

เครื่องประดับเพื่อการรณรงค์ทางสังคม : กรณีศึกษาการออกแบบและผลิตเครื่องประดับสำหรับ
รณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

เครื่องประดับเพื่อการรณรงค์ทางสังคม : กรณีศึกษาการออกแบบและผลิตเครื่องประดับ
สำหรับรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

JEWELRY FOR SOCIAL CAMPAIGN: A CASE STUDY OF JEWELRY FOR SOCIAL
CAMPAIGN TO END VIOLENCE AGAINST WOMEN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts JEWELRY DESIGN
Department of Jewelry Design
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ เครื่องประดับเพื่อการรณรงค์ทางสังคม : กรณีศึกษาการออกแบบ
และผลิตเครื่องประดับสำหรับรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง
โดย สุรัชวดี บุรพวงศ์บัณฑิต
สาขาวิชา การออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญา
มหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปฐมาภรณ์ ประพิศพงศ์วานิช

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

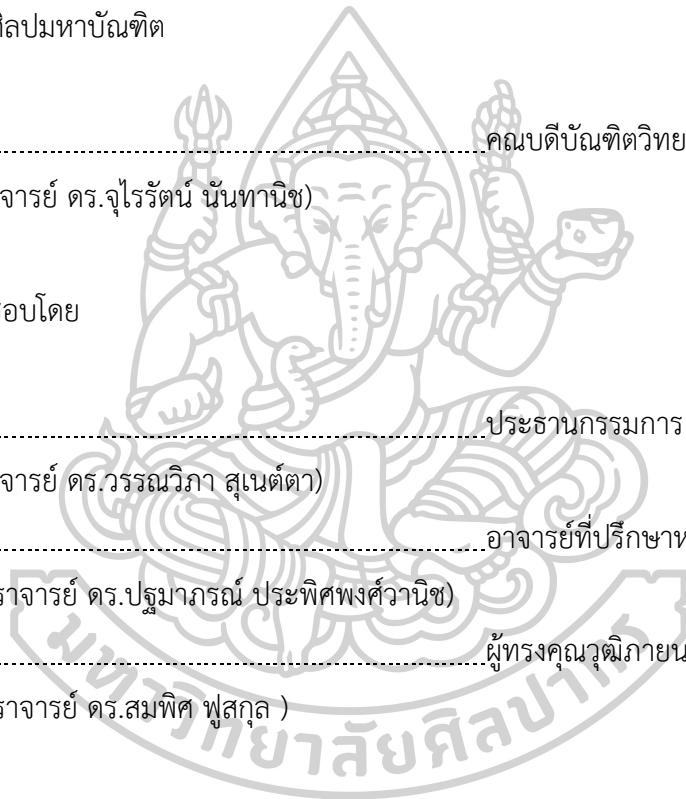
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ วิภา สุนต์ตา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมาภรณ์ ประพิศพงศ์วานิช)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพิศ พุสกุล)

58157306 : การออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

นางสาว สุรัชวดี บุรพงศ์บัณฑิต: เครื่องประดับเพื่อการรณรงค์ทางสังคม : กรณีศึกษาการออกแบบและผลิตเครื่องประดับสำหรับรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปฐมาภรณ์ ประพิศพงศ์วานิช

ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นปรากฏการณ์ระดับโลก ส่งผลกระทบต่อในระดับปัจเจกบุคคล และระดับสังคมชุมชนโดยรวม แนวทางสำคัญในการบรรเทาปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงคือ การรณรงค์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง รวมถึงการปรับเปลี่ยนทัศนคติผิดๆ อันเป็นสาเหตุของความรุนแรง ปัจจุบันแม้จะมีการรณรงค์ในวงกว้าง แต่ยังไม่สามารถลดสถิติของการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงได้ อีกทั้งส่วนใหญ่ยังเป็นการผลิตซ้ำการใช้ความรุนแรงจนนำไปสู่พฤติกรรมการลอกเลียนแบบ งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ในการออกแบบและผลิตเครื่องประดับเพื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยใช้วิธีการศึกษาทบทวนวรรณกรรมและโครงการรณรงค์ทางสังคมทั่วโลก รวมถึงการเข้าร่วมสังเกตการณ์กิจกรรมการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง จากนั้นเป็นการวิเคราะห์แนวทางการออกแบบ ทดลองวัสดุ เขียนแบบร่าง 2 มิติ 3 มิติ สร้างต้นแบบ เพื่อนำไปผลิตผลงานเครื่องประดับขึ้นสมบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการออกแบบ #LOVEMEHURTSME ที่แปรค่าสัญลักษณ์ของความรักและความรุนแรงแล้วผสมผสานกันลงในชิ้นงานเครื่องประดับ เป็นแนวทางที่มีความเหมาะสม สามารถสะท้อนปัญหาและเข้าถึงคนในสังคมได้ อีกทั้งยังมีความเป็นไปได้ในการผลิต โดยเลือกใช้วัสดุ 9 ชนิด ได้แก่ เงิน เพชร ทองคำขาว พลาสติก แก้ว ยูวีเรซิน ทองเหลือง เหล็ก กระดาษ

58157306 : Major JEWELRY DESIGN

MISS SURATWADEE BURAPHONGBANDIT : JEWELRY FOR SOCIAL CAMPAIGN: A CASE STUDY OF JEWELRY FOR SOCIAL CAMPAIGN TO END VIOLENCE AGAINST WOMEN THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR PATHAMAPHORN PRAPHITPHONGWANIT

Violence against women is a global phenomenon making negative impacts on individual victims and the whole society. An important approach to eliminate the problem is to campaign, increase public knowledge, raise awareness, and change wrong attitudes causing the problem. Nowadays, several campaigns against women abuse are conducted but the violence statistics remain not decrease. Besides, these campaigns can be considered as a violence reproduction and some cases lead to imitation behavior. This project uses literature review, examining worldwide social campaign and observing in the related campaigns to design, sketch, create models, and produces jewelry for violence against women campaign. This study reveals that #LOVEMEHURTSME, interpreting and combining symbols of love and violence into jewelry, is very suitable, communicable, possible, and approachable design. To produce the series of jewelry, nine materials including silver, diamond, platinum, plastic, UV resin, glass, brass, iron and mirror are used here.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผศ.ดร.ปฐมภรณ์ ประพิศพงศ์วานิช และ อาจารย์ภูษิต รัตนภาพ ผู้ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางการดำเนินการวิจัยตลอดจนช่วยเหลือข้อบกพร่อง จนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาการ ออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้คำแนะนำพร้อมทั้งให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณบิดา มารดา ครอบครัวบูรพวงศ์บัณฑิตที่เป็นกำลังใจสำคัญและคอยสนับสนุนในการทำ วิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโทภาควิชาการออกแบบ เครื่องประดับรุ่นที่ 5 คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่คอยให้กำลังใจ สนับสนุน ช่วยเหลือและมอบ มิตรภาพที่ดีต่อกัน

ขอขอบพระคุณ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำหรับการ อบรมในหัวข้อ “Feminism, Equality and Southeast Asian Studies” ที่ทำเปิดมุมมองด้านสตรีนิยมและความเท่า เทียมทางเพศให้กับผู้ออกแบบ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ, ผศ.ดร.สินี สิริรักษ์, อาจารย์วัญญา เสริมสาธณสวัสดิ์, คุณสุเทพศรี พังโคกสูง (ป้าโก), คุณณัฐยา ทองศรีเกตุ (ป้าแคท), คุณพรณิการ์ วา นิชคุณนิพนธ์ เฉลิมบุรณวงค์ (น้องแนน), ดร.มณีนันท์ วรชนะนันท์, และดร.เมทินี พงษ์เวช (คุณเมย์) คุณวิไลดา เอี่ยมสอาด (พี่เป็ก) ที่สละเวลาอันมีค่ามาให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่องานออกแบบวิจัยและร่วมสนับสนุนการณรงค์ใน ครั้งนี้ รวมทั้งคุณชวณล ไคลีรี (พี่ณอน) เจ้าของและผู้ก่อตั้งแบรนด์ POEM ในฐานะช่างภาพกิตติมศักดิ์ในการรณรงค์

ขอขอบคุณเพื่อนผู้เป็นทุกอย่าง กอปรกุล นีละไพจิตร (เล็ก) ผลักดันตั้งแต่เริ่มสมัครเรียนวันแรกจนวัน สุดท้ายของการทำวิจัย ผู้ร่วมชะตากรรม ผู้เสียสละเวลาส่วนตัวบ่ายวันอาทิตย์มารับฟังปัญหาที่ไม่มีทางแก้ไขได้ ช่วยแก้ไขให้เขารูปเขารอยจนมีวันนี้ได้

และที่ขาดไม่ได้ ขอขอบคุณผู้หญิงที่เคยโดนกระทำความรุนแรงที่ร่วมแบ่งปันข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการ วิจัย

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอขอบคุณตัวเองที่ผ่านความยากลำบากในการทำวิจัย การติดต่อประสานงานกับหลาย ภาควิชา ขอขอบคุณตัวเองที่มีความอดทนต่ออุปสรรคและปัญหาที่ผ่านมา หากมีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้วิจัย ขออภัยสำหรับข้อบกพร่องนั้นๆ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหา สังคมที่มีอยู่ในปัจจุบัน และมุ่งมั่นตั้งใจที่จะสานต่อทางด้านนี้ต่อไปในอนาคต

สุรัชวดี บูรพวงศ์บัณฑิต

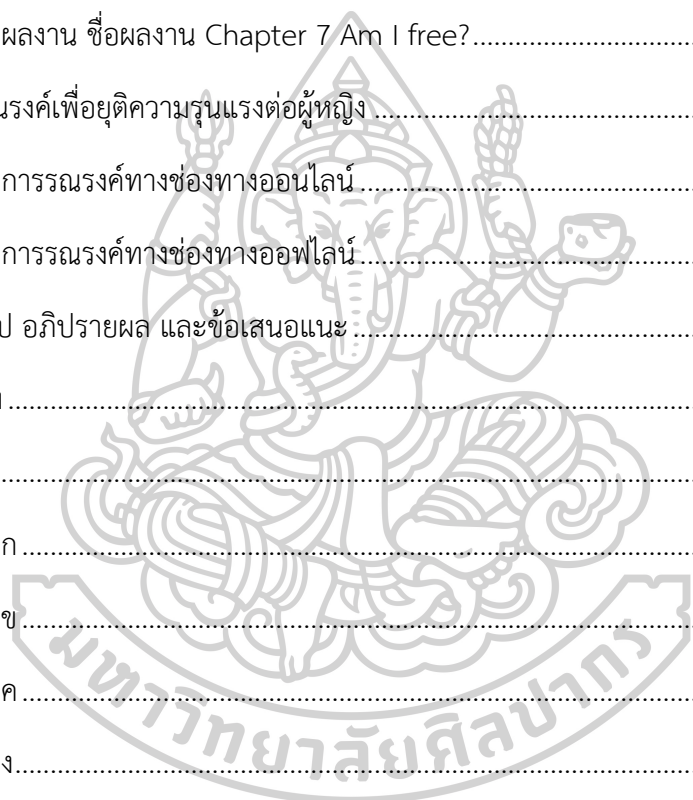
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	22
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	22
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	22
1.3 สมมติฐานของการศึกษา.....	23
1.4 ขอบเขตการศึกษา.....	23
1.5 ขั้นตอนของการศึกษา.....	23
1.6 ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย.....	24
1.7 แหล่งข้อมูล.....	24
1.8 อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า	24
1.9 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย.....	24
1.10 การเสนอผลงาน.....	24
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	25
2.1 ความรุนแรงต่อผู้หญิง.....	25
2.2 การรณรงค์	27
2.3 โครงการรณรงค์ทางสังคมที่เกี่ยวข้อง.....	30
2.3.1 โครงการรณรงค์ทางสังคมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง.....	30

2.3.2	โครงการรณรงค์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง.....	34
2.3.3	สรุปและอภิปรายการทบทวนวรรณกรรม.....	41
2.4	การลงพื้นที่สัมภาษณ์และเก็บข้อมูล	43
2.4.1	ผู้หญิงที่โดนกระทำความรุนแรง (Victim).....	43
2.4.2	ผู้ที่มีหรือไม่มีประสบการณ์การทำงานด้านรณรงค์ แต่มีอิทธิพลต่อการสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคม(Media Influencer).....	43
2.4.3	ตัวกลางประสานงานระหว่างเหยื่อและกลไกต่างๆในสังคม (Working groups)	43
บทที่ 3	การดำเนินงานวิจัย	45
3.1	แนวทางการออกแบบ	45
3.1.1	#BEWEAROFMYSELF	45
3.1.2	#LIVewithMEFOREVER	47
3.1.3	#LOVEMEhurtsME	49
3.1.4	สรุปและอภิปรายแนวทางการออกแบบ (ภาพที่ 25).....	52
3.2	ขั้นตอนการทดลองและสร้างสรรค์ผลงาน	54
3.2.1	วิเคราะห์ข้อมูลและการทดลองจากแนวทาง #LOVEMEhurtsME.....	54
3.2.2	สรุปผลการวิเคราะห์ทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์และสัญลักษณ์สากลของความรักและความรุนแรง	56
3.3	การคัดเลือกวัสดุ.....	57
3.3.1	เงิน (ภาพที่ 26).....	58
3.3.2	เพชร (ภาพที่ 27)	58
3.3.3	เพชรสังเคราะห์ (ภาพที่ 28).....	59
3.3.4	ทองขาว (ภาพที่ 29)	59
3.3.5	พลาสติก (ภาพที่ 30)	60
3.3.6	อะครีลิค (ภาพที่ 31).....	61

3.3.8 ยูวีเรซิน (ภาพที่ 30).....	62
3.3.9 ทองเหลือง (ภาพที่ 34)	63
3.3.10 เหล็ก (ภาพที่ 35)	63
3.3.11 ลวดเหล็ก (ภาพที่ 36).....	64
3.3.12 กระจกเงา (ภาพที่ 37).....	65
3.3.13 ทองแดง (ภาพที่ 38).....	65
3.3.14 ไม้ (ภาพที่ 39).....	66
3.3.15 สรูปและอภิปรายผลการวิเคราะห์วัสดุ (ภาพที่ 37)	67
3.3.16 สรูปการคัดเลือกวัสดุ.....	68
3.3.17 แบบร่างเครื่องประดับทดลอง.....	70
บทที่ 4 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	79
4.1 การวาดแบบร่าง 2 มิติ (sketch) (ภาพที่ 50 - 56).....	80
4.2 แบบร่าง 3 มิติ (ภาพที่ 57 - 61).....	87
4.3 ต้นแบบชิ้นงาน (model) (ภาพที่ 62).....	89
4.4 ขั้นตอนการผลิตชิ้นงาน.....	90
4.4.1 ผลงานเครื่องประดับรองเท้า Chapter 1 Ever after?.....	90
4.4.2 ผลงานเครื่องประดับแหวน Chapter 2 Commitment	92
4.4.3 ผลงานเครื่องประดับต่างหู Chapter 3 Trick or Treat.....	93
4.4.4 ผลงานเครื่องประดับสนับมือ Chapter 4 Made with love	95
4.4.5 ผลงานเครื่องประดับกำไลมือ Chapter 5 Victim.....	96
4.4.6 ผลงานเครื่องประดับเข็มกลัด Chapter 6 Her heart.....	97
4.4.7 ผลงานเครื่องประดับไพล่ Chapter 7 I'm free.....	99
บทที่ 5 ผลงานเครื่องประดับ บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	101
5.1 ผลงานเครื่องประดับชิ้นสมบูรณ์.....	101

5.1.1	ชื่อผลงาน Chapter 1 Ever after?	101
5.1.2	ชื่อผลงาน Chapter 2 Commitment	104
5.1.3	ชื่อผลงาน Chapter 3 Trick or Treat	107
5.1.4	ชื่อผลงาน Chapter 4 Made with Love	109
5.1.5	ชื่อผลงาน Chapter 5 Victim	111
5.1.6	ชื่อผลงาน Chapter 6 Her Heart	113
5.1.7	ผลงาน ชื่อผลงาน Chapter 7 Am I free?.....	115
5.2	การรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง	117
5.2.1	การรณรงค์ทางช่องทางออนไลน์	118
5.2.2	การรณรงค์ทางช่องทางออฟไลน์	127
5.3	บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	136
	รายการอ้างอิง	138
	ภาคผนวก.....	141
	ภาคผนวก ก	142
	ภาคผนวก ข	143
	ภาคผนวก ค	155
	ภาคผนวก ง.....	156
	ภาคผนวก จ	158
	ภาคผนวก ฉ	159
	ภาคผนวก ช	163
	ประวัติผู้เขียน	170

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 โฆษณาโครงการสายด่วน 116 111 ขององค์กร ANAR FOUNDATION.....	31
ภาพที่ 2 โครงการ Book Forest Berlin ที่ประเทศเยอรมนี.....	31
ภาพที่ 3 โครงการ Books On The Underground ที่ประเทศอังกฤษ.....	32
ภาพที่ 4 โครงการ Weapon of Mass Instruction ที่ประเทศอาเจนตินา.....	32
ภาพที่ 5 โครงการ Hope Bag for Homeless ที่ประเทศไทย.....	33
ภาพที่ 6 โครงการ 4OCEAN ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา.....	34
ภาพที่ 7 สัญลักษณ์โครงการหนึ่งเสียงหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง.....	34
ภาพที่ 8 การรณรงค์ในโครงการ #WomenAgainstAbuse.....	35
ภาพที่ 9 โครงการรณรงค์ The Anti-Abuse Soundcheck.....	36
ภาพที่ 10 แคมเปญการรณรงค์ Violent Coasters ที่ประเทศญี่ปุ่น.....	36
ภาพที่ 11 โครงการ White Ribbon โดย Stella McCartney.....	37
ภาพที่ 12 ต้นแบบเครื่องประดับเพื่อต่อต้านการข่มขืนของบริษัท ROAR For Good.....	37
ภาพที่ 13 โครงการรณรงค์ บ้าน...ไม่ใช่เวทิมวย.....	38
ภาพที่ 14 นิทรรศการ วันนั้นเธอสวมชุดอะไร ที่มหาวิทยาลัยแคนซัส สหรัฐอเมริกา.....	39
ภาพที่ 15 ผลงานการออกแบบเครื่องประดับของ Gina Raphaela.....	40
ภาพที่ 16 แคมเปญการรณรงค์ในโครงการ #HEARMETOO.....	41
ภาพที่ 17 โครงการรณรงค์ #DontTellMeHowToDress.....	41
ภาพที่ 18 แผนดำเนินงานเก็บข้อมูล.....	44
ภาพที่ 19 ผลงานประติมากรรมที่สามารถสวมใส่ได้โดย Jennifer Crupi.....	46
ภาพที่ 20 ภาพอ้างอิงแนวทางการออกแบบ #BEWEAROFSELF.....	46
ภาพที่ 21 ภาพอ้างอิงแนวทางการออกแบบ #LIVewithMEFOREVER.....	48

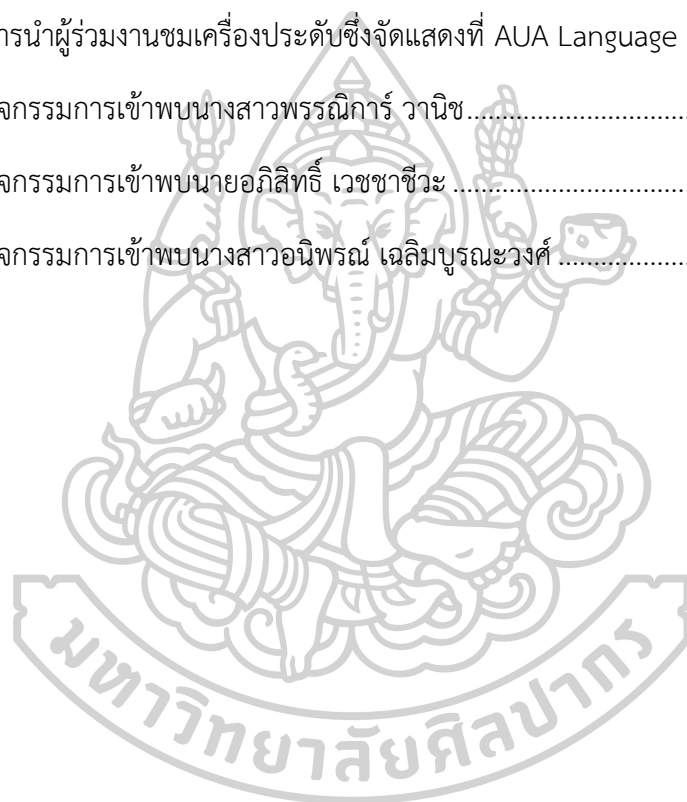
ภาพที่ 22 ภาพอ้างอิงแนวทาง #LIVewithMEFOREVER ผลงานของ Kyeo Kim.....	48
ภาพที่ 23 ภาพอ้างอิงแนวทาง #LIVewithMEFOREVER ผลงานของ Tiffany Parbs	49
ภาพที่ 24 ภาพอ้างอิงแนวทางการออกแบบ #LOVEMEhurTSME	52
ภาพที่ 25 สรุปผลแนวทางการออกแบบเครื่องประดับ	53
ภาพที่ 26 โลหะเงินในรูปแบบต่าง ๆ.....	58
ภาพที่ 27 เพชรธรรมชาติ.....	58
ภาพที่ 28 เพชรสังเคราะห์ขนาดและรูปแบบต่าง ๆ.....	59
ภาพที่ 29 ตัวอย่างทองขาว	60
ภาพที่ 30 ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งทำมาจากพลาสติก	60
ภาพที่ 31 แผ่นอะคริลิกใส	61
ภาพที่ 32 แผ่นแก้ว.....	62
ภาพที่ 33 ตัวอย่างน้ำยายูวีเรซินและผลงานที่ประดิษฐ์จากยูวีเรซิน	62
ภาพที่ 34 โลหะทองเหลืองขนาดต่าง ๆ.....	63
ภาพที่ 35 โลหะเหล็กขนาดและรูปทรงต่าง ๆ.....	64
ภาพที่ 36 ตัวอย่างเส้นลวดเหล็ก.....	64
ภาพที่ 37 แผ่นกระจกเงา.....	65
ภาพที่ 38 ตัวอย่างโลหะทองแดง	66
ภาพที่ 39 ตัวอย่างวัสดุไม้ขนาด สีและลวดลายต่าง ๆ.....	66
ภาพที่ 40 สรุปผลการวิเคราะห์วัสดุ.....	69
ภาพที่ 41 แบบร่างเครื่องประดับ 1.....	70
ภาพที่ 42 แบบร่างเครื่องประดับ 2.....	71
ภาพที่ 43 แบบร่างเครื่องประดับ 3.....	72
ภาพที่ 44 แบบร่างเครื่องประดับ 4	73
ภาพที่ 45 แบบร่างเครื่องประดับ 5.....	74

ภาพที่ 46 แบบร่างเครื่องประดับ 6.....	75
ภาพที่ 47 แบบร่างเครื่องประดับ 7.....	76
ภาพที่ 48 แบบร่างเครื่องประดับ 8.....	77
ภาพที่ 49 แบบร่างเครื่องประดับ 9.....	78
ภาพที่ 50 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานรองเท้าแก้ว	80
ภาพที่ 51 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานแหวนหมั้น.....	81
ภาพที่ 52 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานต่างหู.....	82
ภาพที่ 53 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานสนับมือ	83
ภาพที่ 54 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานกำไลข้อมือ	84
ภาพที่ 55 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานเข็มกลัด.....	85
ภาพที่ 56 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงาน เครื่องประดับไหล่.....	86
ภาพที่ 57 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นงานแหวน (1).....	87
ภาพที่ 58 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นงานแหวนหมั้น (2).....	87
ภาพที่ 59 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นงานสนับมือ (1).....	88
ภาพที่ 60 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นงานสนับมือ (2).....	88
ภาพที่ 61 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นงานสนับมือ (3).....	89
ภาพที่ 62 ต้นแบบชิ้นงานแหวนหมั้นที่แกะด้วยเทียนสีเขียว	89
ภาพที่ 63 ขั้นตอนการเลือกวัสดุที่เป็นแก้ว	90
ภาพที่ 64 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทุบแก้วเป็นชิ้น ๆ.....	90
ภาพที่ 65 แก้วที่ทุบแล้วเป็นชิ้น ๆ.....	91
ภาพที่ 66 โลหะเงินที่หล่อขึ้นเป็นรูปแหวน.....	92
ภาพที่ 67 แหวนเงินที่ประดับด้วยเพชรสังเคราะห์	92
ภาพที่ 68 ฉลุทองเหลืองตามรูปแบบที่ต้องการ	93
ภาพที่ 69 เคาะทองเหลืองขึ้นมือตามรูปแบบ (1).....	93

ภาพที่ 70 เคาะทองเหลืองขึ้นมือตามรูปแบบ (2).....	94
ภาพที่ 71 ประกอบชิ้นงานสมบูรณ์.....	94
ภาพที่ 72 แวกซ์ที่หล่อเป็นรูปทรงสนับมือ.....	95
ภาพที่ 73 ทองเหลืองที่หล่อเป็นรูปทรงสนับมือ.....	95
ภาพที่ 74 ชิ้นงานที่ชุบด้วยทองขาว.....	96
ภาพที่ 75 วาดแบบแผ่นทองเหลืองและตัดตามรูปทรง.....	96
ภาพที่ 76 ชิ้นงานกำไลมือที่ชุบด้วยทองขาว.....	97
ภาพที่ 77 ทูบกระจกเป็นรอยกระสุนปืน (1).....	97
ภาพที่ 78 ทูบกระจกเป็นรอยกระสุนปืน (2).....	98
ภาพที่ 79 ผลงานที่ประกอบสมบูรณ์.....	98
ภาพที่ 80 ตัดเหล็กตัดตามแบบที่กำหนด.....	99
ภาพที่ 81 เชื่อมรอยต่อและลบคมของเหล็กตัด.....	99
ภาพที่ 82 พันชิ้นงานเป็นสีทองขาว.....	100
ภาพที่ 83 ผลงานเครื่องประดับรองเท้า Chapter 1 Ever after?.....	101
ภาพที่ 84 ผลงานเครื่องประดับรองเท้า Chapter 1 Ever after? ขณะสวมใส่.....	102
ภาพที่ 85 ผลงานเครื่องประดับรองเท้า Chapter 1 Ever after? (2).....	103
ภาพที่ 86 ผลงานเครื่องประดับแหวน Chapter 2 Commitment (1).....	104
ภาพที่ 87 ผลงานเครื่องประดับแหวน Chapter 2 Commitment (2).....	104
ภาพที่ 88 ผลงานเครื่องประดับแหวน Chapter 2 Commitment ขณะสวมใส่ (1).....	105
ภาพที่ 89 ผลงานเครื่องประดับแหวน Chapter 2 Commitment ขณะสวมใส่ (2).....	106
ภาพที่ 90 ผลงานเครื่องประดับตุ้มหู Chapter 3 Trick or Treat (1).....	107
ภาพที่ 91 ผลงานเครื่องประดับตุ้มหู Chapter 3 Trick or Treat (2).....	107
ภาพที่ 92 ผลงานเครื่องประดับตุ้มหู Chapter 3 Trick or Treat (3).....	108
ภาพที่ 93 ผลงานเครื่องประดับสนับมือ Chapter 4 Made with Love.....	109

ภาพที่ 94 ผลงานเครื่องประดับส้นมือ Chapter 4 Made with Love ขณะสวมใส่.....	109
ภาพที่ 95 ผลงานเครื่องประดับส้นมือ Chapter 4 Made with Love ขณะสวมใส่ (2).....	110
ภาพที่ 96 ผลงานเครื่องประดับกุญแจมือ Chapter 5 Victim.....	111
ภาพที่ 97 ผลงานเครื่องประดับกุญแจมือ Chapter 5 Victim ขณะสวมใส่.....	112
ภาพที่ 98 ผลงานเครื่องประดับเข็มกลัด Chapter 6 Her Heart (1).....	113
ภาพที่ 99 ผลงานเครื่องประดับเข็มกลัด Chapter 6 Her Heart (2).....	114
ภาพที่ 100 ผลงานเครื่องประดับไหล่ Chapter 7 Am I free? (ด้านหน้า).....	115
ภาพที่ 101 ผลงานเครื่องประดับไหล่ Chapter 7 Am I free? (ด้านหลัง).....	115
ภาพที่ 102 ผลงานเครื่องประดับไหล่ Chapter 7 Am I free? ขณะสวมใส่.....	116
ภาพที่ 103 กลยุทธ์การรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง.....	117
ภาพที่ 104 หน้าหลักของการรณรงค์ทาง Instagram ณ วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2562	119
ภาพที่ 105 ข้อมูลเชิงลึกของกลุ่มเป้าหมายใน Instagram (1).....	120
ภาพที่ 106 ข้อมูลเชิงลึกของกลุ่มเป้าหมายใน Instagram (2).....	121
ภาพที่ 107 หน้าหลักของ Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign ณ วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2562	122
ภาพที่ 108 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (1) .	123
ภาพที่ 109 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (2) .	124
ภาพที่ 110 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (3) .	124
ภาพที่ 111 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (4) .	125
ภาพที่ 112 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (5) .	125
ภาพที่ 113 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (6) .	126
ภาพที่ 114 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (7) .	126
ภาพที่ 115 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (8) .	127
ภาพที่ 116 การนำเสนอผลงานในเวทีวิชาการด้านสตรีนิยม (1).....	128

ภาพที่ 117 การนำเสนอผลงานในเวทีวิชาการด้านสตรีนิยม (2).....	128
ภาพที่ 118 บรรยากาศการจัดแสดงผลงานในงาน “ก้าวพ้นใจ ก้าวข้ามไปก้าวให้พ้นทุกข์”	129
ภาพที่ 119 การนำเสนอบทเวทีในงาน “ก้าวพ้นใจ ก้าวข้ามไปก้าวให้พ้นทุกข์”	130
ภาพที่ 120 การพูดคุยแลกเปลี่ยนกับผู้เข้าร่วมงาน “ก้าวพ้นใจ ก้าวข้ามไปก้าวให้พ้นทุกข์”	130
ภาพที่ 121 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์แคมเปญ Love Hurts? ที่ AUA Language Center.....	132
ภาพที่ 122 สื่อประชาสัมพันธ์แคมเปญ Love Hurts? ? ที่ AUA Language Center.....	133
ภาพที่ 123 การนำผู้ร่วมงานชมเครื่องประดับซึ่งจัดแสดงที่ AUA Language Center.....	133
ภาพที่ 124 กิจกรรมการเข้าพบนางสาวพรณีการ์ วานิช.....	135
ภาพที่ 125 กิจกรรมการเข้าพบนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	135
ภาพที่ 126 กิจกรรมการเข้าพบนางสาวอนิพรณ์ เฉลิมบูรณะวงศ์	136

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปฏิกิริยาของสังคมต่อการขจัดความรุนแรงต่อสตรีโดยองค์การสหประชาชาติ นิยามว่าความหมายของ “ความรุนแรงต่อสตรี” ไว้ว่าหมายถึง การกระทำใดๆ ที่เป็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากอคติทางเพศเป็นผลให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่สตรี รวมทั้งการขู่ข่มขู่ คุกคาม กีดกันเสรีภาพสตรีทั้งในที่สาธารณะและในชีวิตส่วนตัว โดยปัญหาความรุนแรงต่อสตรีเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกประเทศทุกชนชั้น ทุกมิติของสังคม ทั้งในระดับครอบครัว ในชุมชน สถานศึกษา และสถานที่ทำงาน ด้วยเหตุผลดังกล่าว องค์การสหประชาชาติจึงกำหนดให้วันที่ 25 พฤศจิกายน ของทุกปีเป็น “วันยุติความรุนแรงต่อสตรีสากล” สำหรับประเทศไทย มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เดือนพฤศจิกายนของทุกปีเป็นเดือนที่รณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี เพื่อมุ่งเน้นให้สังคมได้ตระหนักที่จะป้องกัน และแก้ไขปัญหาคความรุนแรงทั้งต่อเด็กและสตรีให้หมดสิ้นไป

สำหรับการรณรงค์เพื่อยุติหรือแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในปัจจุบัน ส่วนใหญ่แล้วถูกนำเสนอผ่านสื่อกระแสหลักต่างๆ อาทิ ป้ายโปสเตอร์ สติกเกอร์ แบบเรียน วิทยุ โทรทัศน์ บทเพลง ฯลฯ ล้วนแล้วแต่มีข้อจำกัดในการทำหน้าที่ ขณะที่เครื่องประดับถูกสร้างสรรค์และทำหน้าที่ต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในด้านต่างๆ อาทิเช่น ความสวยงาม สุนทรีย์ภาพ การแสดงอัตลักษณ์ การแสดงสถานะ ความศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจในการออกแบบและผลิตเครื่องประดับที่สามารถทำหน้าที่รณรงค์เพื่อแก้ไขหรือยุติปัญหาคความรุนแรงทางสังคม และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้าพเจ้าจึงเลือกศึกษาเครื่องประดับที่มีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เนื่องจากเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ อีกทั้งยังเป็นปัญหาใกล้ตัวและเป็นประเด็นในระดับสากล

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1 เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการออกแบบและผลิตเครื่องประดับเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ทางสังคม
- 2 เพื่อออกแบบและผลิตเครื่องประดับสำหรับการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

เครื่องประดับสามารถทำหน้าที่รณรงค์เพื่อแก้ไขและยุติปัญหาทางสังคมได้ โดยกรณีศึกษาการออกแบบและผลิตเครื่องประดับเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง สามารถถ่ายทอดปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง สะท้อนสาเหตุของปัญหาตลอดจนมีส่วนในการปรับเปลี่ยนค่านิยมและทัศนคติในการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิง

1.4 ขอบเขตการศึกษา

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ออกแบบและผลิตเครื่องประดับสำหรับการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยจะศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสัมภาษณ์เหยื่อที่เคยถูกทำร้าย แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์และแปรค่าเป็นแนวทางในการออกแบบและผลิตเครื่องประดับ เพื่อพิสูจน์ความเป็นไปได้ในการผลิตเครื่องประดับที่มีส่วนร่วมในการรณรงค์ทางสังคม

1.5 ขั้นตอนของการศึกษา

- 1 ศึกษาและรวบรวมปัญหาความรุนแรงต่อสตรี ทั้งในด้านปรากฏการณ์ ความรุนแรงของสถานการณ์ สถิติ สาเหตุ ตลอดจนการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อสตรีผ่านสื่อต่างๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
- 2 วิเคราะห์ แยกแยะ และแปรค่าเหตุการณ์สำคัญต่างๆ ของปัญหาความรุนแรงต่อสตรี แล้วนำมาศึกษาแนวทางการออกแบบ
- 3 ศึกษาหน้าที่ของเครื่องประดับและข้อจำกัดของสื่อประเภทต่างๆ ในการรณรงค์ทางสังคม
- 4 ทดลองวัสดุที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาและสถานการณ์ความรุนแรงต่อสตรี
- 5 สรุปล วิเคราะห์วัสดุ หาแนวทางในการออกแบบและผลิตเครื่องประดับตามวัตถุประสงค์ เพื่อเขียนแบบร่าง 2 มิติ

- 6 ทดลองสร้างผลงาน 3 มิติ
- 7 ผลิตผลงานเครื่องประดับชิ้นสมบูรณ์

1.6 ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย

ประมาณ 7 เดือน โดยเริ่มกระบวนการศึกษาวิจัยในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2562 นำเสนอวิทยานิพนธ์ / การค้นคว้าอิสระภายในเดือนเมษายน พ.ศ. 2563

1.7 แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลสำหรับวิทยานิพนธ์เรื่องนี้แบ่งออกเป็นสองประเภทคือเอกสารชั้นต้น ได้แก่ วิทยุสาธิต สากล รายงานวิจัย สถิติ บทสัมภาษณ์ต่างๆ จากห้องสมุดและสื่อทางอินเทอร์เน็ต และเอกสารชั้นรอง ได้แก่ หนังสือและข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรีจากห้องสมุดและสื่ออินเทอร์เน็ต

1.8 อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

ในกระบวนการรวบรวมข้อมูลจะอาศัยอุปกรณ์การบันทึกข้อมูลเป็นหลัก อาทิ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ส่วนขั้นตอนการออกแบบและผลิตเครื่องประดับจะอาศัยอุปกรณ์การวาดภาพร่าง 2 มิติ อุปกรณ์ในการสร้างชิ้นงาน 3 มิติ และวัสดุจริงในการผลิตชิ้นงานสมบูรณ์

1.9 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย

(โดยประมาณ) 20,000 บาท

1.10 การเสนอผลงาน

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะนำเสนอผลงานในโครงการประชุมวิชาการบัณฑิตระดับชาติและระดับนานาชาติในด้านการพัฒนาโดยนำเสนอผ่านทั้งในแง่การสร้างสรรค์ผลงานและบทบาทของเครื่องประดับในการณรงศ์เพื่อสังคม

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

2.1 ความรุนแรงต่อผู้หญิง

ในปฏิญญาสากลว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรีขององค์การสหประชาชาติ (1993) (Declaration on the Elimination of Violence against Women)¹ กำหนดว่า “ความรุนแรงต่อสตรี” หมายถึงการกระทำใดๆ ที่เป็นความรุนแรงทางเพศ ซึ่งเป็นผลหรืออาจจะเป็นผลให้เกิดการทำร้ายร่างกายทางเพศหรือทางจิตใจ เป็นผลให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่สตรี รวมทั้งการขู่เข็ญ คุกคาม กีดกันเสรีภาพทั้งในที่สาธารณะ และในชีวิตส่วนตัว โดยครอบคลุม

(1) ความรุนแรงต่อร่างกาย ทางเพศ และจิตใจที่เกิดขึ้นในครอบครัว รวมทั้งการทุบตี การทารุณกรรม ทางเพศต่อเด็กหญิงในบ้าน ความรุนแรงอันมีเหตุมาจากการข่มขืนโดยคู่สมรส การขลิบอวัยวะเพศสตรี และข้อปฏิบัติตามประเพณีต่างๆ อันเป็นอันตรายต่อสตรี ความรุนแรงที่ไม่ได้เกิดจากคู่สมรส และความรุนแรงที่เป็นการหาประโยชน์จากสตรี

(2) ความรุนแรงต่อร่างกาย เพศ และจิตใจที่เกิดขึ้นภายในชุมชนทั่วไป รวมถึงการข่มขืน การทารุณกรรม ทางเพศ การลวนลามทางเพศ การข่มขู่ในสถานที่ทำงาน ในสถาบันการศึกษาและสถานที่ต่างๆ การค้าหญิงและการบังคับให้ค้าประเวณี

(3) ความเพิกเฉยของรัฐต่อความรุนแรง ไม่ว่าจะเกิดความรุนแรงที่เกิดทางร่างกาย ทางเพศ และจิตใจ

สำหรับสาเหตุของความรุนแรงต่อผู้หญิง ทิชา ณ นคร (2547)² นำเสนอ 3 สาเหตุหลักที่เชื่อมโยงกันได้แก่มิติทางวัฒนธรรม มิติทางสังคมและมิติทางกฎหมาย

(1) มิติทางวัฒนธรรม เป็นมิติที่ก่อรูปและพัฒนาจากความเชื่อจนกลายเป็นชุดความคิดสำเร็จรูป ถูกส่งผ่านคนรุ่นแล้วรุ่นเล่าในรูปแบบของคำสอน สุภาชิต คำพังเพย พิธีกรรม หรือแบบแผนการ

¹ UN General Assembly (1993). Declaration on the Elimination of Violence against Women. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2562 จาก

<https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/violenceagainstwomen.aspx>

² ทิชา ณ นคร (2547). ความรุนแรงต่อผู้หญิง..ปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาโครงสร้าง?. ใน อุ่นเรือน ทองอยู่สุข (บก.). มิตีสตรี วิถีสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปฏิบัติต่างๆ ที่แฝงไว้ซึ่งอำนาจความเป็นใหญ่ ความเป็นผู้นำ สิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เหนือกว่าของผู้ชาย ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้เชื่อว่าผู้หญิงมีข้อจำกัดในการเป็นผู้นำในการตัดสินใจ จำเป็นต้องพึ่งพิงและขึ้นตรงต่อผู้ชาย

(2) *มิติต่างสังคม* เป็นการรองรับความเชื่อหรือการแปลงความเชื่อสู่วิถีชีวิต โดยเฉพาะความเชื่อในระบบชายเป็นใหญ่และการยอมรับในความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย สะท้อนให้เห็นจากการเลี้ยงดูในครอบครัว หรือการอบรมสั่งสอนที่เน้นความแตกต่างทางเพศเป็นหลัก

(3) *มิติต่างกฎหมาย* เนื่องจากกฎหมายเกิดจากการคิดและการเขียนของคณะบุคคล (ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย) ดังนั้นจึงเกิดมีกฎหมายที่ปฏิบัติต่อชายและหญิงแตกต่างกัน

สำหรับผลกระทบของการใช้ความรุนแรงต่อสตรีสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ระดับปัจเจกบุคคล กับระดับสังคม

(1) ระดับปัจเจกบุคคล เป็นความเสียหายที่เกิดกับตัวผู้หญิงเอง ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ ขึ้นอยู่กับความรุนแรงและระยะเวลาของเหตุการณ์ อาทิ ผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย เช่น บาดแผลจากการถูกทำร้าย ความพิการบางส่วน การติดสารเสพติด การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การตกเลือดและแท้ง เป็นต้น หรือผลกระทบต่อสุขภาพจิตใจ เช่น การขาดความเชื่อมั่นในตนเอง วิตกกังวล ซึมเศร้า หวาดกลัว เครียด เก็บกด ลงโทษตัวเอง ย้ำคิดย้ำทำ เป็นต้น

(2) ระดับสังคม เป็นความเสียหายที่ขยายผลสู่สมาชิกในครอบครัวและสังคมโดยรวม (ทิวา อนุสร, 2547)³ ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในสังคมและบุคลากรของชาติขาดคุณภาพ ขณะที่ผลกระทบด้านเศรษฐกิจคือ การสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ศักยภาพและประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ผลผลิตลดลงอันเป็นเหตุทำให้รายได้ลดลงด้วย (สำนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2562)⁴

แนวทางในการบรรเทาปัญหาความรุนแรงต่อสตรีประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนเจตคติของสังคม โดยการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับมิติหญิงชายเพื่อให้เข้าใจถึงรากของปัญหา การปรับปรุงหนังสือเรียน การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียน การส่งเสริมการใช้เวลาร่วมกันให้มากขึ้น เพื่อการสร้าง

³ เฟิ่งอ่าง

⁴ สำนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี, *ยุติความรุนแรงในครอบครัว*, สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2563 จาก

ครอบครัวที่เข้มแข็ง การเตรียมความพร้อมก่อนมีครอบครัว การรณรงค์ด้วยกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้สังคมเรียนรู้ เข้าใจ และตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อสตรี (สำนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2562)⁵ สอดคล้องกับทฤษฎีของทัยร์ตัน มาประณีต (2554)⁶ ที่มองว่า การแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อผู้หญิง ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม โดยต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติของปัจเจกบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวผู้หญิงเองต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องความรุนแรง ไม่โทษว่าเป็นความผิดของผู้หญิงเอง ไม่เพิกเฉยเมื่อพบเห็นการทำร้ายผู้หญิง และการเป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่และให้ข้อมูลเรื่องความรุนแรงต่อสตรี จะเห็นได้ว่าการรณรงค์เพื่อความรู้และความเข้าใจเป็นแนวทางสำคัญในการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

2.2 การรณรงค์

การรณรงค์คือรูปแบบหนึ่งของการสื่อสาร ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการรับรู้ เปลี่ยนความคิด ทัศนคติและการปฏิบัติ โดยอาศัยสื่อและกลวิธีต่างๆ Paiseley (อ้างถึงในจิตติพร แก้ววิมล, 2559)⁷ นิยามความหมายของการรณรงค์โดยเน้นที่จุดประสงค์และกระบวนการรณรงค์ อันหมายถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนแนวคิด ขณะที่ณรงค์ สมพงษ์ (2535)⁸ อธิบายว่า การรณรงค์คือ การดำเนินการสร้างความร่วมมือในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อนำไปสู่การยอมรับวิถีปฏิบัติให้แพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ในทฤษฎีของนรินทร์ชัย

⁵ เฟิงอ่าง

⁶ ทัยร์ตัน มาประณีต (2554). การศึกษาทัศนคติด้านความรุนแรงต่อสตรีของสตรีในชุมชนเมือง. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์)*. 3 (6). น.162 - 177

⁷ จิตติพร แก้ววิมล (2559). *การสื่อสารเพื่อการรณรงค์ในโครงการ "อย่าให้ใครว่าไทย"*. การค้นคว้าอิสระ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2562 จาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5707010186_5054_3852.pdf

⁸ ณรงค์ สมพงษ์. (2535). *สื่อเพื่อการส่งเสริมและเผยแพร่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

พัฒนาพงศา (2542)⁹ การรณรงค์คือวิธีการใช้สื่อหรือกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและยาวนานพอสมควร โดยมีแผนอย่างรัดกุม เพื่อมุ่งเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือวิถีชีวิตของกลุ่มเป้าหมาย

เสาวณีย์ ฉัตรแก้ว (2551)¹⁰ อธิบายว่า ปัจจัยสำคัญของการรณรงค์ประกอบด้วย

(1) *ผู้ส่งสาร (Sender)* หมายถึง ผู้ที่ดำเนินงานรณรงค์ ส่วนใหญ่คือผู้ที่ทำงานเพื่อส่วนรวม อาทิเช่น พรรคการเมือง รัฐบาล หรือองค์กรพัฒนาเอกชน

(2) *ผู้รับสาร (Receiver)* โดยทั่วไปหมายถึงสาธารณชน หรือมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง

(3) *เนื้อหา (Message)* สิ่งสำคัญอยู่ที่ความหมาย ที่มุ่งส่งไปยังผู้รับสาร โดยต้องคำนึงถึงการตีความความหมาย

ขณะที่หริสุดา ปันทวนันท์ (2544)¹¹ นำเสนอว่า การรณรงค์มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการคือ

(1) *จุดประสงค์ที่แน่นอนและชัดเจน* เพื่อสร้างอิทธิพลต่อปัจเจกบุคคล โดยหน่วยงานหรือองค์กรที่ทำการรณรงค์ต้องลงทุนแรงงานคน สติปัญญา ทรัพยากรในการวางแผน จัดกิจกรรมเพื่อสื่อสารประเด็นสำคัญของหน่วยงานหรือองค์กรของตนไปสู่กลุ่มเป้าหมายหรือสังคมส่วนรวม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดผลตอบกลับหรือการเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์ที่หน่วยงานต้องการ

(2) *กลุ่มเป้าหมายขนาดใหญ่* ทำให้เห็นว่าการรณรงค์ไม่ใช่การสื่อสารระหว่างคนสองคนหรือคนกลุ่มน้อย ผู้รณรงค์ต้องกำหนดกลุ่มเป้าหมายหรือผู้รับสารให้ชัดเจนว่าเป็นใคร มีจำนวนเท่าใด โดยกลุ่มเป้าหมายอาจเป็นได้ตั้งแต่พนักงานในบริษัทไปจนถึงประชาชนทั้งประเทศ

⁹ นรินทรชัย พัฒนาพงศา (2542). การสื่อสาร-รณรงค์เชิงยุทธศาสตร์เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์: เน้นการเจาะจงกลุ่มและมีส่วนร่วม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: รั้วเขียว

¹⁰ เสาวณีย์ ฉัตรแก้ว (2551). การรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกสาธารณะของประชาชนผ่านองค์กรภาครัฐ องค์กรธุรกิจเอกชน และองค์กรไม่แสวงหากำไร. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

¹¹ หริสุดา ปันทวนันท์ (2544). การสื่อสารและเครือข่ายการรณรงค์ “เมาไม่ขับ”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

(3) *ระยะเวลาหรือช่วงเวลาที่แน่นอน* เริ่มต้นตั้งแต่การวางแผนไปจนถึงการประเมินผล บางครั้งการรณรงค์สามารถกำหนดจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดได้ แต่บางครั้งการรณรงค์ก็มีลักษณะที่ต่อเนื่องยาวนาน

(4) *กิจกรรมการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง* โดยมีการเตรียมการและวางแผนอย่างเป็นระบบ

สำหรับวนิดา วินิจจะกุล (2552)¹² เพิ่มเติมว่า องค์ประกอบในการรณรงค์มี 6 ประการคือ

(1) *เป้าหมาย* คือสภาพที่นักรณรงค์อยากให้เกิดขึ้น หลังจากดำเนินโครงการรณรงค์ หรือ หลังจากโครงการรณรงค์สิ้นสุด แบ่งออกได้เป็น 2 ระดับคือ เป้าหมายระดับบุคคล เพื่อกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวต่อสภาพปัญหา การปรับเปลี่ยนทัศนคติในทางที่เหมาะสม การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ การสร้างสำนึกหรือความภาคภูมิใจให้กับบุคคลเป้าหมาย และเป้าหมายระดับโครงสร้าง โดยนอกจากเป้าหมายระดับบุคคลแล้ว การรณรงค์อาจมีเป้าหมายไปถึงการผลักดันในเชิงโครงสร้างของระบบสังคม

(2) *กลุ่มเป้าหมาย* หมายถึงกลุ่มผู้รับสารที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์

(3) *ข้อมูล/ประเด็นในการรณรงค์* ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการรณรงค์ สามารถแบ่งเป็น 3 ระดับคือ ข้อมูลระดับพื้นฐาน ข้อมูลเชิงปฏิบัติของกลุ่มเป้าหมาย และข้อมูลเชิงลึก

(4) *ช่องทางการสื่อสาร* เป็นได้ทั้งสื่อกระแสหลักและช่องทางการสื่อสารแบบอื่นๆ เช่น สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ สื่อกิจกรรม การจัดเวที เป็นต้น โดยต้องคำนึงถึงประเภทของสื่อ รูปแบบการนำเสนอ ข้อมูล บุคคลที่ทำหน้าที่สื่อสารผ่านสื่อ งบประมาณ และมุมมองของสาธารณชนในช่วงเวลาดังกล่าว

(5) *กลยุทธ์การสื่อสาร* ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ

(6) *การวิจัย* เป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้าม เนื่องจากผลการวิจัยจะช่วยให้ทราบข้อมูลที่จำเป็น เช่น พื้นฐานข้อมูลเกี่ยวกับประชาชน ทั้งวิถีคิดและพฤติกรรม สถานการณ์และประเด็นปัญหา ซึ่งจะเป็ นข้อมูลมาประกอบการเลือกกลุ่มเป้าหมาย การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนการคัดเลือกประเภทและรูปแบบของสื่อและรายการที่จะใช้ในการรณรงค์ เป็นต้น

¹² วนิดา วินิจจะกุล. (2552). แนวคิดและเครื่องมือที่ควรรู้เพื่อการ “สื่อสารสาธารณะ” และกรณีศึกษารณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่. สืบค้นจาก http://www.tja.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=1826:2010-06-29-10-47-04&catid=123:11&Itemid=32.

ดังนั้น การรณรงค์ทางสังคมจึงเป็นความพยายามในการสื่อสารแนวคิดและการปฏิบัติผ่านสื่อต่างๆ ด้วยเป้าหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงนโยบาย ทักษะคิด หรือการปฏิบัติ เพื่อประโยชน์แก่สังคมโดยรวมหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง (Lofgren, Lumley, และ O'Boyle, 2008)¹³ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การรณรงค์ให้ยุติพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ อาทิเช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ ปัญหาลพิษ หรือภาวะโลกร้อน กับการรณรงค์เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมอันพึงประสงค์ เช่น การใช้ถุงยางอนามัย เม้าไม่ขับ เพื่อประโยชน์ส่วนตัวและเพื่อสังคมโดยรวม (Andrews, 2008)¹⁴

2.3 โครงการรณรงค์ทางสังคมที่เกี่ยวข้อง

ในหัวข้อนี้เป็นการสำรวจและศึกษาวัตถุประสงค์ ประเด็น เป้าหมาย และกลยุทธ์ของโครงการรณรงค์ทางสังคมในประเทศต่าง ๆ โดยจัดแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ โครงการรณรงค์ทางสังคมที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง และโครงการรณรงค์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

2.3.1 โครงการรณรงค์ทางสังคมที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

ในปีค.ศ. 2003 องค์กร ANAR FOUNDATION ได้ริเริ่มแคมเปญ 'Hotline 116 111' โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์หมายเลขโทรศัพท์สายด่วนสำหรับรับแจ้งเหตุทารุณกรรมและทำร้ายเด็ก โดยเจาะจงเป้าหมายซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน แคมเปญดังกล่าวอาศัยเทคนิคการพิมพ์แบบ Lenticular ทำให้ผู้ชมเห็นภาพที่แตกต่างกันจากคนละมุมมอง โดยถ้ามองจากระดับความสูงของผู้ใหญ่ จะเห็นเป็นภาพเด็กชายหน้าตาปกติดี เหมือนเป็นโฆษณาณรงค์เพื่อสังคมทั่วไป แต่ถ้ามองจากระดับความสูงของเด็ก ประมาณ 10 ขวบ จะมองเห็นภาพเด็กชายคนเดียวกันแต่หน้าตาบอบช้ำจากการถูกทุบตี พร้อมกับข้อความบาง ๆ ว่า “ถ้าหนูถูกทำร้าย ให้โทร 116 111 เราช่วยหนูได้แน่นอน”

¹³ Lofgren, G., Lumley, T., & O'Boyle, A. (2008). Social campaigning: A guide for donors and funders. *Critical Masses*. สืบค้นจาก https://www.thinknpc.org/wp-content/uploads/2018/07/Critical_masses.pdf

¹⁴ Andrews, M. (2008). *Social Campaigns: Art of Visual Persuasion: Its psychology, its semiotics, its rhetoric*. Master Thesis. สืบค้นจาก http://www.mahku.nu/download/m_andrews_socialcampaigns.pdf

ภาพที่ 1 โฆษณาโครงการสายด่วน 116 111 ขององค์กร ANAR FOUNDATION

ที่มา: <https://www.creativemove.com/feature/anar-foundation-only-for-children/>

‘Book Forest Berlin’ เป็นโครงการที่เริ่มขึ้นในปี 2006 ที่เมืองเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการอ่าน ควบคู่กับการรณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อม โดยสะท้อนให้เห็นการแปลงสภาพจากปากกลายเป็นไม้ และจากไม้กลายเป็นกระดาษ โครงการดังกล่าวนำท่อนไม้ที่ตายตามธรรมชาติมาเจาะเป็นช่องเพื่อติดตั้งกล่องไม้สำหรับเก็บหนังสือประเทศต่างๆ ตั้งแต่หนังสือนิยายยอดนิยมไปจนถึงหนังสือประวัติศาสตร์ รวมทั้งหนังสือสำหรับเด็กๆ

ภาพที่ 2 โครงการ Book Forest Berlin ที่ประเทศเยอรมนี

ที่มา: <https://inhabitat.com/book-forest-fallen-tree-trunks-transformed-into-a-free-book-exchange-in-berlin/>

ในปีค.ศ. 2014 Hollie Belton ผู้กำกับศิลป์วัย 24 ปี ได้ริเริ่มโครงการ ‘Books On The Underground’ ในกรุงลอนดอนประเทศอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้คนรักการอ่าน ด้วยหลักการง่ายๆ คือ Take, Read and Share โดยผู้คนสามารถหยิบหนังสือที่วางไว้ในสถานีรถไฟใต้ดินกลับไปอ่านที่บ้านและนำมาคืนเมื่ออ่านจบเพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้อ่านต่อ

ภาพที่ 3 โครงการ Books On The Underground ที่ประเทศอังกฤษ
ที่มา: <http://booksontheunderground.co.uk/>

ในปีค.ศ. 2015 โครงการ ‘Weapon of Mass Instruction’ ได้ริเริ่มขึ้นที่กรุงบัวโนสไอเรสเมืองหลวงของประเทศอาร์เจนตินา โดยเป็นผลงานศิลปะเคลื่อนที่ของ Raul Lemesoff ที่นำรถถังเก่าของกองทัพหือ Ford รุ่น Falcon ปี 1979 มาดัดแปลงเป็นห้องสมุดเคลื่อนที่ เพื่อแจกจ่ายหนังสือให้แก่คนในเมืองแบบฟรีๆ ถือเป็นงานศิลปะที่รวมความเป็นเอกลักษณ์ ขบถ ความกล้าหาญเข้าไว้ด้วยกัน และขยายขอบเขตของการสื่อสารของงานศิลปะออกไปมากกว่าแค่ภายในพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์หรือห้องสมุด

ภาพที่ 4 โครงการ Weapon of Mass Instruction ที่ประเทศอาร์เจนตินา
ที่มา: <https://www.boredpanda.com/free-book-tank-library-weapon-of-mass-instruction-raul-lemesoff/>

และในปี 2015 มีอีกหนึ่งโปรเจกต์ศิลปะที่มุ่งหวังตั้งใจจะเหลือคนไร้บ้าน Hope Bag for Homeless ได้เริ่มต้นเกิดขึ้นจากความคิดและหยาดเหงื่อการลงแรงของ เอิร์ช-ฐิตาภา ทินราช ตั้งแต่ครั้งที่เธอยังเรียนอยู่ที่คณะจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้มีโอกาสพูดคุยกับคนไร้บ้านบริเวณสนามหลวงที่อยู่ใกล้ๆ กับมหาวิทยาลัย ได้ทำความรู้จักและได้รับรู้ถึงปัญหา ความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของคนเหล่านี้ จึงได้มีโปรเจกต์นี้เกิดขึ้นเป็นกระเป๋าที่คนไร้บ้านสามารถสะพายไปไหนมาไหนได้จริง เป็นบ้านพกพาที่ทำจากวัสดุน้ำหนักเบาอย่างไวนิล ซึ่งผู้ออกแบบและลงมือผลิตด้วยตัวเอง ก่อนจะนำไปแจกให้คนไร้บ้านทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด เมื่อคลี่ออก กระเป๋าใบนี้จะกลายเป็นเหมือนเตียงนอนทำจากแผ่นไวนิลและป้ายโฆษณาเก่าที่สะอาด แข็งแรง น้ำหนักเบา พกพาไปที่ต่างๆ ได้ งานชิ้นนี้ทำให้เห็นได้ว่าศิลปะไม่จำเป็นต้องไร้ฟังก์ชันหรืออยู่แค่ตามแกลเลอรีเท่านั้น ศิลปะสามารถนำมาแก้ไขปัญหาสังคมได้

ภาพที่ 5 โครงการ Hope Bag for Homeless ที่ประเทศไทย

ที่มา: <https://www.facebook.com/hope-bag-for-homeless-684941194985699/>

Alex Schulze และ Andrew Cooper สองนักเล่นกระดานโต้คลื่น ก่อตั้งองค์กร ‘4OCEAN’ ขึ้นในปีค.ศ. 2017 ที่ฟลอริดา ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อรณรงค์ให้ผู้คนทั่วโลกตระหนักถึงปัญหาขยะทะเลและร่วมมือร่วมใจกันช่วยเก็บขยะ โดยใช้วิธีระดมทุนจากการจำหน่ายกำไลข้อมือ 4OCEAN ที่ทำจากขวดแก้วและขวดน้ำรีไซเคิล โดย 4OCEAN สามารถเก็บขยะในทะเลและชายหาดได้มากกว่า 250,000 ปอนด์หรือ 113,400 กิโลกรัม อีกทั้งยังช่วยรณรงค์การเก็บขยะทะเลไปแล้ว 16 ประเทศทั่วโลก

ภาพที่ 6 โครงการ 4OCEAN ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

ที่มา: <https://www.creativecitizen.com/4ocean/>

2.3.2 โครงการรณรงค์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

โครงการ Say NO to Violence Against Women เริ่มขึ้นตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนค.ศ. 2007 โดยกองทุนสหประชาชาติเพื่อการพัฒนาสตรี (United Nations Development Fund for Women) เริ่มแรกได้เปิดให้ประชาชนลงชื่อทางอินเทอร์เน็ต เพื่อเรียกร้องให้ประชาคมโลกตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อสตรี สำหรับประเทศไทย ได้ดำเนินโครงการรณรงค์ ‘หนึ่งเสียงหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง’ โดยได้รับพระกรุณาธิคุณจากพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ในฐานะทูตสันถวไมตรีของ UNIFEM โดยสื่อที่ใช้ในการรณรงค์คือ นกหวีด ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง ไขว้เป็นรูปหัวใจ แสดงให้เห็นถึงการรวมพลังของการร่วมมือเพื่อหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง ขณะที่สีชมพูแทนความเป็นผู้หญิง ส่วนสีเหลืองส้มแทน พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

ภาพที่ 7 สัญลักษณ์โครงการหนึ่งเสียงหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง

ที่มา: <https://sdtc.go.th/paper/200>

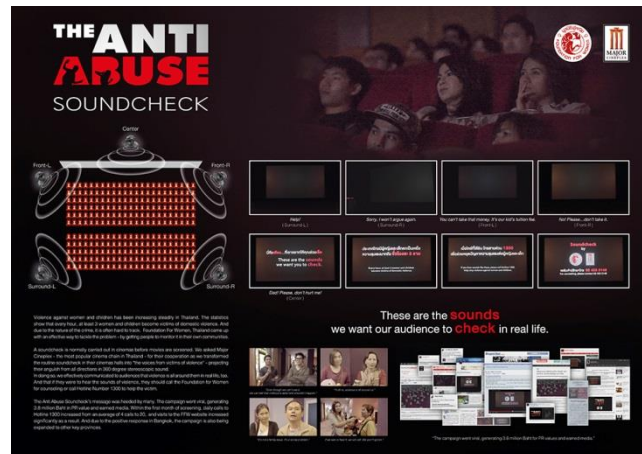
ในปี ค.ศ. 2013 นิตยสาร Marie Claire ได้ดำเนินโครงการรณรงค์ #WomenAgainstAbuse เพื่อสร้างความตระหนักว่าปัญหาความรุนแรงในผู้หญิงไม่ใช่เรื่องปกติที่จะยอมรับได้ โครงการดังกล่าวเน้นเป้าหมายที่เป็นผู้หญิงโดยตรง โดยได้ชักจูงให้ผู้ที่สนใจร่วมกันทำสัญลักษณ์บาดแผล ร่องรอยฟกช้ำไต้ตา ถ่ายรูป และอัปโหลดผ่านทางสื่อสังคม พร้อมติดแท็กใต้ภาพ #WomenAgainstAbuse เนื่องในวันต่อต้านและยุติการใช้ความรุนแรงในสตรี (Stop Violence Against Women's Day) ซึ่งตรงกับวันที่ 25 พฤศจิกายนของทุกปี

ภาพที่ 8 การรณรงค์ในโครงการ #WomenAgainstAbuse

ที่มา: <https://www.brandbuffet.in.th/2013/11/women-against-abuse-marie-claire/>

แคมเปญนี้อาศัยช่วงของการเช็คระบบเสียงรอบทิศทาง (soundcheck) ก่อนการฉายภาพยนตร์ มาใช้ในการรณรงค์ โดยเปลี่ยนเสียงที่เปิดรอบทิศทางตามปกติให้กลายเป็นเสียงที่เกิดจากความรุนแรง เพื่อสื่อให้เห็นว่าแท้จริงแล้วความรุนแรงต่างๆ นั้นอยู่ใกล้ตัวเราแค่เอื้อมมือ แม้เราจะมองไม่เห็น แต่เราสามารถสังเกตได้ด้วยเสียง ในปีเดียวกันนี้ ที่ประเทศญี่ปุ่น กลุ่มร้านอาหาร ผับ บาร์ Yaocho Bar Group ได้ออกแคมเปญ 'Violent Coasters' เพื่อรณรงค์ต่อต้านความรุนแรงในครอบครัวจากการดื่มที่มากเกินไปของผู้ชาย โดยใช้งานรณรงค์ที่มีรูปหน้าผู้หญิง และใบหน้าของเธอจะมีรอยฟกช้ำที่ที่มีการยกแก้วเครื่องดื่มออก พร้อมกับข้อความว่า "Don't let excessing drinking end in domestic violence" (อย่าดื่มมากเพื่อหยุดความรุนแรงในครอบครัว) เพื่อเป็นการเตือนสติกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ชายว่าอย่าดื่มหนักจนขาดสติ

ภาพที่ 9 โครงการรณรงค์ The Anti-Abuse Soundcheck

ที่มา: <https://admanawards.com/oldsite/portfolio/the-anti-abuse-soundcheck-8/>

ภาพที่ 10 แคมเปญการรณรงค์ Violent Coasters ที่ประเทศญี่ปุ่น

ที่มา: <http://www.adeevee.com/2015/05/yaocho-bar-group-the-violent-coasters-print/>

ปี 2016 มูลนิธิ Kering ได้ริเริ่มโครงการ ‘White Ribbon’ เพื่อรณรงค์ต่อต้านการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิง โดย Stella McCartney คณะกรรมการบริหารของมูลนิธิ Kering ได้ออกแบบเข็มกลัดติดเสื้อรูปรีบิ้นสีขาว เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการรณรงค์เคลื่อนไหว ในปีดังกล่าว มีการแจกจ่ายเข็มกลัดริบบิ้นสีขาวให้กับห้างร้านกว่า 800 แห่ง ใน 51 ประเทศทั่วโลก รวมทั้ง Gucci, Alexander McQueen, Balenciaga, Brioni, Stella McCartney, McQ, Boucheron, Qeelin, Pomellato และ Dodo พร้อมกันนี้ มูลนิธิ Kering ยังได้ผลักดันแคมเปญ #BeHerVoice เพื่อสร้างความตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยได้เน้นบทบาทของผู้ชายในการยุติปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยแคมเปญนี้สามารถเข้าถึงผู้คนทั่วโลกจำนวนมากกว่า 1.1 พันล้าน ในปีเดียวกันบริษัท ROAR For Good ได้ผลิต

ต้นแบบเครื่องประดับเพื่อต่อต้านการข่มขืนขึ้น โดยสามารถสวมใส่เป็นสร้อยคอ สร้อยข้อมือ ห้อยกระเป๋า หรือเข็มขัด เพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับผู้สวมใส่ โดยอุปกรณ์ดังกล่าวจะส่งสัญญาณเตือน ส่งข้อความขอความช่วยเหลือ พร้อมแสดงสถานที่อยู่ของผู้สวมใส่ หากผู้หญิงอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องการความช่วยเหลือฉุกเฉิน โดยนักออกแบบได้แนวคิดมาจากเหยื่อรายหนึ่งที่ถูกข่มขืน

ภาพที่ 11 โครงการ White Ribbon โดย Stella McCartney

ที่มา: <https://wwd.com/fashion-news/fashion-scoops/gallery/stella-mccartney-kering-fight-violence-against-women-10274609/>

ภาพที่ 12 ต้นแบบเครื่องประดับเพื่อต่อต้านการข่มขืนของบริษัท ROAR For Good

ที่มา: <https://www.refinery29.com/en-gb/rape-tech-jewellery-violence-against-women>

ปี ค.ศ. 2017 มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ร่วมกับ J. Walter Thompson (JWT) กรุงเทพฯ ได้ดำเนินโครงการรณรงค์ 'บ้าน...ไม่ใช่เวทีมวย' โดยได้แนวคิดมาจากประสบการณ์ของเหยื่อที่ถูกสามีหรือผู้ชายในบ้านทำร้ายร่างกาย เป็นการสื่อสารถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ชายโดยตรง ด้วยการรณรงค์ผ่านกีฬามวยที่ผู้

ชายไทยขึ้นชก กับกลยุทธ์ Hijack ที่แทรกเนื้อหาเข้าไปมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์จริง โดยได้ใช้พื้นที่จริงของเวทีมวยอ้อมน้อย ในช่วงพักการแข่งขัน ผู้รณรงค์ได้เปลี่ยนตัว Ring Girl หรือสาวงามที่ถือป้ายคั่นยกการแข่งขันเป็นผู้หญิงที่ร่างกายเต็มไปด้วยรอยฟกช้ำ ร่องรอยการถูกทำร้าย โดยเธอได้เดินออกมาพร้อมชูป้ายบอกเลขยก และพลิกกลับมาเป็นข้อความรณรงค์ของโครงการบ้าน... ไม่ใช่เวทีมวย และ #ผู้ชายไม่ทำร้ายผู้หญิง

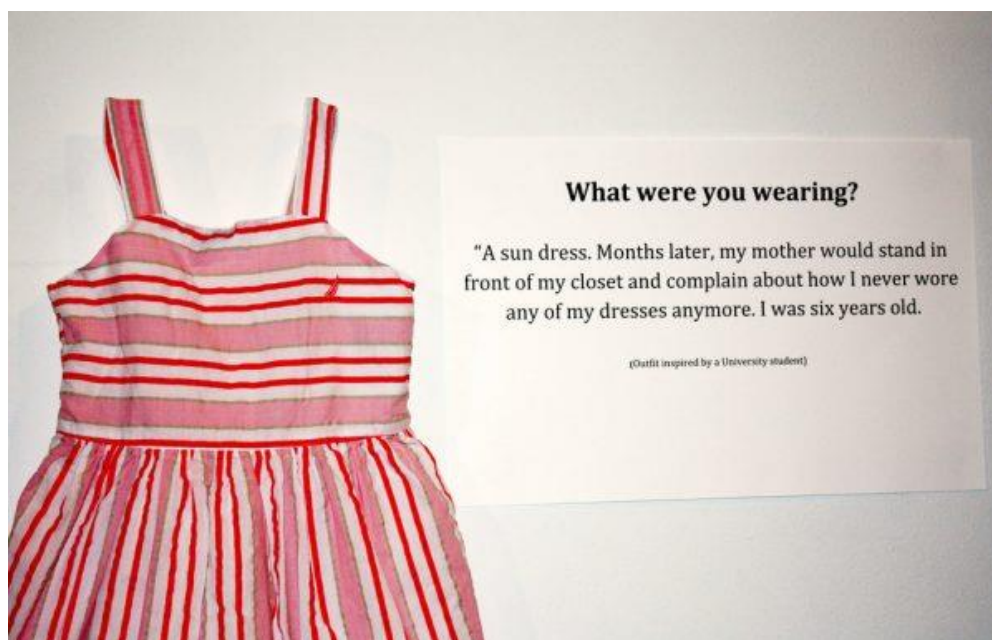
ภาพที่ 13 โครงการรณรงค์ บ้าน...ไม่ใช่เวทีมวย

ที่มา: <https://www.thumbsup.in.th/jwt-campaign-house-is-not-boxing-game>

“วันนั้นสวมชุดอะไร” คือคำถามที่ผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ยินเสมอ นัยยะของการถามสะท้อนว่าเหยื่อควรถูกประณามและต้องรับผิดชอบกับเรื่องที่เกิดขึ้นโดยปริยาย ทำให้เกิดการตั้งคำถามว่า “แต่งตัวไปทำให้ถูกข่มขืน เป็นความจริงหรือความเชื่อ” เป็นที่มาของการจัดนิทรรศการที่ชื่อว่า “วันนั้นเธอสวมชุดอะไร” ซึ่งจัดแสดงที่มหาวิทยาลัยแคนซัส สหรัฐฯ ในปี 2017 นำโดยผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาและการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ เจน บรอดแมน และ ดร.แมรี ไวแอนด์-ไฮเบิร์ต เป็นการแสดงเสื้อผ้าชุดที่เหยื่อสวมวันที่ถูกทำร้ายร่างกาย และถูกล่วงละเมิดทางเพศที่มาจากเรื่องเล่า 40 เรื่อง และจัดแสดงเสื้อผ้าทั้งหมด 18 ชุด

“การที่ผู้คนเดินเข้ามาแล้วพบเสื้อผ้าที่สวมในวันที่ถูกข่มขืนเป็นเหยื่อว่า ล้วนเป็นเสื้อผ้าชุดล้าลอง ธรรมดาๆ มันทำให้ความเชื่อเรื่องที่เคยพูดกันว่า การแต่งตัวไปมีผลให้ถูกลวนลามและถูกข่มขืนนั้นหายไปเองโดยไม่ต้องมีใครมาบอก นิทรรศการนี้ยังทำให้ผู้ชมตระหนักว่าใครๆ ก็สามารถตกเป็นเหยื่อได้ การอ่านเรื่องเล่าสั้นๆ ที่บันทึกจากปากคำของผู้ที่เป็นเหยื่อ ทำให้ได้ทบทวนถึงความเชื่อของตัวเองและตระหนักเข้าใจถึงภาวะอารมณ์ของผู้ที่เป็นเหยื่อว่ารู้สึกเจ็บปวดเช่นไร เพื่อช่วยกันรณรงค์ สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการล่วงละเมิดและการใช้ความรุนแรงทางเพศ

“วันนั้นเธอสวมชุดอะไร” ชุดได้รับลมร้อน หลายเดือนต่อมา แม่มายืนบนที่หน้าตู้เสื้อผ้าของฉัน แล้วถามว่า ทำไมถึงไม่ยอมใส่ชุดพวกนี้อีก ตอนนั้นฉันหวิว

ภาพที่ 14 นิทรรศการ วันนั้นเธอสวมชุดอะไร ที่มหาวิทยาลัยแคนซัส สหรัฐอเมริกา
ที่มา: <https://www.thumbsup.in.th/jwt-campaign-house-is-not-boxing-game>

ในปีเดียวกันนี้ Gina Raphaela ศิลปินหญิงได้ออกแบบและผลิตเครื่องประดับสไตล์วินเทจจากกระสุนปืนที่ใช้แล้วแทนสัญลักษณ์ของความรุนแรง กระสุนแต่ละนัดจะถูกประทับด้วยข้อความต่าง ๆ เช่น 'No More' (ไม่อีกต่อไปแล้ว) เพื่อแสดงจุดยืนต่อต้านความรุนแรง รวมทั้งเรียกร้องสันติภาพ การไม่กีดกัน และความเท่าเทียม โดย 20% ของรายได้จากการจำหน่ายเครื่องประดับชุดนี้จะนำไปบริจาคให้กับหน่วยงานที่ทำงานเพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน

ภาพที่ 15 ผลงานการออกแบบเครื่องประดับของ Gina Raphaela

ที่มา: <https://www.teenvogue.com/story/gina-raphaela-jewelry-violence-women-bullets>

ปี ค.ศ. 2018 โครงการ #MenForChange #เราไม่ทำร้ายผู้หญิง #ร่วมสร้างสังคมที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิง ริเริ่มขึ้นโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และภาคีเครือข่าย กิจกรรมการรณรงค์ประกอบด้วย การขับเคลื่อนงานวิชาการ การทำงานในพื้นที่นำร่องเพื่อสร้างระบบการคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลในครอบครัว รวมถึงการสนับสนุนกระบวนการสื่อสารสาธารณะ ร่วมกันหน่วยงานรัฐ เอกชน และภาคประชาสังคมเพื่อปรับทัศนคติของสังคมต่อการ “ไม่เพิกเฉย” ต่อความรุนแรง หรือมองว่าความรุนแรง “เป็นเรื่องของคนอื่น” นอกจากนี้แล้ว ยังมีโครงการรณรงค์ #HEARMETOO (#มีอะไรจะบอก) เพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN Women) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันให้ผู้หญิงไทยกล้าที่จะบอกเล่าประสบการณ์การประสบความรุนแรงในอดีต หรือการถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ เป็นการต่อยอดจากแคมเปญ #MeToo ที่แพร่หลายไปทั่วโลก โดยกิจกรรมของโครงการ #HEARMETOO ประกอบด้วย การรณรงค์ทาลิปstickสีส้ม เผยแพร่ในสื่อสังคมพร้อมติดแฮชแท็ก #HEARMETOO #มีอะไรจะบอก เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความกล้าที่จะพูดและบอกเล่าประสบการณ์ของตน สะท้อนการก้าวผ่านเรื่องเลวร้ายในอดีต การพาตัวชาวแนวใหม่ เป็นการเปลี่ยนหัวข้อข่าวเกี่ยวกับผู้หญิงที่ถูกกระทำความรุนแรงในเชิงลบให้กลายเป็นหัวข้อข่าวใหม่ในเชิงบวก เพื่อปรับทัศนคติของสังคม ที่มองผู้หญิงว่าเป็น “เหยื่อ” ให้กลายเป็น “ฮีโร่” ที่กล้าหาญพร้อมที่จะลุกขึ้นมาเรียกร้องความเป็นธรรมและความเสมอภาคระหว่างเพศในสังคม การสร้างสถานการณ์จำลองความรุนแรงขึ้นในรูปแบบออนไลน์ 360 องศา ผ่านเว็บไซต์ของแคมเปญ โดยมีภาพเคลื่อนไหวและเรื่องราวประสบการณ์ของผู้หญิงที่ถูกกระทำความรุนแรง และการนำเสนอภาพยนตร์สั้นออนไลน์ ที่ถ่ายทอดผ่านมุมมองของผู้หญิงที่เคยตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ในปีเดียวกันนี้ ยังมีนิทรรศการ ‘พลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ’ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแคมเปญ #DontTellMeHowToDress จัดขึ้นโดยซินดี้ สิริญา ปิชอบ ต่อ

ยอดจากกระแส #MeToo มีจุดมุ่งหมายเพื่อปล้ำมายาคติที่ว่า ผู้หญิงควรหลีกเลี่ยงการแต่งกายล่อแหลม หรือการนำตัวเองไปตกอยู่ในสถานการณ์สุ่มเสี่ยง สร้างความตระหนักรู้ถึงการที่ผู้กระทำผิดไม่ได้รับโทษอย่างเหมาะสมต่อการกระทำของตนเอง และเพื่อให้สังคมหันกลับมาตั้งคำถามกับผู้กระทำผิดมากกว่าพฤติกรรมของผู้เสียหายเพียงฝ่ายเดียว

ภาพที่ 16 แคมเปญการรณรงค์ในโครงการ #HEARMETOO
ที่มา: https://www.matichon.co.th/lifestyle/news_1251002

ภาพที่ 17 โครงการรณรงค์ #DontTellMeHowToDress
ที่มา: <https://www.bbc.com/thai/thailand-48771048>

2.3.3 สรุปและอภิปรายการทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาพบว่า มีโครงการรณรงค์ทางสังคมเกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ครอบคลุมทั้งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและไม่เกี่ยวข้องกับการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง โครงการรณรงค์ต่าง ๆ เหล่านี้ มีวัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย และสื่อการรณรงค์ที่แตกต่างกัน หลากหลาย โครงการที่น่าสนใจมากๆ เช่น Hope Bag for Homeless เป็นโครงการที่แสดงให้เห็นว่างานศิลปะสามารถช่วยเหลือสังคมได้และได้ผลเป็นรูปธรรม และผลงานของ Gina Raphaela ที่ได้ออกแบบและ

ผลิตเครื่องประดับจากกระสุนปืน เพื่อแสดงจุดยืนต่อต้านความรุนแรง การเรียกร้องสันติภาพ และความเท่าเทียม โดยได้นำกระสุนปืนจริง อันเป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรง มาบิดเบือนลดทอนความหมายของความรุนแรงให้หมดสิ้นไป ด้วยการนำผงดินปืนออก ทำให้กระสุนปืนปลอดภัย เป็นการทำลายอัตลักษณ์และหน้าที่ของกระสุนปืน แล้ว เปลี่ยนหน้าที่และการใช้งานใหม่ โดยศิลปินสามารถนำพาเครื่องประดับชิ้นนี้ติดตัวไปได้ทุกที่เพื่อสื่อสารและบอกเล่าเรื่องราวให้กับผู้คนรอบตัวบ่งบอกว่าการเราทำชิ้นงานให้เป็น Conversation piece ตัวชิ้นงานสามารถบอกเล่าเรื่องราวด้วยตัวเอง ผ่านผู้สวมใส่ได้ เป็นจุดเริ่มต้นบทสนทนาในการเข้าใจและรับรู้ปัญหามากขึ้น

สำหรับโครงการรณรงค์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง จากการศึกษาพบว่า จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องติดต่อกันหลายปี ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สวนทางกับสถานการณ์ความเป็นจริง โดยข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (WHO) พบว่า ประมาณ 1 ใน 3 หรือ 35% ของผู้หญิงทั่วโลก เคยถูกระทำ ความรุนแรงทางเพศหรือทางร่างกาย เฉพาะประเทศไทย มีผู้หญิงถูกละเมิดทางเพศ ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ วันละไม่น้อยกว่า 7 คน และมีตัวเลขของผู้หญิงที่เข้ารับการบำบัดรักษา และแจ้งความร้องทุกข์ สูงถึงปีละ 30,000 คน จากการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกลยุทธ์ของโครงการต่าง ๆ พบว่า ยังมีประสิทธิภาพไม่มากพอ เป็นไปอย่างผิวเผิน และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตซ้ำ ยกตัวอย่าง โครงการรณรงค์ บ้าน...ไม่ใช่เวทิมวย ซึ่งนำแนวคิดมาจากประสบการณ์ของเหยื่อที่ถูกสามี คนใกล้ชิดหรือคนรักทำร้ายร่างกาย เป็นการตอกย้ำถึงความรุนแรง แม้โครงการดังกล่าวจะได้รับการตอบรับจากสังคมในวงกว้าง แต่ก็ไม่ได้ทำให้ปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงลดลง ยกตัวอย่างโครงการที่จัดนิทรรศการที่น่าสนใจ “วันนั้นสวมชุดอะไร” คือการตั้งคำถามที่ย้อนแย้งเพื่อให้คนเข้ามาร่วมงานนิทรรศการมาหาคำตอบ โดยสะท้อนใจผู้เข้าชมนิทรรศการและตั้งคำถามกลับไปสู่สังคมเป็นจำนวนมาก ในส่วนตัวของผู้ออกแบบเองจึงพยายามหาข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบของแต่ละวรรณกรรมที่ทบทวนมาเพื่อมาใช้กับงานออกแบบของข้าพเจ้า เป็นโครงการรณรงค์ที่มีประสิทธิภาพ และยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยการสร้างการตระหนักรู้ถึงปัญหาผ่านชิ้นงานเครื่องประดับ

2.4 การลงพื้นที่สัมภาษณ์และเก็บข้อมูล

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลสัมภาษณ์ บุคคล 3 กลุ่ม

2.4.1 ผู้หญิงที่โดนกระทำรุนแรง (Victim)

โดยประเด็นคำถามจะเป็นเรื่องทีละเอียดอ่อนและไม่ก้าวล่วงถึงเหตุการณ์ที่โดนกระทำกเว้นผู้ถูกสัมภาษณ์เล่าเองประเด็นคำถามจะเน้นไปที่ผลกระทบและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและทัศนคติต่อเหตุการณ์ รวมถึงไม่เปิดเผยชื่อและข้อมูลใดๆของผู้ให้สัมภาษณ์

2.4.2 ผู้ที่มีหรือไม่มีประสบการณ์การทำงานด้านรณรงค์ แต่มีอิทธิพลต่อการสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคม(Media Influencer)

โดยประเด็นคำถามจะเกี่ยวข้องกับ ทัศนคติต่อปัญหาความรุนแรงต่อสตรี แบ่งปันประสบการณ์การรับรู้ต่อปัญหาความรุนแรงต่อสตรี และในฐานะที่เป็นผู้มีอิทธิพลทางสังคม สังคมไทยควรแก้ไขปัญหานี้อย่างไร

2.4.3 ตัวกลางประสานงานระหว่างเหยื่อและกลไกต่างๆในสังคม (Working groups)

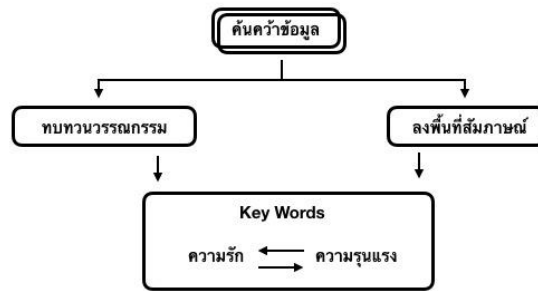
ประเด็นคำถามจะเกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีในปัจจุบัน การรณรงค์ที่ผ่านมา ให้ช่วยแบ่งปันเรื่องราวกรณีของเหยื่อต่างๆที่น่าสนใจ ปัญหาและอุปสรรคต่อการทำงาน แรงบันดาลใจในการทำงานนี้

สรุปและอภิปรายการลงพื้นที่สัมภาษณ์และเก็บข้อมูล

ในขั้นตอนนี้จะเป็นการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลโดยเริ่มจาก ติดต่อไปที่หน่วยงาน มูลนิธิส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคม เพื่อขอเข้าสัมภาษณ์ และขอคำชี้แนะแนวทางการรณรงค์ เพราะเป็นมูลนิธิที่ช่วยเหลือผู้หญิงและมีการจัดงานรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อสตรีตลอดทุกปีหลายครั้ง ต่อจากนั้นคุณสุเพ็ญศรี พึ่งโคกสูง ผู้อำนวยการมูลนิธิได้อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าไปมีส่วนร่วมสังเกตการณ์ที่ โรงเรียนทำใจ โรงเรียนทำใจคือกระบวนการเยียวยาผู้หญิงที่โดนกระทำรุนแรง โดนจะมีรุ่นพี่ที่เคยโดนกระทำรุนแรงและปัจจุบันได้ก้าวผ่านปัญหาตรงนั้นออกมาได้แล้วมาช่วยเยียวยา เป็นกำลังใจ หรือเล่าประสบการณ์ของตนว่าผ่านพ้นมาได้ยังไง และขั้นตอนต่อไปต้องทำอะไรต่อ โดยพูดในมุมมองที่เป็นผู้เข้าใจปัญหาและไม่ซ้ำเติมรุ่นน้องเพิ่งประสบปัญหาความรุนแรง ต่อมาได้ติดต่อผู้ที่เป็นเหยื่อความรุนแรง จากมูลนิธิเอง ทำให้รู้ว่าคนที่เข้ามาปรึกษามีมากมาย หลายช่วงอายุ หลากหลายอาชีพ หลายฐานะ ทำให้ได้ติดต่อขอสัมภาษณ์จากอาสาสมัครที่สมัครใจตามหัวข้อข้างต้น ต่อมาก็เป็นกลุ่มสุดท้าย ผู้ที่มีหรือไม่มีประสบการณ์การทำงานด้านรณรงค์ แต่มีอิทธิพลต่อการสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคม(Media Influencer) จากข้อมูลการสัมภาษณ์ทั้งหมดส่วนใหญ่สรุปได้ว่า ปัญหาที่เป็นต้นเหตุของความรุนแรงนั้นอ้างว่าเป็นเพราะความรัก รักจึงตี รักจึงบังคับ รักจึง

ทำร้าย และก็เพราะว่ารักอีกนั่นแหละจึงทน รักจึงยอม รักจึงให้ออกาส แน่แน่นอนว่าถ้าเราไม่มีสิ่งที่อ้างว่าความรัก เราจะไม่ยอมแน่นอน เราจะไม่ยอมให้คนมาทำร้ายกระทำรุนแรงกับเราซ้ำๆแน่นอน

แผนดำเนินงานเก็บข้อมูล

ภาพที่ 18 แผนดำเนินงานเก็บข้อมูล

บทที่ 3 การดำเนินงานวิจัย

3.1 แนวทางการออกแบบ

การศึกษาวิจัย ทบทวนวรรณกรรม และโครงการรณรงค์ทางสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการเข้าร่วมสังเกตการณ์กิจกรรมการรณรงค์เพื่ออยู่ดีความรุนแรงต่อผู้หญิง และลงพื้นที่สัมภาษณ์และเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้สรุปออกมาเป็นคีย์ในการออกแบบได้คือจุดเริ่มต้นของความรุนแรงคือความรัก โดยวัตถุประสงค์หลักในการออกแบบของข้าพเจ้าคือทำให้สาธารณชน ตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงที่จะนำไปสู่การยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงได้ เบื้องต้นผู้วิจัยได้ออกแบบมาเป็น 3 แนวทางดังนี้

3.1.1 #BEWEAROFMYSELF

ส่วนใหญ่แล้วละครโทรทัศน์และภาพยนตร์มักนำเสนอฉากความรุนแรงในครอบครัวและการตบตีทำร้ายร่างกายผู้หญิงในครอบครัวที่มีฐานะยากจน อยู่ในชุมชนแออัด โดยผู้กระทำความรุนแรงมักเป็นโจรผู้ร้าย มีหน้าตาทำทางโหดร้ายดุร้าย พัวพันกับยาเสพติดอบายมุข ส่วนเหยื่อความรุนแรงมักจะเป็นผู้หญิงชาวบ้าน ฐานะยากจนและไร้ทางออก ตรงกันข้ามกับข้อเท็จจริงที่พบว่า เหตุความรุนแรงต่อผู้หญิงสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา และเกิดขึ้นกับใครก็ได้ ทั้งผู้ที่มีอาชีพการงานดี มีฐานะมั่นคง มีชื่อเสียงโด่งดัง เช่น คดีการทำร้ายร่างกายรองนางสาวไทยปี พ.ศ. 2537 กรณีหมอวิสุทธิ์ สุตินรีแพทย์ระดับศาสตราจารย์ของโรงพยาบาลจุฬาฯ ที่สังหารและฆ่าแหล่ศพภรรยาของตัวเองในปีพ.ศ. 2544 ที่จุดเริ่มต้นเริ่มมาจากอ้างว่าความรักความหึงหวง หรือเหตุการณ์ที่สร้างความประหลาดใจไปทั่วโลกที่นักร้องชื่อดัง คริส บราวน์ ทำร้ายแฟนสาว ริฮานน่า ซูเปอร์สตาร์แห่งวงการฮอลลีวูดในปี ค.ศ. 2009 ข้อเท็จจริงที่ว่าความรุนแรงสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาและกับทุกๆ คนและยังทำซ้ำเดิมเพราะอ้างว่ายังรักอยู่จึงได้กลับมาทำร้ายอีกซ้ำๆ ยังสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เหยื่อความรุนแรงรายหนึ่งเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562

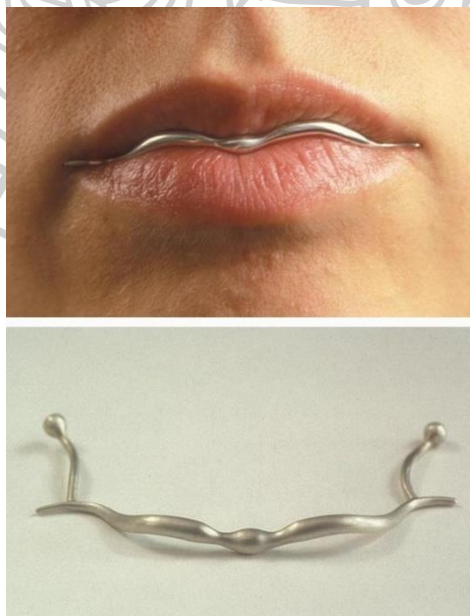
“การที่เอารองเท้ามาตบหน้า ข้าฯ เราารู้สึกว่า มันไม่ใช่แค่บันดาลโทษะ แต่เขาเห็นเราเหมือนสิ่งของที่จะทำอะไรก็ได้ คือเขาเลี้ยงแมวเขายังไม่เคยทำร้ายแมวขนาดนี้เลย เขาไม่เคยทำอะไรแบบนี้กับคนอื่น แม้แต่คนที่เขาเกลียดที่สุด เขาก็ยังสุภาพด้วยมาก”

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง ผู้วิจัยจึงออกแบบในแนวทาง #BEWEAROFMYSELF โดยเป็นการออกแบบเครื่องประดับที่สามารถป้องกันและยับยั้งไม่ให้ผู้สวมใส่ใช้ความรุนแรงต่อร่างกาย วาจาและจิตใจต่อผู้อื่น โดยอ้างอิงมาจากเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีหน้าที่ควบคุม

ร่างกาย อาทิเช่น ตะกร้อครอบปากสุนัข กุญแจมือ หรือ กำไลอิเล็กทรอนิกส์ (กำไล EM) เป็นต้น (ภาพที่ 16 - 17)

ภาพที่ 19 ผลงานประติมากรรมที่สามารถสวมใส่ได้โดย Jennifer Crupi
ที่มา: <https://laughingsquid.com/wearable-sculptures-that-make-the-wearer-perform-a-gesture/>

ภาพที่ 20 ภาพอ้างอิงแนวทางการออกแบบ #BEWEAROFSELF
ที่มา: <https://lippiercing.tk/bananas-made-of-titanium-with-internal-thread-and/>

3.1.2 #LIVewithMEFOREVER

เมื่อปรากฏข่าวการทำร้ายร่างกายผู้หญิงตามสื่อสาธารณะ ผู้คนในสังคมมักตอบสนองด้วยปฏิกิริยาที่รุนแรงรวดเร็ว เช่น การกล่าวตำหนิประณามผู้ก่อเหตุ แต่เมื่อเวลาผ่านไปผ่านไปกระแสสังคมก็จะเบาบางและเลือนหายไปในที่สุด โดยไม่มีการติดตามคดีความสืบหน้าในการดำเนินคดี การลงโทษผู้กระทำความผิด การหามาตรการเพื่อยุติปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงในระยะยาว ที่สำคัญที่สุดคือผลกระทบและชะตากรรมของเหยื่อผู้ถูกกระทำความรุนแรง โดยการกระทำความรุนแรงนอกจากจะสร้างบาดแผลทางร่างกายแล้ว ยังก่อให้เกิดบาดแผลทางจิตใจ กลายเป็นความทรงจำอันเลวร้ายที่อยู่ใจเหยื่อตลอดไป ดังเช่นที่เหยื่อรายหนึ่งที่ถูกสามีใช้น้ำมันราดแล้วจุดไฟเผา อันเนื่องมาจากความรักความหวังให้สัมภพณ์เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2562 ถึงบาดแผลอันเกิดจากการกระทำความรุนแรงว่า "ตามตัวก็รู้สึกว่ามันไหม้หมด ตามตัวนี่เย็นไปหมด หนาวเย็นมาร่วมกัน"

ผู้วิจัยรู้สึกสนใจบาดแผลและรอยบนร่างกายของเหยื่อผู้ถูกกระทำความรุนแรง เนื่องจากสร้างความสะเทือนใจและสะท้อนเรื่องราวต่างๆ ได้มากมาย โดยในปีพ.ศ. 2556 นิตยสาร Marie Claire เคยมีโครงการรณรงค์ #WomenAgainstAbuse เพื่อสร้างความตระหนักว่าปัญหาความรุนแรงในผู้หญิงไม่ใช่เรื่องปกติที่จะยอมรับได้ โครงการดังกล่าวเชิญชวนให้ผู้สนใจร่วมกันทำสัญลักษณ์บาดแผลร่องรอยฟกช้ำได้ตา ถ่ายรูป และอัปโหลดผ่านทางสื่อสังคม พร้อมติดแท็กได้ภาพ #WomenAgainstAbuse เนื่องในวันต่อต้านและยุติการใช้ความรุนแรงในสตรี (Stop Violence Against Women's Day) ซึ่งตรงกับวันที่ 25 พฤศจิกายน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมองว่า โครงการดังกล่าวมีลักษณะของการผลิตซ้ำและตอกย้ำเรื่องราวความเจ็บปวดของเหยื่อผู้ถูกกระทำความรุนแรง จึงได้ออกแบบเครื่องประดับในแนวทาง #LIVewithMEFOREVER ด้วยการใช้เครื่องประดับเพื่อสร้างร่องรอยหรือประทับบนร่างกาย ให้เป็นสัญลักษณ์หรือข้อความเพื่อสร้างกำลังใจ ปรับเปลี่ยนทัศนคติเดิมๆ และสร้างคุณค่าให้กับตัวเอง (ภาพที่ 18

ภาพที่ 21 ภาพอ้างอิงแนวทางการออกแบบ #LIVewithMEFOREVER

ที่มา: <https://thecarrotbox.com/blog/0909.asp>

ภาพที่ 22 ภาพอ้างอิงแนวทาง #LIVewithMEFOREVER ผลงานของ Kyeo Kim

ที่มา: <https://lafierblog.tumblr.com/post/17564042007/mensaje-para-llevar-bracelet-by-kyeo-kim->

like

ภาพที่ 23 ภาพอ้างอิงแนวทาง #LIVETHMEFOREVER ผลงานของ Tiffany Parbs
ที่มา: <https://klimt02.net/jewellers/tiffany-parbs>

3.1.3 #LOVEMEHURTSME

จากการศึกษาเหตุการณ์ความรุนแรงต่อผู้หญิง รวมทั้งการพูดคุยสัมภาษณ์เหยื่อ ผู้ถูกระทำความรุนแรงพบว่า หลายๆ เหตุการณ์ผู้ถูกระทำความรุนแรงมักเป็นคนใกล้ชิด สามี คนรัก หรือคนในครอบครัวของเหยื่อเอง โดยความรุนแรงกลายเป็นเงื่อนไขของความรักรักความสัมพันธ์ สุเพ็ญศรี พึ่งโคกสูง ผอ.มูลนิธิส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคมให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ฉบับวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ว่า 80% ของเหยื่อความรุนแรงที่มา ขอความช่วยเหลือมีสาเหตุมาจากความหึงหวง¹

15นอกจากนั้นแล้ว จากการศึกษาพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และสื่อออนไลน์หลายสำนักเฉพาะในปี พ.ศ. 2562 พบว่า เกิดเหตุความรุนแรงต่อผู้หญิง อันมีสาเหตุมาจากความรักความหึงหวงจำนวนมาก เช่น "เมียใคร ใครก็รัก ผัวโหดซ้อมตาย อ่างไม่ได้ตั้งใจฆ่า ลงมือเพราะหึงหวง" (ไทยรัฐออนไลน์, 14 มกราคม พ.ศ. 2562)¹⁶ "หนุ่มยิงหมายสาวเสียชีวิตปมหึงหวง" (ไทยรัฐนิวส์โชว์, วันที่ 15 มกราคม พ.ศ.2562)¹⁷ "แฟนหนุ่มแฉ ซ้อมสาวคบ 2 เดือน จมูกทะลุ เผยปมหึงหวง" (เว็บไซต์ kapook.com, วันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2562)¹⁸ "หึงหวง! ครูเกษียณยิงเด็กหญิงวัย 14 ดับก่อนฆ่าตัวตาย" (เว็บไซต์ TNNTThailand, วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)¹⁹ "หนุ่มปลั่งมือทำร้ายแฟนสาวศิระปะดาขอประทุดับ สารภาพหึงหวงมาก" (เว็บไซต์ workpointnews, วันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2562)²⁰ "ฝากขัง "โอเล่" เหล็กแทงอวัยวะเพศแฟนสาวตาย สารภาพหึงหวงแม่เพ็งเล็ก" (แมนเจอร์ออนไลน์, 4 กันยายน พ.ศ. 2562)²¹ "ลูกเขยชี้หึงซ้อมเมีย! พ่อตาเข้าช่วยลูกสาวโดนยิงดับอนาถ" (ข่าวสด, 11 กันยายน พ.ศ. 2562)²² "ผู้คุมหึงโหดกลัวเมียปันใจชาย

15 อินทรัชย์ พาณิซกุล (16 ธันวาคม 2558). "ผัวซ้อมเมีย"...ใครว่าสังคมไม่เกี้ยว? โพสต์ทูเดย์. สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/politic/report/405280>

16 เมียใคร ใครก็รัก ผัวโหดซ้อมตาย อ่างไม่ได้ตั้งใจฆ่า ลงมือเพราะหึงหวง. ไทยรัฐออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2562 จาก <https://www.thairath.co.th/news/society/1469614>

17 หนุ่มยิงหมายสาวเสียชีวิตปมหึงหวง. ไทยรัฐนิวส์โชว์. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ.2562 จาก <https://www.youtube.com/watch?v=yb6NvmwGLjQ>

18 แฟนหนุ่มแฉ ซ้อมสาวคบ 2 เดือน จมูกทะลุ เผยปมหึงหวง. K@POOK. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2562 จาก <https://highlight.kapook.com/view/187081>

19 หึงหวง! ครูเกษียณยิงเด็กหญิงวัย14ดับก่อนฆ่าตัวตาย. TNNTThailand. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 จาก <https://www.tnntthailand.com/content/13082>

20 หนุ่มปลั่งมือทำร้ายแฟนสาวศิระปะดาขอประทุดับ สารภาพหึงหวงมาก. Workpointnews. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2562 จาก <https://workpointnews.com/2019/08/22/girlfriend-door-chon-buri01/>

21 ฝากขัง "โอเล่" เหล็กแทงอวัยวะเพศแฟนสาวตาย สารภาพหึงหวงแม่เพ็งเล็ก. Manageronline. สืบค้นเมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2562 จาก <https://mgronline.com/crime/detail/9620000086387>

22 ลูกเขยชี้หึงซ้อมเมีย! พ่อตาเข้าช่วยลูกสาวโดนยิงดับอนาถ. ข่าวสด. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน พ.ศ. 2562 จาก https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_2877638

อื่น ร้ว 9 มม. 6 นั้ดด้บสยอง” (เดลินิวส์, 4 ตุลาคม พ.ศ. 2562)²³ “หึ่งโหด ผัวทำร้ายเมีย ชัยภูมิ เอามีดฟันหน้าเหวอะ อ่างซ้วูบ จริงๆ รักมาก” (Kapook.com, 20 ตุลาคม 2562)²⁴ “คนร้ายบุกแทงนักศึกษาสาวปี 2 เสียชีวิต คาดสาเหตุมาจากความหึ่งหวง” (สถานีโทรทัศน์ช่อง 7, 8 พฤษจิกายน 2562)²⁵ “รวบหนุ่มพม่าใช้ท่อนเหล็กตีแสกหน้าสาวเขมรสาหัส ตร.คาดปมหึ่งหวง” (หนังสือพิมพ์แนวหน้า, 14 พฤษจิกายน พ.ศ. 2562)²⁶ การกระทำความรุนแรงอันมีสาเหตุมาจากความรักยังสะท้อนให้เห็นในกรณีของเหยื่อรายหนึ่ง ซึ่งให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 พฤษจิกายน พ.ศ. 2562 ว่า “ครั้งที่โดนรองเท้าตบหน้าเป็นจุดสำคัญที่ทำให้เรารู้สึกว่า ถ้านี้คือความรัก มันก็เป็นรักที่แยะมากเลย หรือต่อให้เราแยะจริงๆ จนเขาต้องทำแบบนี้เขาก็ควรเลิกกับเรา เขาไม่ควรจะทำแบบนี้ เลยมีความรู้สึกว่ามันไม่เลิก เราก็ต้องเลิกกับมันแล้วไหม”

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องประดับในแนวทาง #LOVEMEHURTSME โดยเป็นการแปรค่าสัญลักษณ์ของความรักและความรุนแรง แล้วนำมาผสมผสานเข้าด้วยกันกลายเป็นชิ้นงานที่ลงตัว เพื่อถ่ายทอดและบอกเล่าเรื่องราวของความรักและความรุนแรง

²³ ผู้คุมโหดถั่วเมียบันใจชายอื่น ร้ว 9 มม.6 นั้ดด้บสยอง. เดลินิวส์. สืบค้นเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2562 จาก

<https://www.dailynews.co.th/crime/734949>

²⁴ เมียสาวสุดทน ถูกผัวแก๊ซหึ่งเอามีดฟันหน้าเหวอะ - ผัวอ่างซ้วูบ ขอคืนดีเพราะรักมาก. Kapook.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2562 จาก

<https://highlight.kapook.com/view/195146>

²⁵ คนร้ายบุกแทงนักศึกษาสาวปี 2 เสียชีวิต คาดสาเหตุมาจากความหึ่งหวง. สถานีโทรทัศน์ช่อง 7. สืบค้นเมื่อ 8 พฤษจิกายน 2562 จาก

<https://news.ch7.com/detail/374265?refid=line>

²⁶ รวบหนุ่มพม่าใช้ท่อนเหล็กตีแสกหน้าสาวเขมรสาหัส ตร.คาดปมหึ่งหวง. หนังสือพิมพ์แนวหน้า. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 พฤษจิกายน พ.ศ. 2562 จาก

<https://www.naewna.com/local/454069>

ภาพที่ 24 ภาพอ้างอิงแนวทางการออกแบบ #LOVEMEhurtsME

ที่มา: <http://www.frivolette.com/jewelry/9-facts-about-new-cartier-love-bracelets>

3.1.4 สรุปและอภิปรายแนวทางการออกแบบ (ภาพที่ 25)

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องประดับเป็น 3 แนวทางคือ 1) #BEWEAROFMYSELF 2) #LIVWITHMEFOREVER และ 3) #LOVEMEhurtsME โดยทั้ง 3 แนวทางมีข้อดีและข้อเสียที่เหมือนและแตกต่างกันดังภาพที่ 22

ผู้วิจัยมองว่า แนวทางที่ 1 #BEWEAROFMESELF ซึ่งเป็นการออกแบบเครื่องประดับที่สามารถป้องกันและยับยั้งไม่ให้ผู้สวมใส่ใช้ความรุนแรงต่อร่างกาย วาจาและจิตใจต่อผู้อื่น เป็นแนวทางที่ตรงกับแนวคิดและวัตถุประสงค์ของโครงการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เนื่องจากเป็นแนวทางการออกแบบเครื่องประดับที่สามารถควบคุมและเตือนร่างกาย วาจา และจิตใจไม่ให้ทำร้ายคนอื่น นอกจากนั้นแล้ว ยังสามารถสะท้อนปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงได้ด้วย อย่างไรก็ตาม ปัญหาของแนวทางนี้คือ การผลิตชิ้นงานเครื่องประดับที่สามารถควบคุมร่างกายและยับยั้งพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้สวมใส่ได้ จำเป็นต้องมีความเหมาะสมพอดีกับสรีระร่างของผู้สวมใส่เฉพาะแต่ละบุคคล ทำให้เครื่องประดับสูญเสียความเป็นสากล ไม่สามารถเข้าถึงได้ในวงกว้าง ตลอดจนปิดโอกาสการมีประสบการณ์ร่วมในชิ้นงานเครื่องประดับ สำหรับแนวทางต่อมาคือ แนวทาง #LIVWITHMEFOREVER ซึ่งเป็นการออกแบบเครื่องประดับเพื่อสร้างร่องรอยหรือประทับบนร่างกาย ให้เป็นสัญลักษณ์หรือข้อความเพื่อสร้างกำลังใจปรับเปลี่ยนทัศนคติเดิมๆ และสร้างคุณค่าให้กับตัวเอง เป็นแนวทางที่ตรงกับแนวคิดการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง อย่างไรก็ตาม ปัญหาของแนวทางนี้คือ ยังไม่สามารถสะท้อนปัญหาได้ เนื่องจากเป็นการตอกย้ำและผลิตซ้ำบาดแผลความเจ็บปวด และเป็นเรื่องส่วนบุคคล ยากจะสามารถสื่อสารหรือเข้าถึงคนส่วน

ใหญ่ในสังคมได้ อีกทั้งต้องใช้เวลาในกระบวนการผลิตและต้องผลิตชิ้นงานออกมาเป็นจำนวนมาก เพื่อทดลองหาเครื่องประดับที่สามารถสร้างร่องรอยบนร่างกายได้ตามที่พอใจ สุดท้ายคือ แนวทางที่ 3 #LOVEMEHURTSME ซึ่งเป็นการออกแบบเครื่องประดับด้วยการแปรค่าสัญลักษณ์ของความรักและความรุนแรง แล้วนำมาผสมผสานเข้าด้วยกันกลายเป็นชิ้นงานที่ลงตัว แนวทางนี้เป็นแนวทางที่ตรงตามแนวคิดการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง สามารถสะท้อนปัญหาและเข้าถึงคนในสังคมได้ เนื่องจากเป็นเรื่องง่ายๆ ใกล้ตัว อีกทั้งยังมีความเป็นไปได้ในการผลิต เนื่องจากเป็นการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับที่แปรค่าและเลียนแบบสัญลักษณ์ของความรักและความรุนแรงที่อยู่ในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยจึงเลือกแนวทาง #LOVEMEHURTSME เป็นแนวทางในการออกแบบและผลิตเครื่องประดับเพื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

แนวทางการออกแบบ

แนวทาง	รูปภาพ	ตรงตามแนวคิด	การผลิต	สะท้อนปัญหา
#Bewareofmyself				
#Livewithmeforever				
#Lovemehurtme				

ภาพที่ 25 สรุปผลแนวทางการออกแบบเครื่องประดับ

3.2 ขั้นตอนการทดลองและสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้วิจัยได้วางขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยและกรอบแนวความคิดเพื่อใช้เป็นแนวทาง ในกระบวนการของงานวิจัย และทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเลือกเทคนิคที่เหมาะสมกับงานเครื่องประดับ

ขั้นตอนการทดลองแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

3.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลและการทดลองจากแนวทาง #LOVEMEHURTSME

โดยวิเคราะห์จากการที่เราต้องการให้เครื่องประดับสามารถสะท้อนปัญหาความรุนแรงจากผู้หญิงได้

3.2.1.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

เส้น : เส้นที่พบในความรักคือเส้นที่มีความรู้สึกอ่อนโยน ที่มีลักษณะอ่อนช้อย บางเบา ด้วยการใช้เส้นโค้งเป็นหลัก ดูไหลลื่น ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ตรงกันข้ามกับความรุนแรงที่เส้นเด่นชัดคือเส้นที่มีจุดตัด เส้นซิกแซกหรือเส้นฟันปลา ที่ให้ความรู้สึกรุนแรง กระแทก เป็นห้วงๆ ตื่นเต้นสับสนวุ่นวาย และขัดแย้ง

สี : เมื่อกล่าวถึงสีที่มีอยู่ในวัตถุต่างๆมีผลต่อความรู้สึก ด้านความรักมีหลายด้านทั้งด้านสดใสสวยงามของความรัก เช่นสีชมพู สีขาว และด้านความไม่แน่นอนคือสีแดงที่ให้ความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ

รูปร่างรูปทรง : รูปร่างรูปทรงของความรักเรามักจะรู้จักและเข้าใจกันโดยตรงไปตรงมาคือรูปร่างของหัวใจ รูปวงกลม และรูปร่างรูปทรงของความรุนแรงคือ สามเหลี่ยม รูปร่างของอาวุธความแหลมคมต่างๆ ธนู ใบเลื่อย เศษแก้วที่แตกเป็นสลับฟันปลาคล้ายขวิดปากฉลาม

น้ำหนัก : น้ำหนักของความรักแต่ความรุนแรงค่อนข้างแตกต่างตรงที่ความรักจะให้ความรู้สึกบริสุทธิ์ เบาบาง ไม่หนัก ต่างกับความรุนแรงที่ให้ความรู้สึกที่หนัก ทึบ กดดัน ซ้อนทับ ไม่ปลอดภัย

พื้นผิว : ความรักจะมีพื้นผิวในลักษณะ เรียบเนียน ความรุนแรงจะมีพื้นผิวขรุขระ ไม่เรียบ

3.2.1.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของความรักจะมีความสอดคล้องกลมเกลียว เป็นกลุ่มก้อน ไม่กระจัดกระจาย ต่างกับความรุนแรงที่มีความซ้อนทับ แตกแยก ออกจากกัน ขนาดและสัดส่วนจะไม่เท่ากัน เช่นเส้นหยักต่างๆ

3.2.1.3 สัญลักษณ์สากลของความรักและความรุนแรงการให้ความหมายและการ

เปรียบเทียบ

ความหมายของสัญลักษณ์ของความรักระดับสากล ได้แก่

หัวใจ : ใช้แทนความรัก ความศักดิ์สิทธิ์ และความเป็นหนึ่งเดียว

ดอกกุหลาบ : เป็นดอกไม้ชนิดเดียวที่คนส่งกันมากที่สุดในวันวาเลนไทน์คือ กุหลาบ

ควิปด หรือกามเทพ : เด็กน้อยมีปีกมาพร้อมคันธนูและลูกศรวิเศษ หากยิงปอกไปที่ใคร ก็จะตกหลุมรักขึ้นมาทันที

แอปเปิ้ล : ในประวัติศาสตร์ ผลไม้ลูกสีแดงถูกใช้เพื่อขอความรัก โดยฝ่ายชายจะโยนแอปเปิ้ลไปตรงหน้าสาวโสด เพื่อบอกเป็นนัยว่าชอบ

ช็อกโกแลต : เปรียบดังความรักที่กินได้ มีรสหวาน ขม เข้มข้น และลุ่มลึก...ช็อกโกแลตคือตัวแทนของความรัก ความหลงใหล และความห่วงใย

แหวนเพชร : ด้วยรูปทรงวงกลมที่ไม่มีจุดสิ้นสุดทำให้แหวนเป็นสัญลักษณ์ของความรักนิรันดร์ และถูกมอบให้กันในวันแต่งงาน

อินฟินิตี้ : จะมองเป็นรูปเลข 8 ตะแคง หรือวงกลม 2 วงวางชิดติดกัน นี่คือนิรันดร์ที่ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีขอบเขต เปรียบเหมือนความรักที่เป็นนิรันดร์

รองเท้าแก้ว : หากพูดถึงเทพนิยายเรื่องซินเดอเรลล่า เชื่อว่าทุกคนรู้จักกันดี ซึ่งนอกจากจะมีซินเดอเรลล่าและเจ้าชายแล้ว อีกสิ่งที่ทำให้นึกถึงเทพนิยายเรื่องนี้ และจะขาดไปไม่ได้เลย ก็คือ “รองเท้าแก้ว” ไอเท็มที่ทำให้เจ้าชายตามหานางซินเจจ และเกิดเป็นเรื่องราวโรแมนติก ความรักความสมบูรณ์แบบของความรักที่ใครหลายๆคนอยากมี

3.2.2.4 ความหมายของสัญลักษณ์ของความรุนแรงระดับสากล ได้แก่

อาวุธต่างๆ ล้วนเป็นสัญลักษณ์ความรุนแรงทั้งสิ้น

มีด : มีดเป็นเครื่องมือตัดเฉือนชนิดมีคมสำหรับใช้ สับ หั่น เฉือน ปาด บางชนิดอาจมีปลายแหลมสำหรับกรีด หรือแทง

ปืน : อาวุธสำหรับยิงลูกกระสุนปืน เพื่อให้เข้าสู่เป้าหมาย โดยอาศัยหลักการเผาไหม้ของดินปืน

กระสุนปืน : เป็นวัตถุที่ถูกยิงออกจากปืน โดยกระสุนปืนส่วนใหญ่หัวกระสุนจะทำจากโลหะตะกั่วผสมโลหะพลวงเล็กน้อย

ลูกกระเบิด : ลูกกระเบิดเป็นอาวุธชนิดหนึ่งที่ทหารชอบใช้ในสงคราม

เศษแก้ว เศษกระจก ที่แตก : คือเศษที่แตกออกมาจากแก้ว จากกระจก มีลักษณะแหลมคม

ลวดหนาม : ลวดหนามมีลักษณะแหลมคม เพื่อป้องกันการหลบหนี

3.2.2 สรุปผลการวิเคราะห์ทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์และสัญลักษณ์สากลของ

ความรักและความรุนแรง

พบว่าทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์ที่เห็นเด่นชัดที่สุด คือเส้น น้ำหนัก และพื้นผิว และเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกันมากที่สุด เส้นของความรักจะให้ความรู้สึกอ่อนช้อย กลมกลืนเป็นเส้นโค้งส่วนใหญ่ ในขณะที่ความรุนแรงเส้นจะมีจังหวะที่ตืดฉับ แบบเส้นฟันปลา หรือเส้นที่มีจุดตัดกัน น้ำหนักของความรักจะมีความรู้สึกเบาสบายแตกต่างกับความรุนแรงคือหนัก ทึบ ตัน ส่วนพื้นผิวเป็นส่วนที่ต่างกันโดยความรักจะเรียบเนียนแต่ความรุนแรงจะมีความ ขรุขระเป็นต้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้ออกแบบจึงนำสัญลักษณ์สากลของความรักความรุนแรงเข้ามาวิเคราะห์เพิ่มเพราะงานออกแบบข้างต้นต้องการเข้าถึงคนส่วนมากในสังคมซึ่งงานจึงต้องมีสัญลักษณ์บางอย่างที่บุคคลทั่วไปคุ้นเคยและเข้าใจว่าสิ่งนี้เปรียบถึงความรักและความรุนแรงในแง่มุมต่างๆ ผู้ออกแบบได้สรุปและได้ออกแบบเป็นชุดเครื่องประดับจำนวน 7 ชิ้น ประกอบด้วยรองเท้าว แหวน ต่างหู สนับมือ กำไลมือ เข็มกลัด และเครื่องประดับไหล่ ที่ไล่เรียงลำดับของความรักและความรุนแรง ผู้ออกแบบเรียกชิ้นงานต่างๆว่า Chapter 1-7 เปรียบเหมือนเรื่องราวและพัฒนาการของความรักและความรุนแรงที่ผู้หญิงต้องเผชิญ โดยเริ่มจากจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ การผูกมัดพันธะ การใช้ความรุนแรงเป็นเงื่อนไขของความรัก ความสับสนในวังวนของความรักและความรุนแรง และเมื่อขาดผลความรุนแรงทางร่างกายลูกกลมสร้างบาดแผลทางจิตใจ สู่จุดจบที่ผู้หญิงต้องตกอยู่ในกับดักของความรักและความรุนแรง

เครื่องประดับชุดนี้ประกอบด้วย 7 Chapter มีที่มาจากเปรียบเทียบเป็นการเตือนสติว่าแท้จริงแล้วปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงในความสัมพันธ์ เกิดขึ้นทุกๆวัน 7 วันต่อสัปดาห์เครื่องประดับชุดนี้เลยเป็นการไล่ลำดับความสัมพันธ์จากภาพตั้งต้นของความสัมพันธ์และไล่ลำดับความรุนแรงเข้ามาในความสัมพันธ์ ไล่เรียงจนมาถึงจุด Turning point ของความสัมพันธ์ และก้าวเข้าไปสู่จุดที่ความรุนแรงเข้ามาในความสัมพันธ์อย่างเต็มรูปแบบ เป็นการออกแบบโดยนำสิ่งที่คนทั่วไปรับทราบถึงสัญลักษณ์สากลของความรักและความรุนแรงที่เราพบเห็นเป็นปกติในทุกๆวัน

Chapter 1 รองเท้าแก้ว

เพราะเป็นภาพฝันของผู้หญิงที่คิดว่าความรักคือความสมบูรณ์แบบเป็นจุดเริ่มต้นของทั้งหมด

Chapter 2 แหวนหมั้น

คือการยกระดับความสัมพันธ์ของคำสัญญาที่จะพัฒนาการกันไว้กับความรัก และถ้ามีความรักที่มากเกินไปอาจจะกลายเป็นความรุนแรงได้

Chapter 3 ต่างหุตราซัง

ผู้หญิงเริ่มเห็นความรุนแรงเข้ามาในความสัมพันธ์ แต่ยังคงเข้าใจบาลานซ์ระหว่างความรุนแรงและความรักด้วยตัวเอง

Chapter 4 สนับมือรูปหัวใจ

ผู้หญิงเริ่มเข้าใจว่าความรักที่เปรียบเสมือนของขวัญเหมือนห่อช็อกโกแลตในตอนแรกที่แท้จริงแล้วพอแกะกล่องออกมามันคือความรักที่มาพร้อมกับความรุนแรงและมันเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

Chapter 5 กำไลกุญแจมือ

ความรุนแรงที่ได้รับคือเงื่อนไขที่มาพร้อมข้ออ้างของความรักมีสิ่งเกื้อกูลผูกพันกัน

Chapter 6 เข็มกลัดติดตรงหัวใจ คือเข็มกลัดที่มีรอยกระสุนปืน คือความรุนแรงที่เกิดขึ้นทั้งหมดได้มีผลกระทบต่อตัวเราเปรียบเสมือนไม่ว่าความรุนแรงจะเกิดขึ้นทางไหน กาย,คำพูด ก็กระทบจิตใจเป็นลำดับแรก

Chapter 7 เครื่องประดับไหล่กรงซัง

เครื่องประดับไหล่ สื่อถึงบทสุดท้ายของความสัมพันธ์ที่มีความรักและความรุนแรงเป็นเงื่อนไข เมื่อผู้หญิงถูกกระทำความรุนแรงซ้ำๆ และหลุดออกมาจากวังวนไม่ได้ ไม่ต่างกับการติดอยู่ในกรงซังที่ไม่มีทางหลีกเลี่ยง

3.3 การคัดเลือกวัสดุ

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกแนวทาง #LOVEMEhurtsME เป็นแนวทางในการออกแบบและผลิตเครื่องประดับเพื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เนื่องจากตรงตามแนวคิด มีความน่าสนใจ สามารถสะท้อนปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง ในขั้นต่อมาเป็นกระบวนการวิเคราะห์วัสดุ เนื่องด้วยแนวทางนี้เป็นแนวทางที่ต้องการให้วัสดุชิ้นงานสะท้อนและเสียดสีปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงที่มีอยู่จริงในสังคม วัสดุที่นำมาออกแบบต้องมีความใกล้เคียงกับสิ่งของ ของจริงที่มีอยู่แล้วเพียงแต่ปรับเปลี่ยนออกแบบใหม่ เพิ่มความย้อนแย้งลงไปชิ้นงานและวัสดุเพื่อให้เครื่องประดับให้บรรลุวัตถุประสงค์มีประสิทธิภาพในการรณรงค์และเข้าถึงบุคคลทั่วไป

3.3.1 เงิน (ภาพที่ 26)

เงิน (silver) เป็นโลหะมีค่าสูง และเงินมีราคาถูกกว่าทองคำโดยประมาณถึง 70 เท่า เงินมีสมบัติคล้ายทองคำคือ มีโครงสร้างผลึกแบบ Face Centered Cubic (FCC) สามารถแปรรูปได้ง่าย และมีสีขาวเงิน หรือเรียกว่า Silver White เป็นส่วนที่ทำให้โลหะเงินมีผิวมันเงา และสามารถนำมาขัดมันได้อย่างดี สมบัติข้อนี้เพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ด้านศิลปกรรมต่างๆ มีความเหนียวสูง และความสามารถในการตีขึ้นรูปได้ดี เหมาะสมกับชิ้นงานในชุดเครื่องประดับนี้

ภาพที่ 26 โลหะเงินในรูปแบบต่าง ๆ

ที่มา: <https://www.siamchemi.com>

3.3.2 เพชร (ภาพที่ 27)

เพชรเป็นผลึกโปร่งใสของอะตอมคาร์บอนที่จับยึดกับแบบรูปพีระมิด เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เพชรมีความแวววาวเหมาะสมและเป็นที่รู้จักกันของบุคคลทั่วไปว่าเพชรเป็นวัสดุมีค่ามาก ราคาสูง

ภาพที่ 27 เพชรธรรมชาติ

ที่มา: <https://decentthailand.com/portfolio/lab-grown-diamond>

3.3.3 เพชรสังเคราะห์ (ภาพที่ 28)

เพชรสังเคราะห์คือ เพชรที่เกิดจากกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีสมบัติทางกายภาพและทางแสงเหมือนกับเพชรธรรมชาติทุกประการแทบไม่สามารถแยกออกได้ โดยมีความคงทนแข็งแรงเท่ากับเพชร มีช่วงของสีและคุณภาพเช่นเดียวกับเพชร แต่มีตำหนิมากกว่า สามารถนำมาผลิตแทนเพชรได้โดยที่ยังให้ความหมายใกล้เคียงแนวคิดเดิม

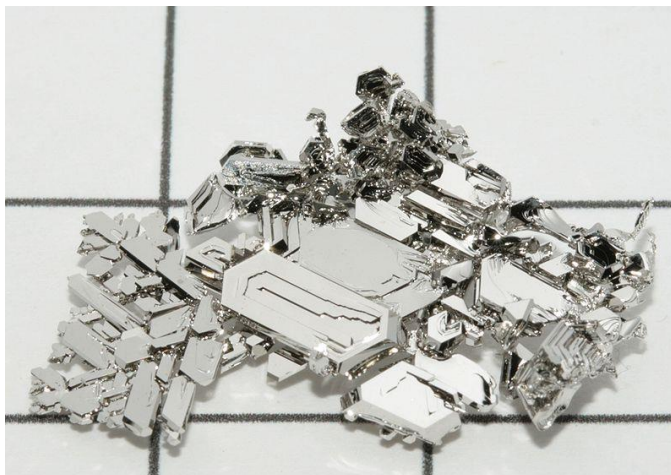

ภาพที่ 28 เพชรสังเคราะห์ขนาดและรูปแบบต่าง ๆ

ที่มา <https://decentthailand.com/archives/3666>

3.3.4 ทองขาว (ภาพที่ 29)

ทองขาว (Platinum: PT) มีสีเงินเทา มีน้ำหนักมาก สามารถยืดและตีเป็นแผ่นได้ แพลทินัมทนต่อการกัดกร่อนมาก ในธรรมชาติพบอยู่กับสินแร่ของนิกเกิลและทองแดง ทองขาวเป็นแร่ธาตุโลหะที่มีความแข็งแรง โดยมีความเหนียวและแข็งแรงมากกว่าทองคำ ในเรื่องราคาตัวเรือนแหวนที่ทำจากทองขาว มักจะมีราคาสูงกว่าทองประมาณสองเท่าหรือมากกว่า เนื่องจากน้ำหนักมากกว่าโดยธรรมชาติ รวมไปถึงค่าแรงที่สูงกว่า เพราะเนื้อโลหะเหนียวหนักกว่า ทำให้งานทองคำขาวนั้นทำได้ยากกว่า เปลืองเวลารวมถึงเปลืองค่าใช้จ่ายในการผลิตมากกว่าทองคำ แต่เนื่องจากมีสีขาวและเป็นที่ยอมรับในการทำแหวนหมั้น แหวนแต่งงาน จึงมีคุณค่าทางจิตใจสูงมาก

ภาพที่ 29 ตัวอย่างทองคำขาว

ที่มา https://en.wikipedia.org/wiki/Platinum#/media/File:Platinum_crystals.jpg

3.3.5 พลาสติก (ภาพที่ 30)

พลาสติก เป็นสารประกอบอินทรีย์ที่สังเคราะห์ขึ้นใช้แทนวัสดุธรรมชาติ บางชนิดเมื่อเย็นก็แข็งตัว เมื่อถูกความร้อนก็อ่อนตัว เหมาะสมการนำมาขึ้นรูปองเท้าเพราะลักษณะพื้นผิวคล้ายหนังแต่ยังให้ความสบายแบบแก้วได้

ภาพที่ 30 ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งทำมาจากพลาสติก

ที่มา https://en.wikipedia.org/wiki/Plastic#/media/File:Plastic_household_items.jpg

3.3.6 อะครีลิก (ภาพที่ 31)

"Acrylic" เป็นแผ่นพลาสติกเรียบบชนิด Thermoplastic ซึ่งผลิตจากน้ำยา MMA (Methyl Methacrylate) นำไปเข้าระบบหล่อแบบ (Casting System) มีคุณสมบัติพิเศษ คือ เมื่อได้รับความร้อนสูงจะอ่อนตัวลง สามารถตัดหรือขึ้นรูปเป็นแบบต่าง ๆ ได้ และเมื่อเย็นตัวลงจะแข็งตัวและคงสภาพไว้ มีน้ำหนักเบาและสามารถแกะสลัก ฟันสี ระบาย เป็นรูปหรือลวดลายต่างๆ ได้ นอกจากนั้นแล้ว สามารถทนแรงกระแทกได้ดีกว่ากระจก โดยความหนาของแผ่นจะเป็นปัจจัยที่แปรผันโดยตรงกับการทนแรงกระแทก

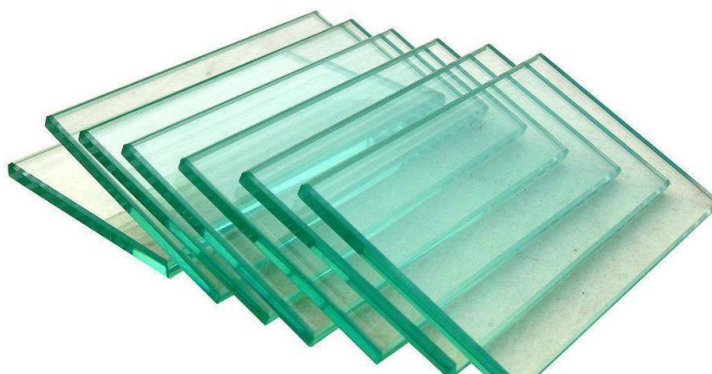

ภาพที่ 31 แผ่นอะครีลิกใส

ที่มา: <https://www.lazada.co.th/products/acrylic-i658260135-s1280402303.html>

3.3.7 แก้ว (ภาพที่ 32)

แก้วเป็นวัสดุแข็งที่มีรูปลักษณะอยู่ตัวและเป็นเนื้อเดียว โดยปกติแล้วเกิดจากการเย็นตัวลงอย่างฉับพลันของวัสดุหลอมหนืด ซึ่งทำให้การแข็งตัวนั้นไม่ก่อผลึก เนื้อแก้วบริสุทธิ์นั้นจะโปร่งใส ผิวค่อนข้างแข็ง ยากแก่การกัดกร่อน เฉื่อยต่อปฏิกิริยาทางเคมีและชีวภาพ ซึ่งเป็นสมบัติที่ทำให้แก้วนั้นมีประโยชน์ใช้งานอย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตามแก้วนั้นถึงแม้จะแข็ง แต่ก็เปราะแตกหักง่ายและมีรอยแตกที่ละเอียดคม

ภาพที่ 32 แผ่นแก้ว

ที่มา: <https://kidsfurniturezone.com/do-you-want-to-know-the-history-of-glass.html>

3.3.8 ยูวีเรซิน (ภาพที่ 30)

เรซิน (Resin) เป็นสารชนิดหนึ่งที่ได้จากยางเหนียวของต้นไม้หรือจากการสังเคราะห์ ในสมัยโบราณถูกนำมาใช้เป็นยาระงับความเจ็บปวด หรือใช้ในพิธีทางศาสนาและในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันส่วนใหญ่ถูกนำมาใช้เป็นสารประกอบหลักในการตกแต่งและเคลือบผิว เช่น แลกเกอร์ ยูรีเทน ซิลิโคน นอกจากนี้แล้ว เรซินยังสามารถหล่อขึ้นรูปได้มากมายหลากหลายรูปแบบ สำหรับยูวีเรซิน คือเรซินใสที่จะแข็งตัวก็เมื่อโดนแสงยูวีจากแสงอาทิตย์หรือเครื่องอบยูวี

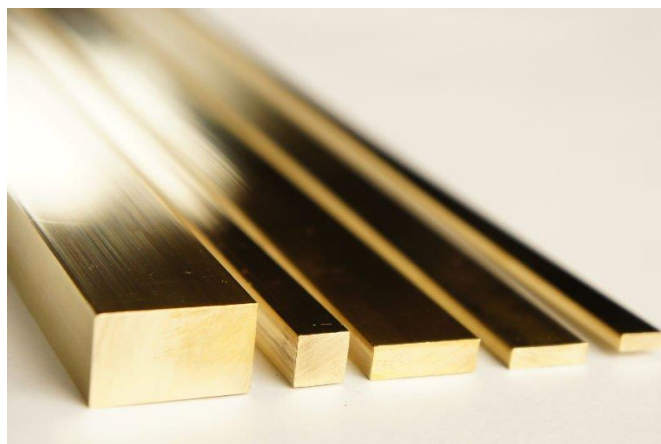
ภาพที่ 33 ตัวอย่างน้ำยายูวีเรซินและผลงานที่ประดิษฐ์จากยูวีเรซิน

ที่มา: [https://shopee.co.th/10-100g-Epoxy-UV-Resin-Ultraviolet-Curing-Solar-Cure-Sunlight-](https://shopee.co.th/10-100g-Epoxy-UV-Resin-Ultraviolet-Curing-Solar-Cure-Sunlight-Activated-Hard-hot-i.93065602.1546238236)

Activated-Hard-hot-i.93065602.1546238236

3.3.9 ทองเหลือง (ภาพที่ 34)

ทองเหลือง (Brass) เป็นโลหะธาตุ ประกอบด้วยทองแดงและสังกะสี ลักษณะโดยทั่วไปมีสีเหลืองคล้ายเนื้อทองคำ มีสมบัติทนทานต่อสนิม ทนต่อทุกสภาพอากาศ และทนต่อการกัดกร่อน เหมาะสมกับงานเครื่องประดับที่ใช้วิธีขึ้นรูปเพราะแข็งแรง และราคาไม่สูง

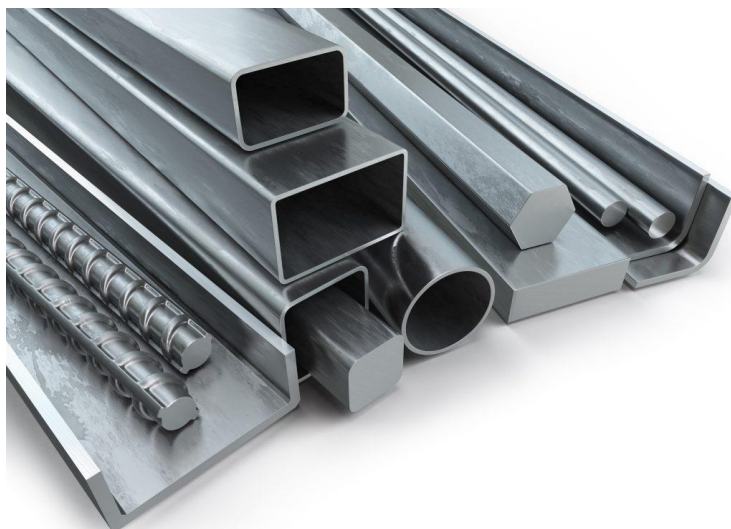
ภาพที่ 34 โลหะทองเหลืองขนาดต่างๆ

ที่มา <http://www.sourcingmetals.com/non-ferrous-metal-brass-alloy-bar-c3604-flat-bar-10149328>

3.3.10 เหล็ก (ภาพที่ 35)

เหล็ก (Iron) เป็นธาตุเคมีในตารางธาตุ มีสัญลักษณ์ธาตุ Fe และหมายเลขอะตอม 26 เหล็กเป็นธาตุโลหะทรานซิชันหมู่ 8 และคาบ 4 สัญลักษณ์ Fe ย่อมาจาก ferrum ในภาษาละติน เหล็กเป็นวัสดุที่มีประโยชน์อย่างมากในปัจจุบัน เป็นธาตุที่พบเห็นได้ในทุกวัน เหล็กจึงเป็นธาตุที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เหล็กเป็นโลหะสีเงินสีขาวหรือสีเทา เป็นเงา วิธีการหลอมสามารถใช้ค้อนทุบเป็นแผ่นบางๆได้และยังสามารถยืดได้ เหล็กมีความต้านทานแรงดึงสูงมาก

ภาพที่ 35 โลหะเหล็กขนาดและรูปทรงต่างๆ
ที่มา <https://www.kanitsteel.com/>

3.3.11 ลวดเหล็ก (ภาพที่ 36)

ลวดเหล็ก (Wire rod) คือ ผลิตภัณฑ์เหล็กรูปทรงยาวที่ผลิตมาจากการรีดร้อนเหล็กแท่ง (billet) ลักษณะหน้าตัดของเหล็กลวดมีได้ทั้งแบบกลม (round) สี่เหลี่ยม (square) หกเหลี่ยม (hexagonal) ฯลฯ ขึ้นอยู่กับลักษณะของการใช้งาน โดยทั่วไป เหล็กลวดจะนำไปผลิตต่อด้วยการดึงเย็น (cold drawn) เพื่อผลิตเป็นลวดเหล็กกล้า (steel wire) ที่มีผิวเรียบขึ้น สำหรับนำไปใช้ในงานต่างๆ ในอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่อไป เช่น ผลิตตะปู ตะแกรง น็อต สกรู ลวดเชื่อม รั้วต่างๆ เป็นต้น

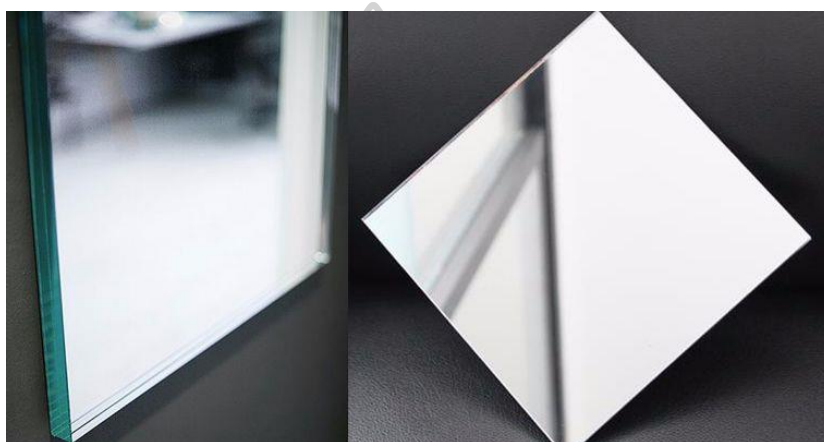

ภาพที่ 36 ตัวอย่างเส้นลวดเหล็ก
ที่มา: <http://www.sahaasia.com/low-carbon/>

3.3.12 กระจกเงา (ภาพที่ 37)

กระจกเงา (Mirror Glass) ทำมาจากกระจกใสหรือกระจกสีมาฉาบผิวด้านหนึ่งด้วยโลหะเงิน แล้วเคลือบด้วยสีหรือเซลแล็กอีกชั้น เพื่อป้องกันการขีดหรือหลุดล่อนของโลหะเงิน กระจกเงาเป็นวัสดุที่มีความสามารถในการสะท้อนสีจนสามารถเห็นภาพสะท้อนของวัตถุได้ชัดเจน สาเหตุที่เราสามารถเห็นภาพในกระจกเงาได้ เนื่องจากแสงจากวัตถุไปตกกระทบกับกระจก แล้วสะท้อนกลับมาเข้าตา กระจกเงาที่เห็นทั่วไปมักมีผิวที่เรียบแบนเสมอกัน สามารถสะท้อนภาพจากวัตถุได้เท่ากันหมด ภาพที่เกิดขึ้นจึงเป็นภาพเสมือนคู่แฝดกับวัตถุนั้นๆ เป็นวัสดุที่แตกแล้วให้อารมณ์รุนแรง

ภาพที่ 37 แผ่นกระจกเงา

ที่มา <https://www.wazzadu.com/article/1384>

3.3.13 ทองแดง (ภาพที่ 38)

ทองแดง (copper) เป็นธาตุทรานสิชัน ที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์ตั้งแต่ยุคสัมฤทธิ์ (Bronze Age) จนถึงปัจจุบัน ทองแดงเป็นโลหะค่อนข้างอ่อน มีสีน้ำตาลแดง สามารถตีแผ่เป็นแผ่น และดึงเป็นเส้นได้ หรือทำให้เป็นรูปร่างต่างๆ ได้ง่าย เป็นธาตุที่นำความร้อนและนำไฟฟ้าได้ดี มีจุดหลอมเหลวและจุดเดือดค่อนข้างสูง ข้อดีของโลหะคือเป็นโลหะที่บดแสง สามารถให้แสงเงาชัดเจน ผลิตชิ้นงานได้ง่าย แต่ไม่เป็นที่นิยมในการทำเครื่องประดับเพราะคุณค่าของวัสดุค่อนข้างราคาต่ำ

ภาพที่ 38 ตัวอย่างโลหะทองแดง

ที่มา: <https://thai.alibaba.com/product-detail/oxygen-free-high-conductivity-copper-rods-50029444645.html>

3.3.14 ไม้ (ภาพที่ 39)

ไม้ เป็นวัสดุแข็งที่ทำจากแก่นลำต้นของต้นไม้ โดยแบ่งเป็นไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้เต็ง ไม้แดง และไม้เนื้ออ่อน ไม้สามารถใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย บางครั้งก็ใช้ในงานศิลปะ ทำเฟอร์นิเจอร์ ทำอาวุธ หรือเป็นวัสดุก่อสร้าง ไม้ให้ความรู้สึกมั่นคง ค่อนข้างต่างกับแนวทางของเครื่องประดับ

ภาพที่ 39 ตัวอย่างวัสดุไม้ขนาด สีและลวดลายต่าง ๆ

ที่มา: <http://www.wanchaikarnchang.com/index.php?lay=show&ac=article&id=539364973>

3.3.15 สรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์วัสดุ (ภาพที่ 37)

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาและการวิเคราะห์วัสดุ 14 ชนิด ได้แก่ เงิน เพชร เพชรสังเคราะห์ ทองขาว พลาสติก อะครีลิก แก้ว ยูวีเรซิน ทองเหลือง เหล็ก ลวดเหล็ก กระจกเงา ทองแดง และไม้ โดยพิจารณาจากสมบัติของวัสดุ ข้อดีข้อเสีย ความน่าสนใจและตรงตามวัตถุประสงค์ ความเป็นไปได้ในการผลิต ความคงทนแข็งแรง รวมถึงความคล้ายคลึงและใกล้เคียงกับทัศนธาตุ จากการศึกษาพบว่า วัสดุแต่ละชนิดมีสมบัติที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันไป เริ่มจากเงิน เป็นวัสดุที่นิยมนำมาผลิตเป็นเครื่องประดับอยู่แล้ว อีกทั้งยังมีความคงทนแข็งแรง และใกล้เคียงกับทัศนธาตุของความรักและความรุนแรง เช่นเดียวกับกับเพชร ที่มีความเหมาะสมในการผลิต ตรงตามวัตถุประสงค์ มีความคงทนแข็งแรง อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของเพชรคือ มีราคาแพง สามารถแทนที่ด้วยเพชรสังเคราะห์ ซึ่งมีสมบัติและความสวยงามคล้ายคลึงกับเพชรแท้ทุกประการ แต่มีราคาต่ำกว่า สำหรับทองขาวเป็นวัสดุที่มีความเหมาะสมในการชุบเครื่องประดับให้สวยงามและช่วยเพิ่มมูลค่า นอกจากนั้นแล้ว ยังมีโพลีเอทิลีนที่ผสมคาร์บอนที่ทนทานและสัญลักษณ์ของความรัก ถัดมาคือพลาสติก เป็นวัสดุที่สามารถนำมาสวมใส่และสัมผัสกับร่างกายได้ ไม่ทำให้ระคายเคืองผิวหนัง มีราคาเหมาะสมและมีความยืดหยุ่น ในขณะที่อะครีลิก แม้จะมีสมบัติใกล้เคียงกับพลาสติก แต่มีความคล้ายคลึงกับทัศนธาตุของความรักและความรุนแรงน้อยกว่าพลาสติก แก้วเป็นอีกหนึ่งวัสดุที่มีความเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ ใกล้เคียงและคล้ายคลึงกับทัศนธาตุและสัญลักษณ์ของความรุนแรง สำหรับทองเหลือง เป็นวัสดุที่มีความเหมาะสมในการขึ้นรูป มีความแข็งแรงทนทาน ราคาเหมาะสม ถัดมาคือเหล็ก จากการศึกษาพบว่า เหล็กเป็นวัสดุที่ตรงตามแนวคิดการรณรงค์ ความเป็นไปได้ในการผลิต มีความคงทนแข็งแรง นอกจากนั้นแล้วยังเป็นวัสดุที่มีน้ำหนักสามารถสะท้อนถึงทัศนธาตุและความเจ็บปวดของความรุนแรงได้เป็นอย่างดี วัสดุถัดมาคือลวดเหล็ก ซึ่งมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับแนวคิดการออกแบบ และสามารถหาซื้อได้ง่าย แต่มีข้อจำกัดคือ ไม่คงทนแข็งแรง มีความยืดหยุ่น กระจกเงาเป็นวัสดุที่มีความน่าสนใจ ตรงตามวัตถุประสงค์ ใกล้เคียงกับทัศนธาตุและสัญลักษณ์ของความรักและความรุนแรง ในขณะที่ทองแดงแม้จะเป็นโลหะที่มีความน่าสนใจ และมีความเป็นไปได้ในการผลิต แต่ไม่นิยมนำมาทำเป็นเครื่องประดับเนื่องจากนำความร้อนและเป็นตัวนำไฟฟ้า อาจสร้างอันตรายให้กับผู้สวมใส่ ตลอดจนสีของวัสดุที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว วัสดุประเภทสุดท้ายที่นำมาทดลองคือ ไม้ จากการศึกษาพบว่า ไม้ไม่เหมาะสมกับแนวคิดในการออกแบบและไม่ใกล้เคียงกับทัศนธาตุและสัญลักษณ์ของความรักและความรุนแรง

3.3.16 สรุปการคัดเลือกวัสดุ

การเลือกวัสดุแต่ละชิ้นให้มีความเหมาะสมการใช้งานและแนวทางของแต่ละชิ้น

Chapter 1 รองเท้าแก้ว ใช้ผลิตจากตัวพลาสติกใสเป็นสื่อที่จะยึดเศษแก้วไว้กับชั้นรองเท้าด้วยยูวีเรซิน

Chapter 2 แหวนหมั้น ผลิตจากเงินแท้ และเพชรสังเคราะห์เพราะตรงตามแบบแหวนหมั้นจริงๆที่มีอยู่และราคาไม่สูงเกินไปในการผลิต

Chapter 3 ต่างหูตราช้าง น่าจะต้องใช้วิธีเคาะขึ้นรูป จึงเลือกใช้ทองเหลืองเพราะมีคุณสมบัติเหมาะสมในการผลิต

Chapter 4 สนับมือรูปหัวใจ ด้วยตัวสนับมือมีน้ำหนักค่อนข้างหนัก วิธีการผลิตที่ประหยัดและเหมาะสมคือใช้วัสดุทองเหลือง

Chapter 5 กำไลกุญแจมือ จะต้องใช้วิธีเคาะขึ้นรูป จึงเลือกใช้ทองเหลืองเนื่องเพราะมีคุณสมบัติที่ไม่อ่อนนิ่มเกินไปเหมาะสมในการผลิต

Chapter 6 เข็มกลัดติดตรงหัวใจ คือเข็มกลัดที่มีรอยกระสุนปืน วัสดุที่วิเคราะห์แล้วว่าเหมาะสมคือกระจก เพราะสามารถแตกเป็นรูได้

Chapter 7 เครื่องประดับโลหะกรงช้าง

เครื่องประดับโลหะ ใส่คล้ายใส่สร้อยคอ แต่ประดับบริเวณไหล่ให้เห็นลักษณะคล้ายกรงช้าง การผลิตด้วยลวดเหล็กที่มีอยู่แล้วในท้องตลาดจึงเหมาะสม และสมจริง ไม่ว่าจะพื้นผิวหรือวิธีประกอบงาน

การวิเคราะห์วัสดุ

วัสดุ	ตรงวัตถุประสงค์	การผลิต	คงทนแข็งแรง	ใกล้เคียงทัศน	ราคาเหมาะสม
เงิน	 	 		 	
เพชร					
CZ					
ทองขาว					
พลาสติก					
อะคริลิก					
แก้ว					
ยูรีเรซิน					
ทองเหลือง	 	 	 	 	
เหล็ก					
ลวดเหล็ก					
กระเบื้อง					
ทองแดง	 	 	 	 	
ไม้					

ภาพที่ 40 สรุปผลการวิเคราะห์วัสดุ

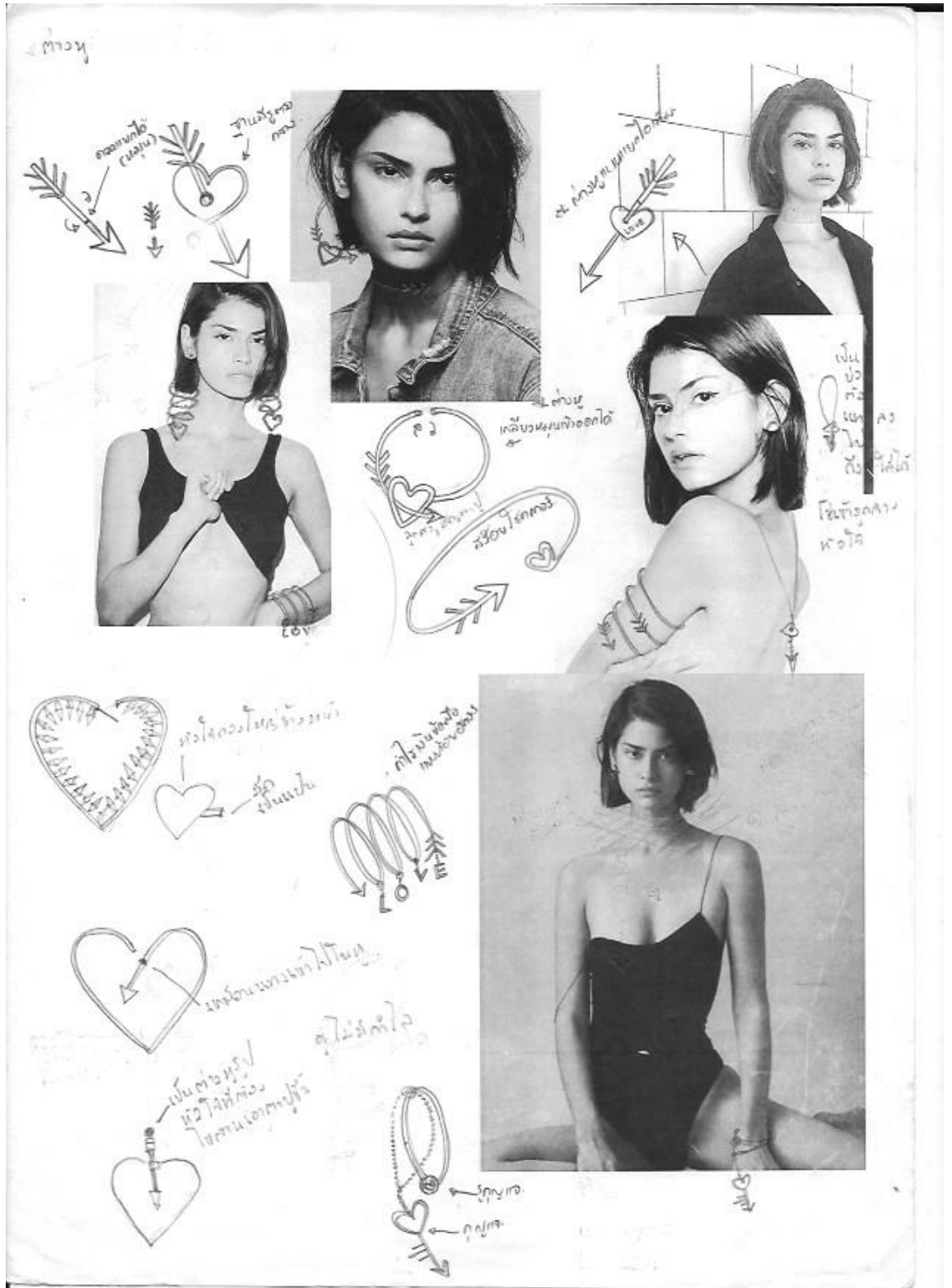
3.3.17 แบบร่างเครื่องประดับทดลอง

ภาพที่ 41 แบบร่างเครื่องประดับ 1

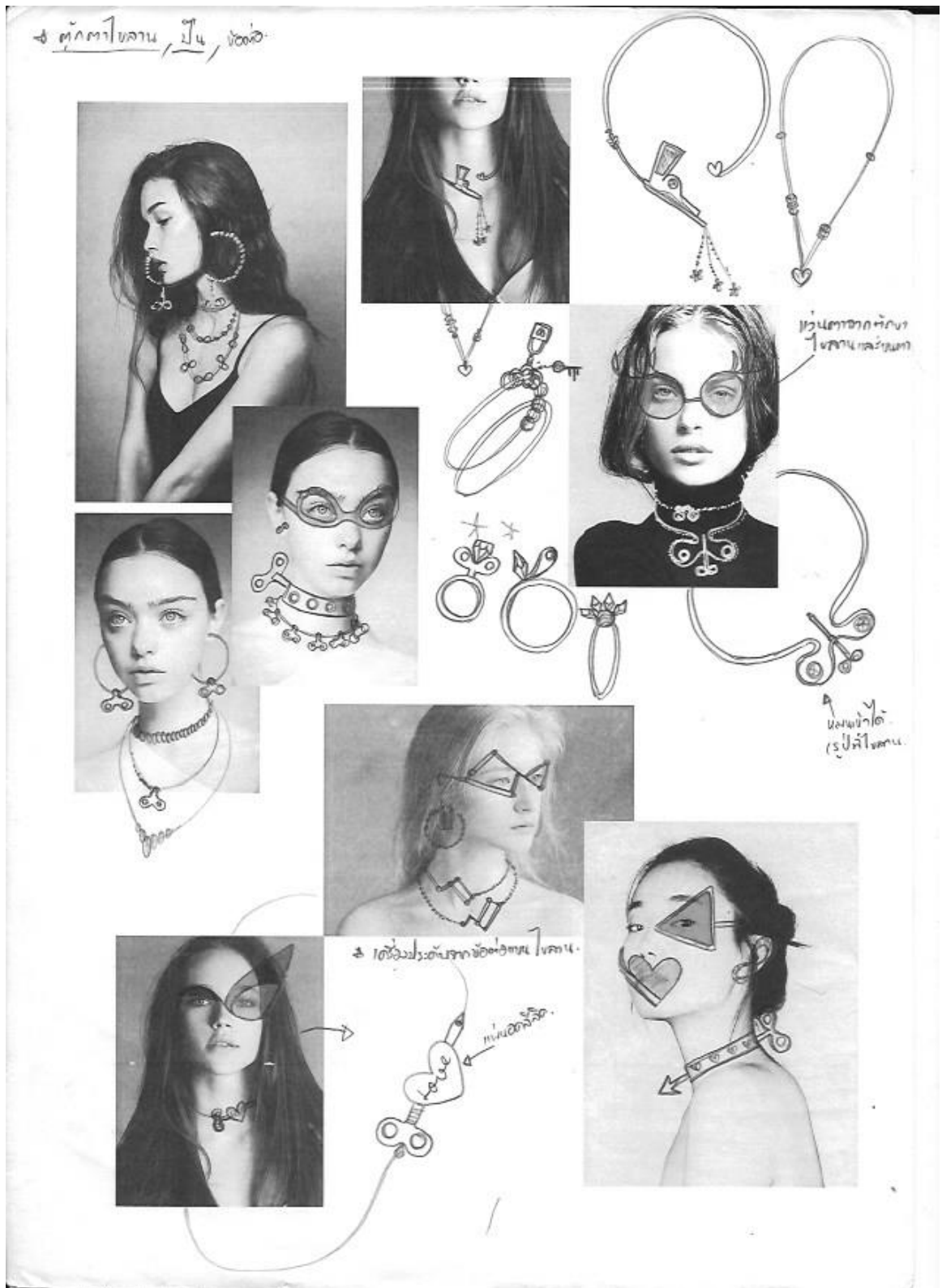

ภาพที่ 43 แบบร่างเครื่องประดับ 3

ภาพที่ 45 แบบร่างเครื่องประดับ 5

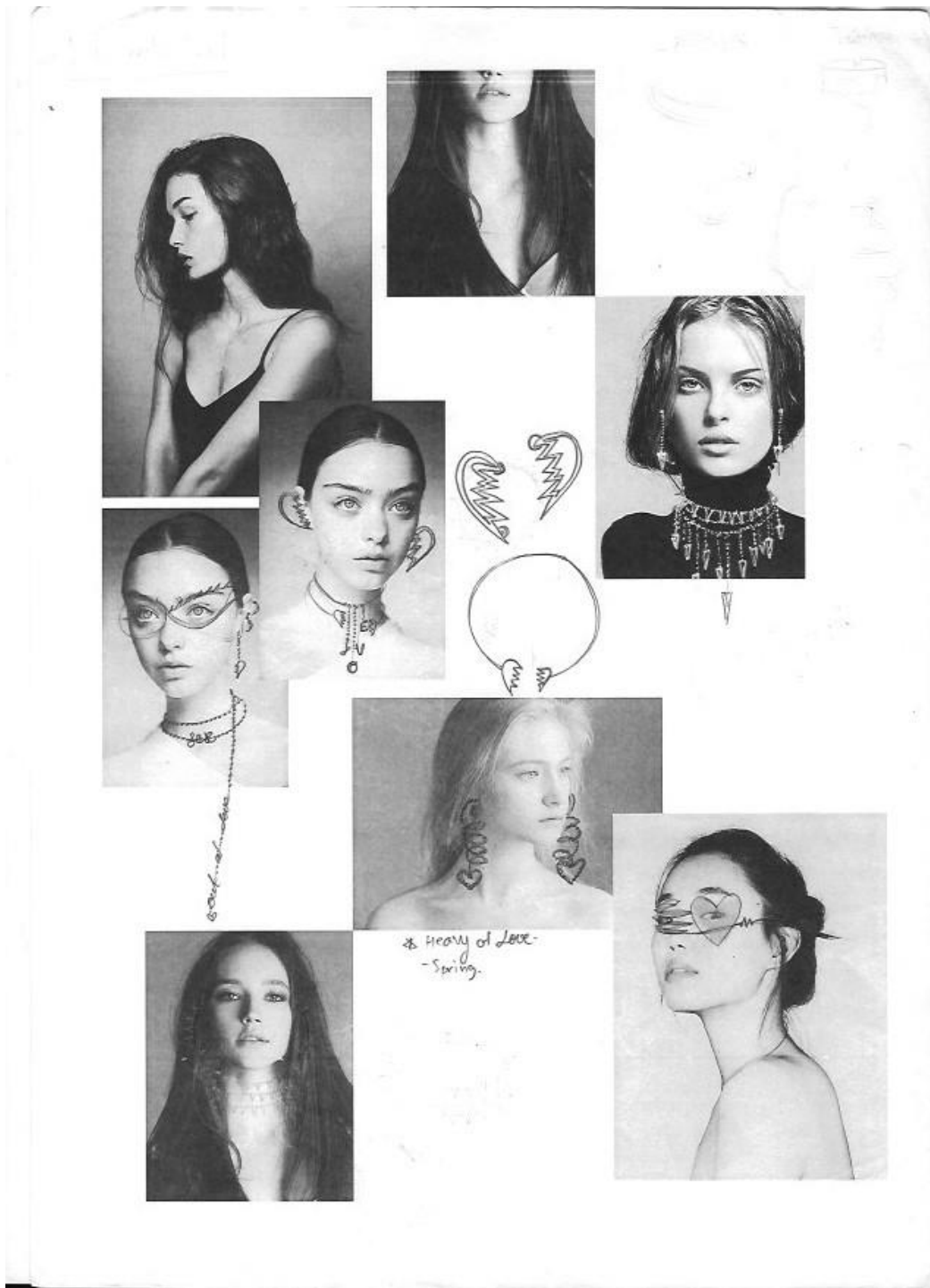

ภาพที่ 46 แบบร่างเครื่องประดับ 6

ภาพที่ 47 แบบร่างเครื่องประดับ 7

ภาพที่ 48 แบบร่างเครื่องประดับ 8

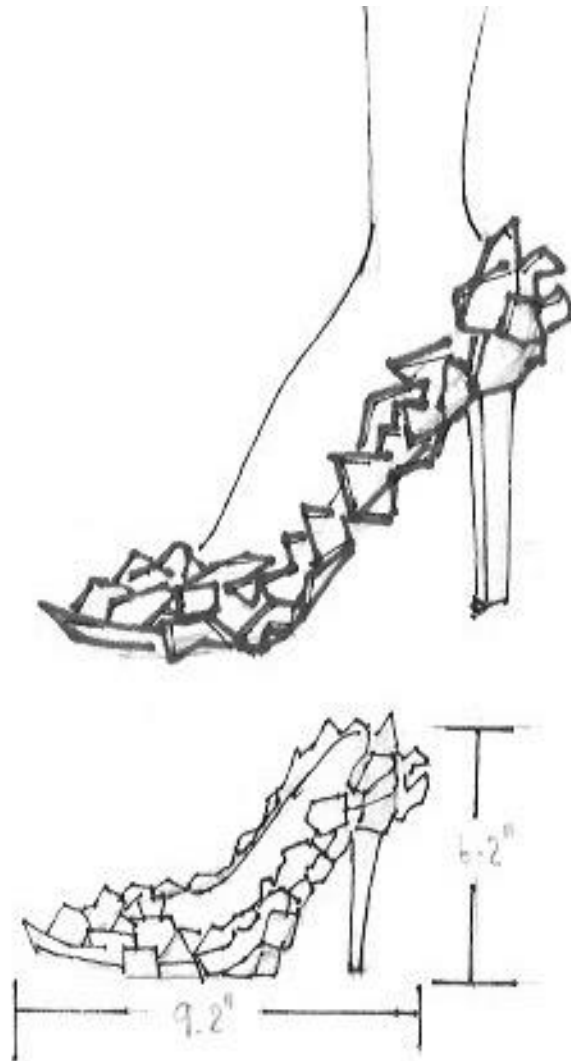
ภาพที่ 49 แบบร่างเครื่องประดับ 9

บทที่ 4

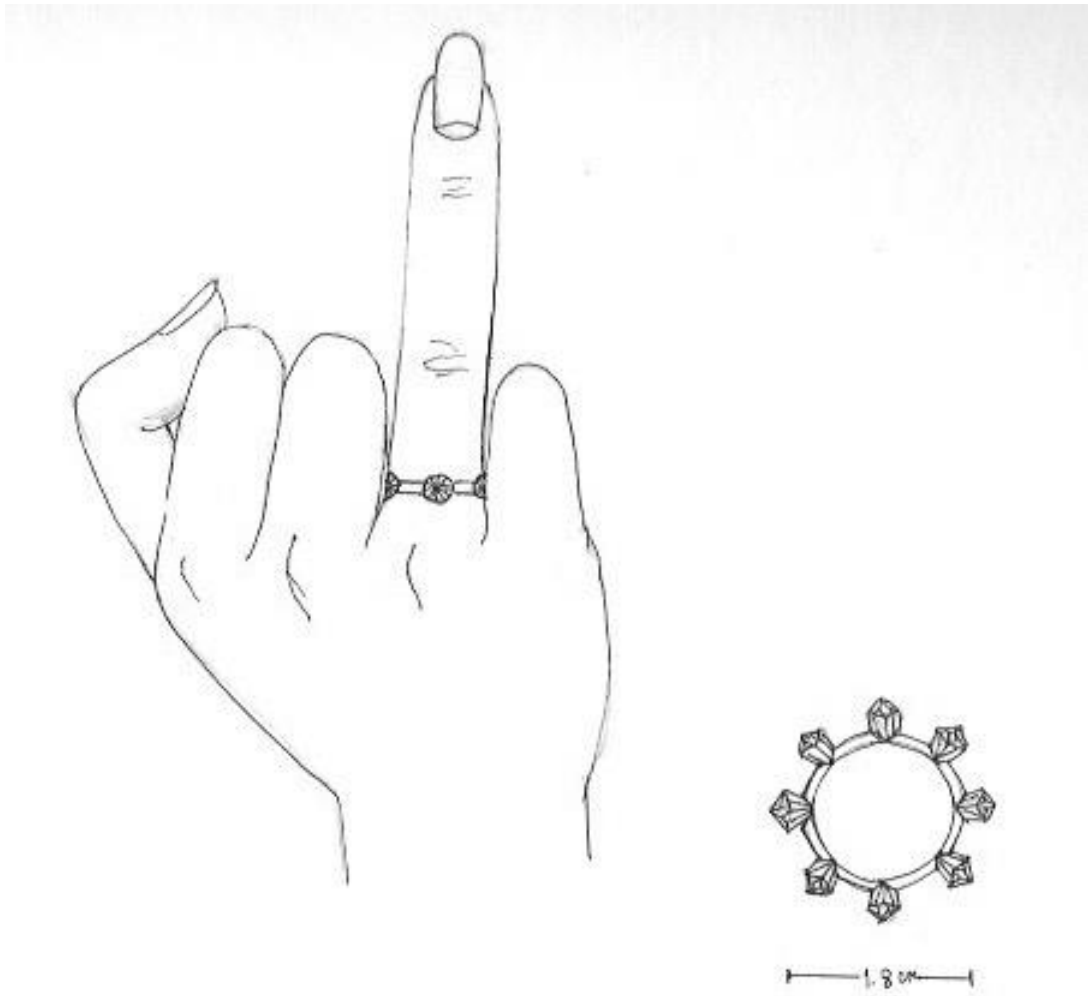
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ในบทที่แล้วเป็นการศึกษาวิเคราะห์แนวทางการออกแบบเครื่องประดับและวิเคราะห์วัสดุ เพื่อออกแบบและผลิตเครื่องประดับสำหรับการรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง ผู้วิจัยได้เลือกแนวทางการออกแบบ #LOVEMEHURTSME ที่แปรค่าสัญลักษณ์ของความรักและความรุนแรงแล้วผสมผสานกันลงในชิ้นงานเครื่องประดับ เนื่องจากมีความเหมาะสม สามารถสะท้อนปัญหาและเข้าถึงคนในสังคมได้ อีกทั้งยังมีความเป็นไปได้ในการผลิต โดยเลือกใช้วัสดุ 9 ชนิด ได้แก่ เงิน เพชรสังเคราะห์ ทองขาว พลาสติก แก้ว ยูวีเรซิน ทองเหลือง เหล็ก และกระจกเงา ซึ่งมีสมบัติที่เหมือนและแตกต่างกันไป ผู้วิจัยได้ออกแบบและผลิตชุดเครื่องประดับจำนวน 7 ชิ้น ประกอบด้วยรองเท้ายาง แหวน ต่างหู สนับมือ กำไลมือ เข็มกลัด และเครื่องประดับไหล่ ที่ไล่เรียงลำดับของความรักและความรุนแรง เปรียบเหมือนเรื่องราวและพัฒนาการของความรักและความรุนแรงที่ผู้หญิงต้องเผชิญ โดยเริ่มจากจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ การผูกมัดพันธะ การใช้ความรุนแรงเป็นเงื่อนไขของความรัก ความสับสนในวังวนของความรักและความรุนแรง และเมื่อบาดแผลความรุนแรงทางร่างกายลุกลามสร้างบาดแผลทางจิตใจ สู่จุดจบที่ผู้หญิงต้องตกอยู่ในกับดักของความรักและความรุนแรง ในขั้นตอนต่อไปคือ การวาดแบบร่าง 2 มิติ (sketch) แบบร่าง 3 มิติด้วยโปรแกรม CAD และขึ้นแบบ (model) ด้วยวิธีการแกะเทียนสีเขียว เพื่อแสดงรายละเอียด รูปร่างและรูปทรงของเครื่องประดับ ก่อนนำไปผลิตเป็นชิ้นงานจริง

4.1 การวาดแบบร่าง 2 มิติ (sketch) (ภาพที่ 50 - 56)

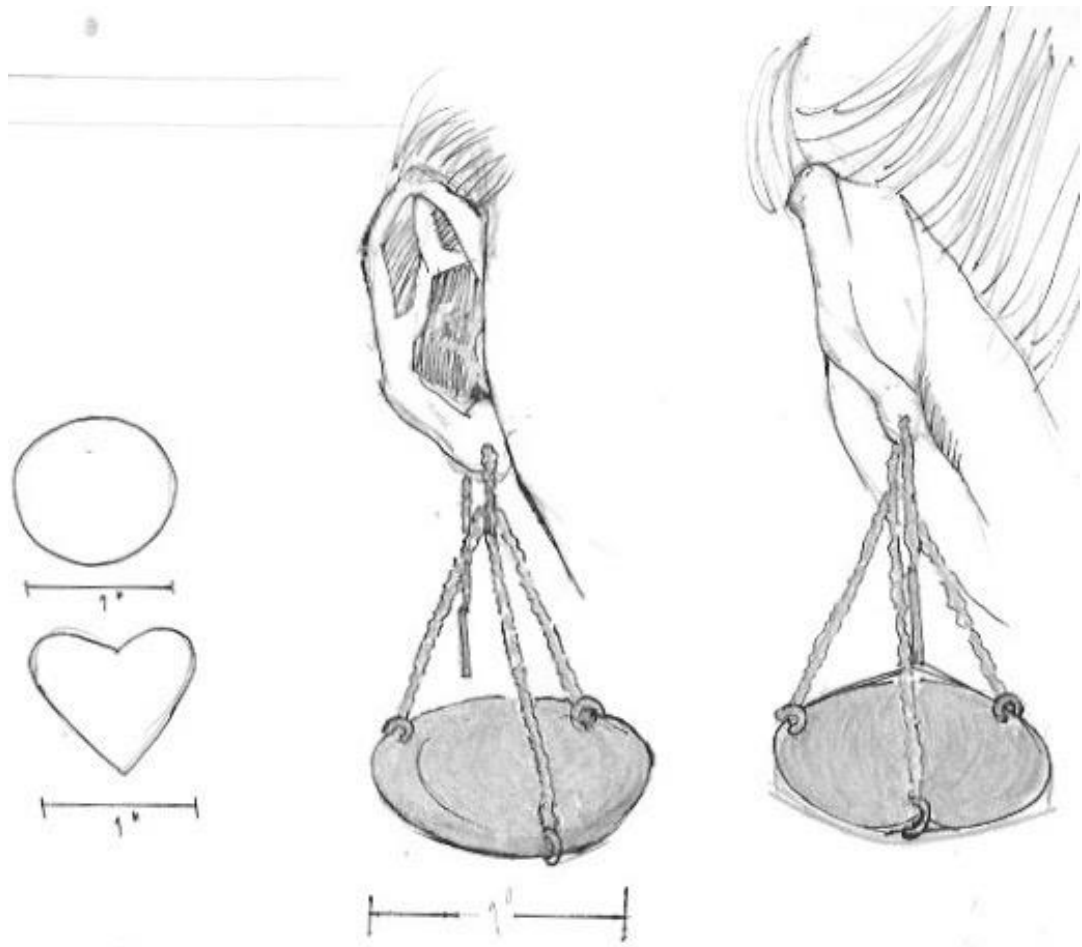

ภาพที่ 50 แบบร่าง 2 มิติ ชี้นงานรองเท้าแก้ว

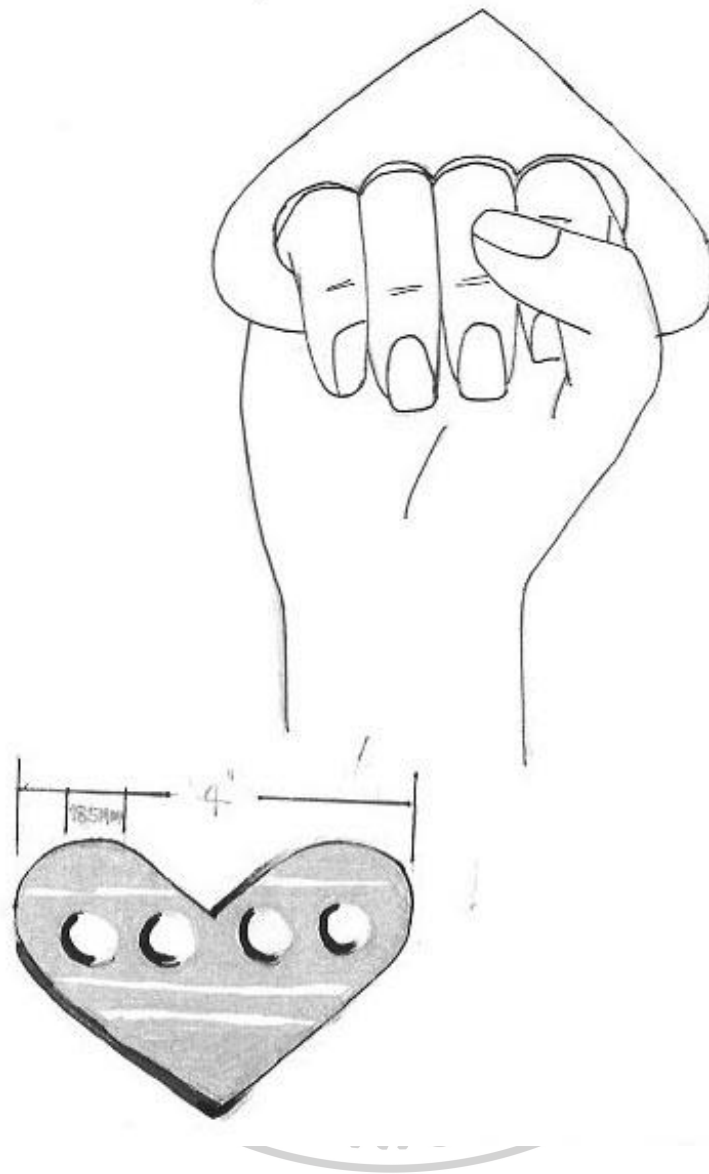
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพที่ 51 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานแหวนหมั้น

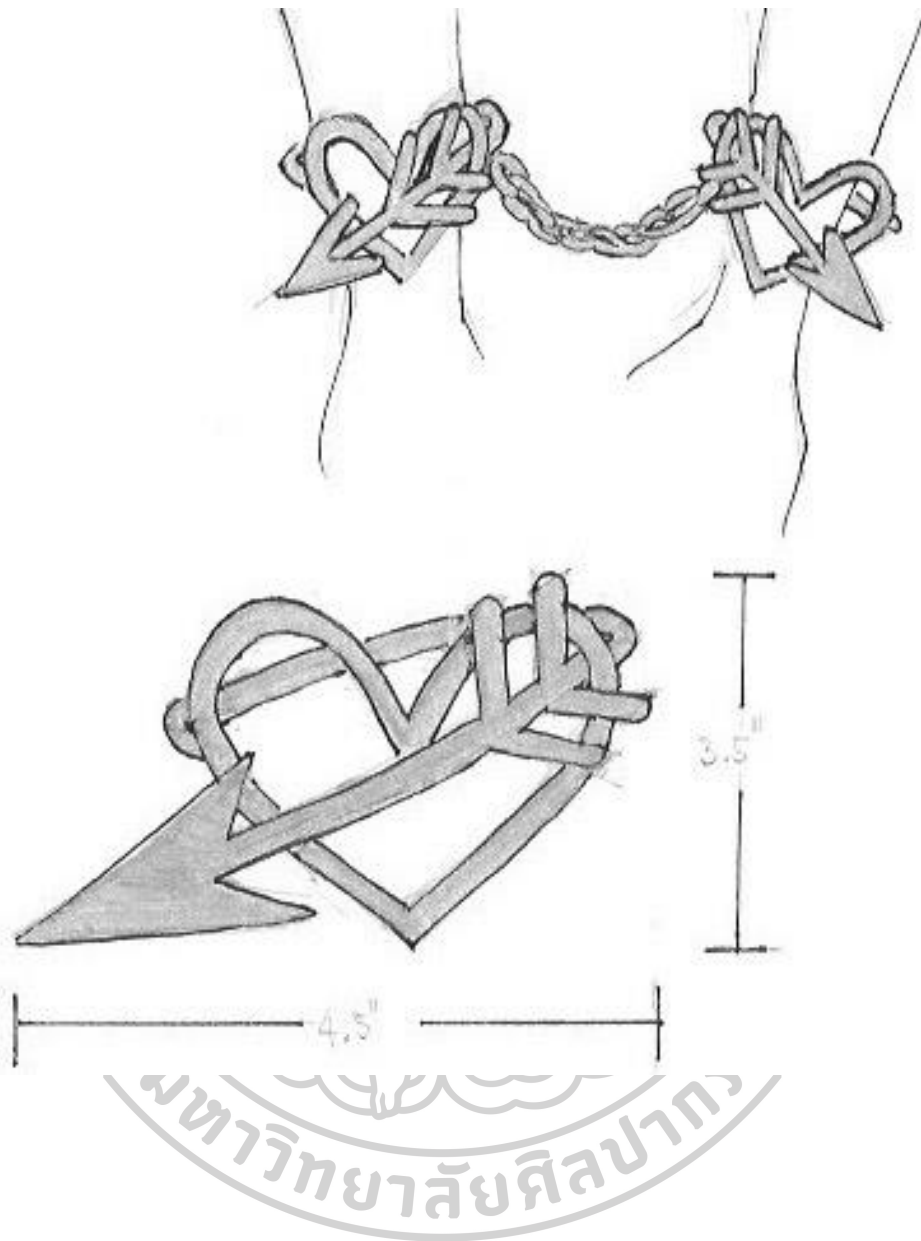

มหาวิทยาลัยศิลปากร
ภาพที่ 52 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานต่างหู

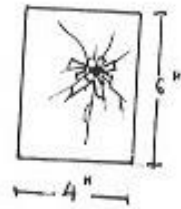
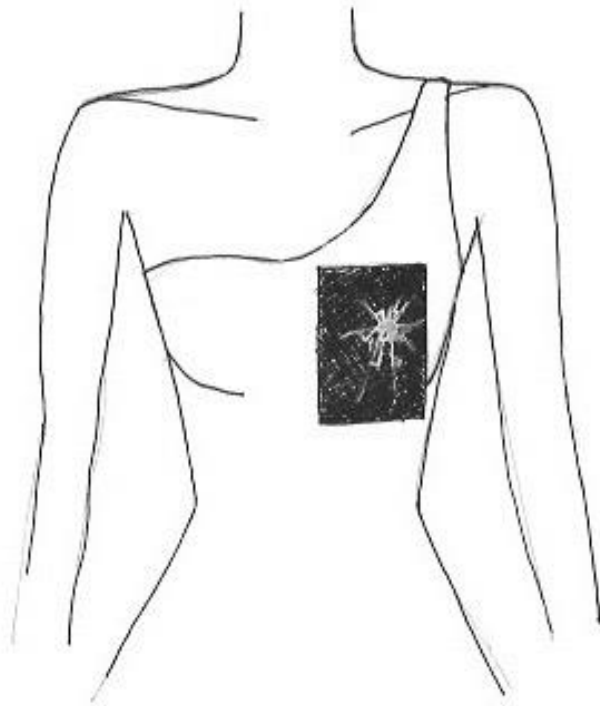

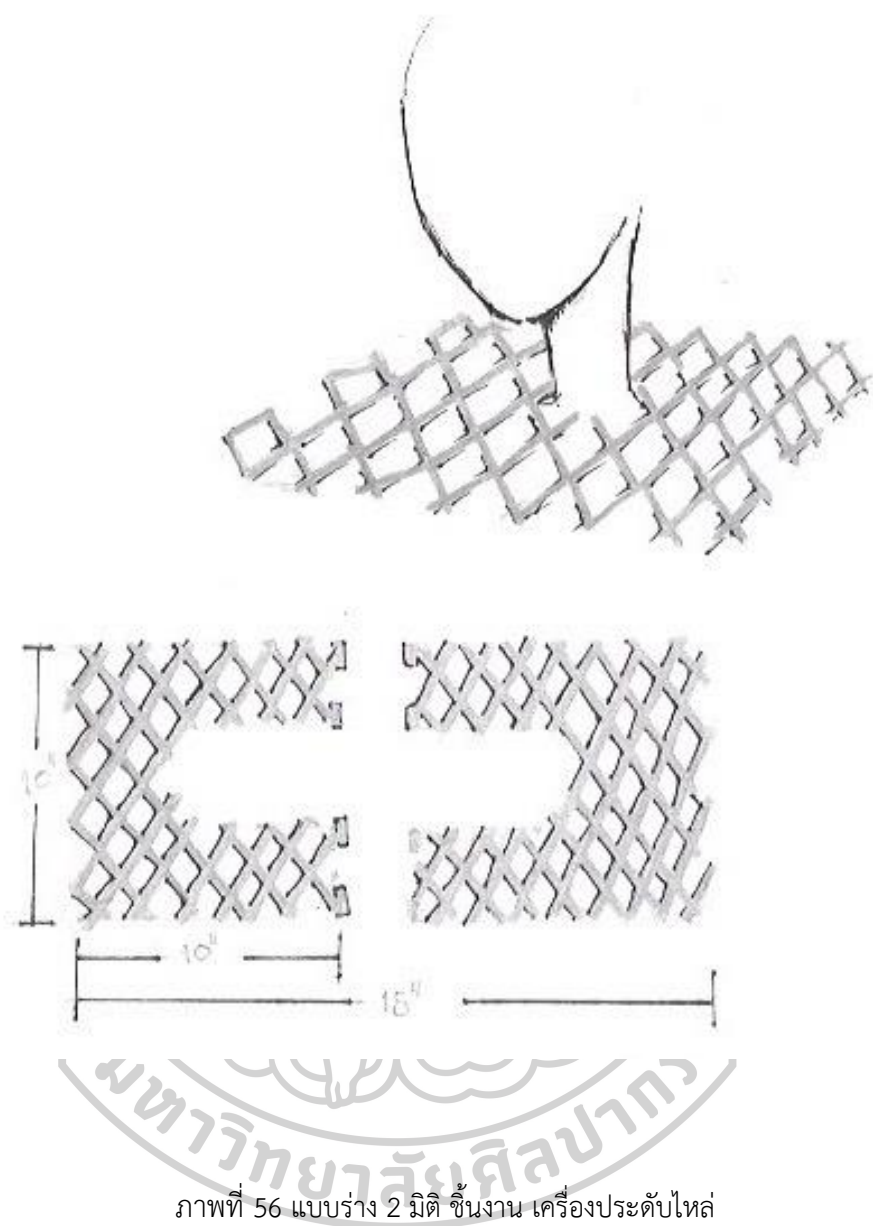
ภาพที่ 53 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานสนับมือ

ภาพที่ 54 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานกำไลข้อมือ

ภาพที่ 55 แบบร่าง 2 มิติ ชิ้นงานเข็มกลัด

ภาพที่ 56 แบบร่าง 2 มิติ ชั้นงาน เครื่องประดับโลหะ

4.2 แบบร่าง 3 มิติ (ภาพที่ 57 - 61)

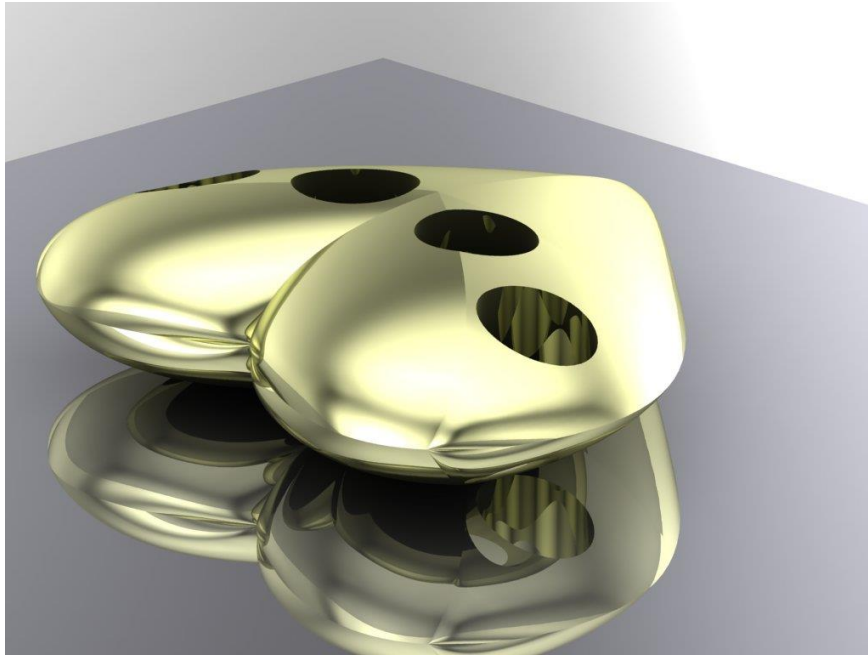

ภาพที่ 57 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นงานแหวน (1)

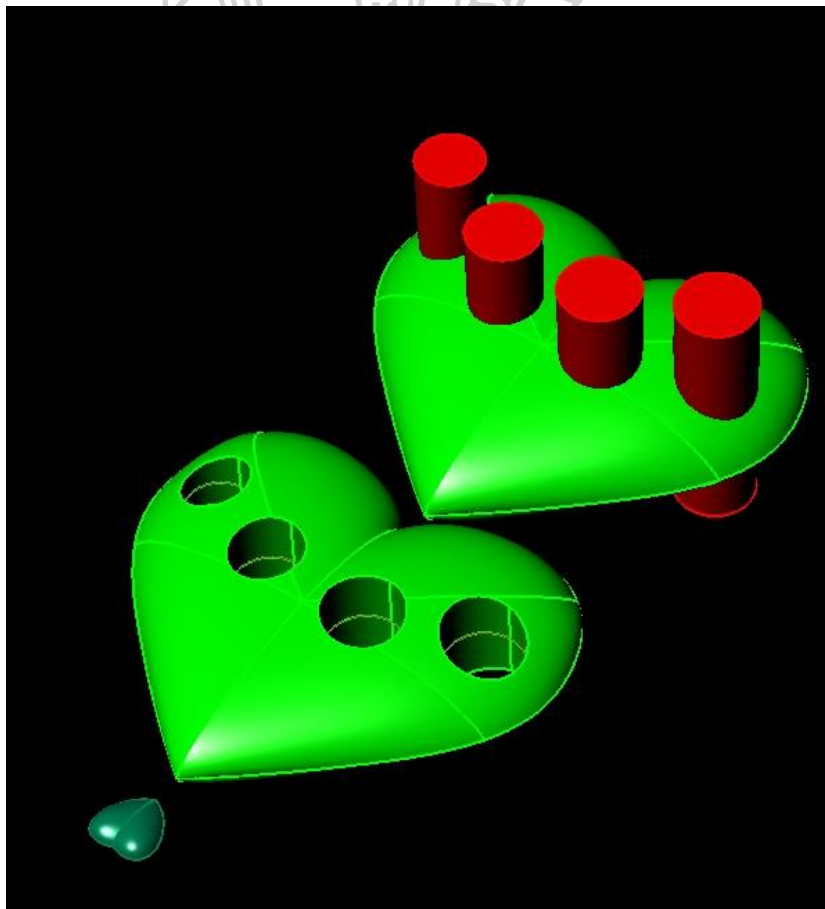

ภาพที่ 58 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นงานแหวนหมั้น (2)

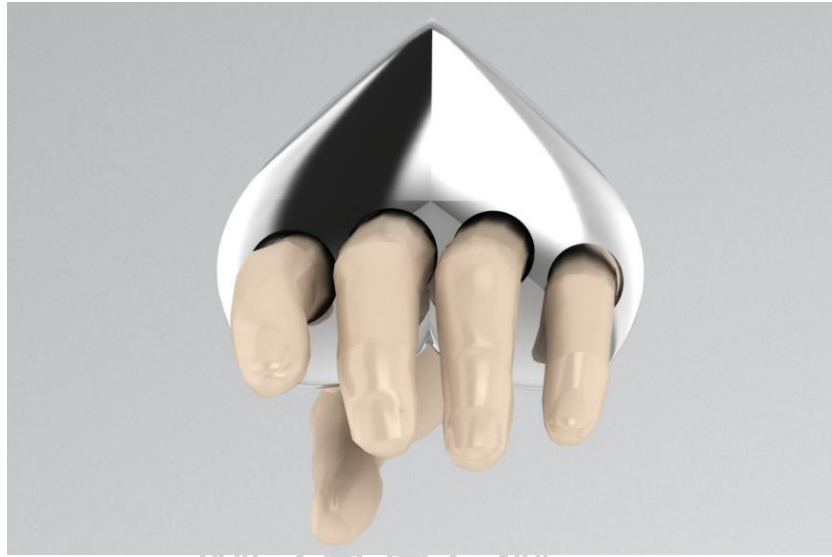

ภาพที่ 59 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นงานสนับมือ (1)

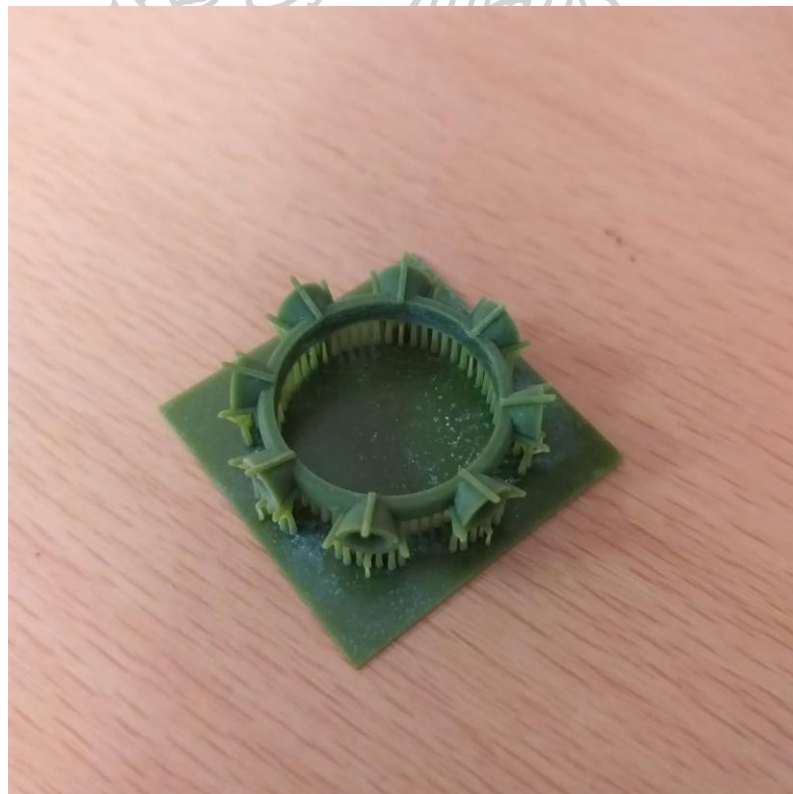

ภาพที่ 60 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นงานสนับมือ (2)

ภาพที่ 61 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นงานสนับมือ (3)

4.3 ต้นแบบชิ้นงาน (model) (ภาพที่ 62)

ภาพที่ 62 ต้นแบบชิ้นงานแหวนหมั้นที่แกะด้วยเทียนสีเขียว

4.4 ขั้นตอนการผลิตชิ้นงาน

4.4.1 ผลงานเครื่องประดับรองเท้า Chapter 1 Ever after?

ขั้นตอนการผลิตชิ้นงาน

1. คัดเลือกแก้วใสที่มีขนาดความหนาเหมาะสม ไม่เปราะบางจนแตกหักง่ายเกินไป (ภาพที่ 63)

ภาพที่ 63 ขั้นตอนการเลือกวัสดุที่เป็นแก้ว

2. เตรียมนำแก้วใสที่เลือกไว้มาทุบเป็นชิ้นโดยใช้ค้อนและเตรียมเครื่องมือป้องกันความปลอดภัย (ภาพที่ 64)

ภาพที่ 64 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทุบแก้วเป็นชิ้น ๆ

3. ทูบแก้วที่เตรียมไว้เป็นชิ้น ๆ ขนาดเล็ก กลางและใหญ่ เพื่อสร้างมิติให้กับชิ้นงาน (ภาพที่ 65)

ภาพที่ 65 แก้วที่ทุบแล้วเป็นชิ้น ๆ

4. นำเศษแก้วที่ทุบไว้แล้วเป็นชิ้นๆ ปะติดกับรองเท้าพลาสติกใสด้วยยูวีเรซินโดยรอบ (ภาพที่ 66)

ภาพที่ 66 การปะติดเศษแก้วบนรองเท้า

4.4.2 ผลงานเครื่องประดับแหวน Chapter 2 Commitment

ขั้นตอนการผลิต

1. หล่อโลหะเงินขึ้นรูปเป็นแหวนขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.8 เซนติเมตร มีฐานใส่เพชรรอบแหวน 8 ด้าน ชุบด้วยทองขาว (ภาพที่ 67)

ภาพที่ 66 โลหะเงินที่หล่อขึ้นเป็นรูปแหวน

2. ประดับตกแต่งด้วยเพชรสังเคราะห์ทั้ง 8 ด้าน (ภาพที่ 68)

ภาพที่ 67 แหวนเงินที่ประดับด้วยเพชรสังเคราะห์

4.4.3 ผลงานเครื่องประดับต่างหู Chapter 3 Trick or Treat

ขั้นตอนการผลิต

1. ร่างแบบเป็นรูปวงกลมและหัวใจลงบนกระดาษแข็ง ฉลุทองเหลืองตามแบบ (ภาพที่ 69)

ภาพที่ 68 ฉลุทองเหลืองตามรูปแบบที่ต้องการ

2. เคาะขึ้นรูปตามแบบด้วยมือ ขึ้นโครงทองเหลืองเป็นฐานแขวนสองข้างคล้ายตาชั่ง (ภาพที่ 70)

ภาพที่ 69 เคาะทองเหลืองขึ้นมือตามรูปแบบ (1)

ภาพที่ 70 เคาะทองเหลืองขึ้นมือตามรูปแบบ (2)

3. ขัดเงาและชุบด้วยทองคำขาว ประกอบชิ้นงานตุ้มหูสองข้างบนโครงตาชั่ง (ภาพที่ 71)

ภาพที่ 71 ประกอบชิ้นงานสมบูรณ์

4.4.4 ผลงานเครื่องประดับสันทันมือ Chapter 4 Made with love

ขั้นตอนการผลิต

1. หล่อและตกแต่งแว็กซ์ให้ได้สัดส่วนตามแบบที่ร่างไว้ (ภาพที่ 73)

ภาพที่ 72 แว็กซ์ที่หล่อเป็นรูปทรงสันทันมือ

2. หล่อชิ้นงานจากทองเหลืองตามแบบแว็กซ์ ตกแต่งชิ้นงานเรียบร้อย (ภาพที่ 74)

ภาพที่ 73 ทองเหลืองที่หล่อเป็นรูปทรงสันทันมือ

3. นำชิ้นงานไปชุบด้วยทองขาว (ภาพที่ 75)

ภาพที่ 74 ชิ้นงานที่ชุบด้วยทองขาว

4.4.5 ผลงานเครื่องประดับกำไลมือ Chapter 5 Victim

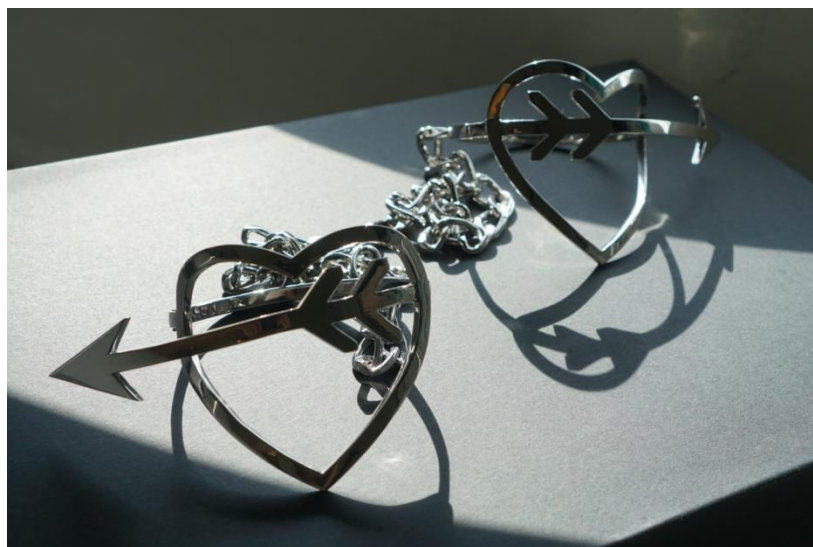
ขั้นตอนการผลิต

1. วาดแบบบนแผ่นทองเหลืองเป็นรูปหัวใจสองดวงที่มีลูกศรแทรกตรงกลาง ตัดแผ่นทองเหลืองและขึ้นรูปตามแบบ (ภาพที่ 75)

ภาพที่ 75 วาดแบบแผ่นทองเหลืองและตัดตามรูปทรง

2. ประกอบชิ้นงานเข้ากับโซ่สำเร็จรูปทั้งสองด้าน แล้วนำไปชุบด้วยทองขาว (ภาพที่ 76)

ภาพที่ 76 ชิ้นงานกำไลมือที่ชุบด้วยทองขาว

4.4.6 ผลงานเครื่องประดับเข็มกลัด Chapter 6 Her heart

ขั้นตอนการผลิต

1. ตัดกระจกเงาและกระจกด้านตามแบบขนาดยาว 16 เซนติเมตร กว้าง 11 เซนติเมตร นำกระจกเงามาทุบตรงเป็นรูคล้ายคลึงกับรอยกระสุนปืน (ภาพที่ 77 - 78)

ภาพที่ 77 ทุบกระจกเป็นรอยกระสุนปืน (1)

ภาพที่ 78 ทูบกระจกเป็นรอยกระสุนปืน (2)

2. ประกอบชิ้นงานเข้ากับโครงทองเหลืองที่เตรียมไว้ เชื่อมเป็นเข็มกลัด แล้วนำชิ้นงานไปชุบทองขาว (ภาพที่ 79)

ภาพที่ 79 ผลงานที่ประกอบสมบูรณ์

4.4.7 ผลงานเครื่องประดับไทล์ Chapter 7 I'm free

ขั้นตอนการผลิต

1. วาดแบบบนกระดาษแข็ง ตัดเหล็กตัดตามแบบ (ภาพที่ 80)

ภาพที่ 80 ตัดเหล็กตัดตามแบบที่กำหนด

2. เชื่อมให้รอยต่อของเหล็กตัดให้เข้ากันทุกจุด และลบคมเหล็กตัดให้เรียบร้อย (ภาพที่ 81)

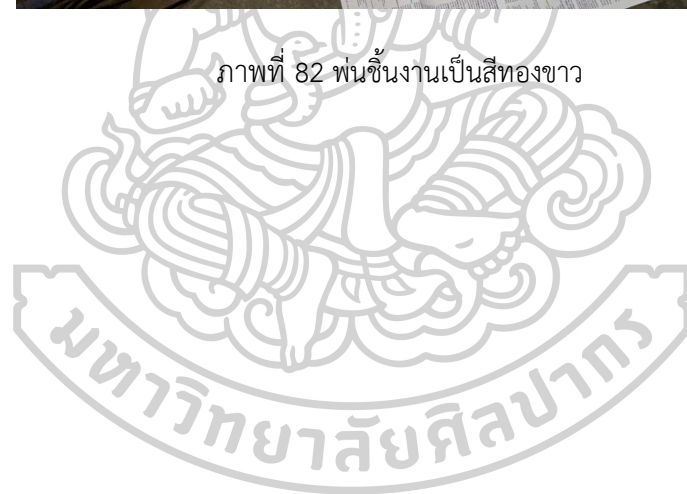
ภาพที่ 81 เชื่อมรอยต่อและลบคมของเหล็กตัด

3. ใช้สเปรย์สีทองขาวพ่นชิ้นงานให้เรียบร้อย (ภาพที่ 82)

ภาพที่ 82 พ่นชิ้นงานเป็นสีทองขาว

บทที่ 5

ผลงานเครื่องประดับ บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการนำเสนอชิ้นงานสมบูรณ์ของชุดเครื่องประดับทั้ง 7 ชิ้น ที่ประกอบด้วยรองเท้า แหวน ตุ้มหู สนับมือ กำไลมือ เข็มกลัด และเครื่องประดับไหล่ ภายใต้แนวทางการออกแบบ #LOVEMEHURTSME ที่แปรค่าสัญลักษณ์ของความรักและความรุนแรงแล้วนำมาผสมผสานกันในชิ้นงานเครื่องประดับอย่างลงตัว จากนั้นเป็นการนำเสนอกิจกรรมการณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยใช้เครื่องประดับเป็นสื่อกลางผ่านทั้งช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ ในส่วนสุดท้ายเป็นการนำเสนอบทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 ผลงานเครื่องประดับชิ้นสมบูรณ์

5.1.1 ชื่อผลงาน Chapter 1 Ever after?

เป็นการนำรองเท้าส้นสูงที่ทำจากพลาสติกใสตั้งรองเท้าแก้วของเจ้าหญิงในเทพนิยายแทนสัญลักษณ์ของความรัก มาประดับตกแต่งด้วยเศษแก้วที่ทุบเป็นชิ้นแทนสัญลักษณ์ของความรุนแรง เป็นการสื่อถึงจุดเริ่มต้นของเรื่องราวความสัมพันธ์ที่มีความรักและความรุนแรงเป็นเงาใจ

ภาพที่ 83 ผลงานเครื่องประดับรองเท้า Chapter 1 Ever after?

ภาพที่ 84 ผลงานเครื่องประดับรองเท้า Chapter 1 Ever after? ขณะสวมใส่

ภาพที่ 85 ผลงานเครื่องประดับรองเท้า Chapter 1 Ever after? (2)

5.1.2 ชื่อผลงาน Chapter 2 Commitment

เป็นการหล่อทองเหลืองขึ้นรูปเป็นแหวนมีฐานใส่เพชรรอบวงซุกด้วยทองขาว แล้วนำมาประดับ ตกแต่งด้วยเพชรสังเคราะห์ ให้มีลักษณะคล้ายคลึงกับแหวนหมั้นแทนสัญลักษณ์ของความรัก และตกแต่ง ด้วยเพชรรอบวงให้คล้ายคลึงกับสนับมือแทนความรุนแรง สื่อความหมายให้เห็นถึงการยกระดับ ความสัมพันธ์สู่พันธะและการผูกมัด อีกนัยยะหนึ่งคือการสื่อว่า ความรักความทุ่มเทที่มากเกินไปอาจทำให้ เจ็บปวดได้

ภาพที่ 86 ผลงานเครื่องประดับแหวน Chapter 2 Commitment (1)

ภาพที่ 87 ผลงานเครื่องประดับแหวน Chapter 2 Commitment (2)

ภาพที่ 88 ผลงานเครื่องประดับแหวน Chapter 2 Commitment ขณะสวมใส่ (1)

ภาพที่ 89 ผลงานเครื่องประดับแหวน Chapter 2 Commitment ขณะสวมใส่ (2)

5.1.3 ชื่อผลงาน Chapter 3 Trick or Treat

เป็นการเคาะโลหะให้ขึ้นเป็นต่างหูรูปตราซังสองข้างแล้วชุบด้วยทองขาว ข้างหนึ่งวางประดับด้วยหัวใจดวงเล็กๆ บนฐานแทนสัญลักษณ์ของความรัก อีกข้างหนึ่งวางกระสุนปืนแทนสัญลักษณ์ของความรุนแรง เพื่อสื่อถึงความรุนแรงที่แทรกเข้ามาในความรักความสัมพันธ์ ทำให้ผู้หญิงสับสน ลังเล และแยกแยะไม่ออกระหว่างความรักกับความรุนแรง

ภาพที่ 90 ผลงานเครื่องประดับตุ้มหู Chapter 3 Trick or Treat (1)

ภาพที่ 91 ผลงานเครื่องประดับตุ้มหู Chapter 3 Trick or Treat (2)

ภาพที่ 92 ผลงานเครื่องประดับตุ้มหู Chapter 3 Trick or Treat (3)

5.1.4 ชื่อผลงาน Chapter 4 Made with Love

คือการหล่อทองเหลืองเป็นสนับมือรูปหัวใจแทนสัญลักษณ์ของความรุนแรงและความรัก แล้วชุบด้วยทองขาว ห่อด้วยกระดาษสีแดงสด สื่อถึงการอุทิศทุ่มเทเพื่อความรักและการใช้ความรุนแรงเป็นเงื่อนไขของความรัก

ภาพที่ 93 ผลงานเครื่องประดับสนับมือ Chapter 4 Made with Love

ภาพที่ 94 ผลงานเครื่องประดับสนับมือ Chapter 4 Made with Love ขณะสวมใส่

ภาพที่ 95 ผลงานเครื่องประดับส้นมือ Chapter 4 Made with Love ขณะสวมใส่ (2)

5.1.5 ชื่อผลงาน Chapter 5 Victim

เป็นการเคาะโลหะขึ้นเป็นกุญแจมือสองข้างรูปหัวใจร้อยด้วยโซ่ตรวนแทนสัญลักษณ์ของความรุนแรงและความรัก แล้วชุบด้วยทองคำขาว สื่อถึงการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของผู้หญิง ถูกตั้งรังและกักขัง หน่วงเหนี่ยวอยู่ในความสัมพันธ์ที่มีความรักและความรุนแรงเป็นเงื่อนไข

ภาพที่ 96 ผลงานเครื่องประดับกุญแจมือ Chapter 5 Victim

ภาพที่ 97 ผลงานเครื่องประดับกัญแจ่มือ Chapter 5 Victim ขณะสวมใส่

5.1.6 ชื่อผลงาน Chapter 6 Her Heart

เป็นเข็มกลัดที่ติดตรงบริเวณหัวใจของมนุษย์เพื่อสื่อถึงความรักและความรุนแรง เริ่มต้นด้วยการเคาะโลหะขึ้นเป็นโครงสำหรับวางกระจกที่ทุบเป็นรอยคล้ายกระสุนปืนแล้วตกแต่งชุบด้วยทองขาว สะท้อนให้เห็นว่า ความรุนแรงทางร่างกายที่ผู้หญิงได้รับสร้างบาดแผลทางจิตใจต่ออีกทอดหนึ่ง แม้จะมองไม่เห็นจากภายนอก

ภาพที่ 98 ผลงานเครื่องประดับเข็มกลัด Chapter 6 Her Heart (1)

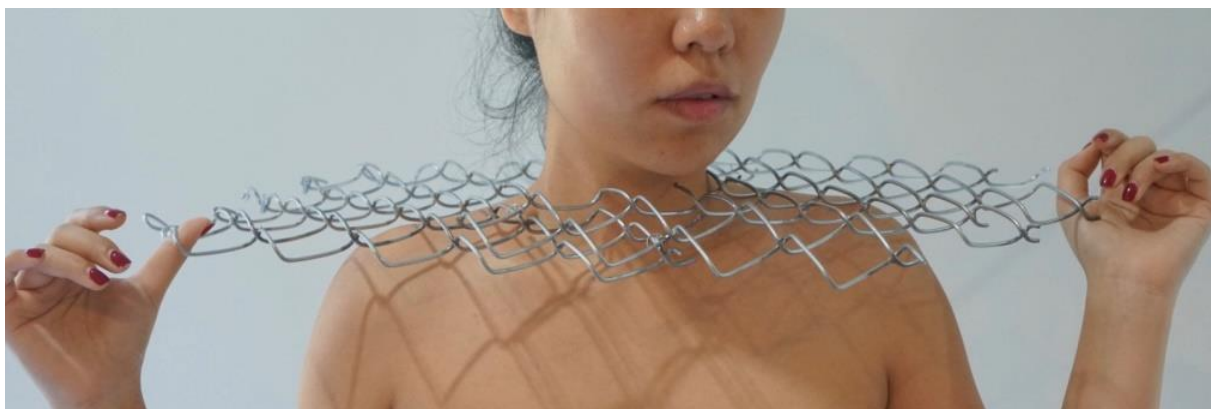

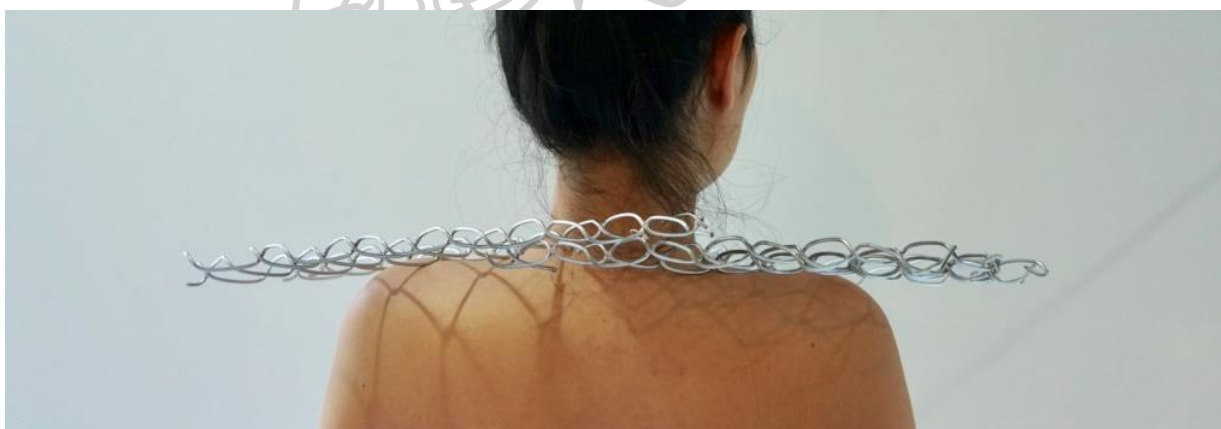
ภาพที่ 99 ผลงานเครื่องประดับเข็มกลัด Chapter 6 Her Heart (2)

5.1.7 ผลงาน ชื่อผลงาน Chapter 7 Am I free?

เป็นการตัดแต่งเหล็กดัดชุบด้วยเงินเป็นเครื่องประดับไทล์ สื่อถึงบทสุดท้ายของความสัมพันธ์ที่มีความรักและความรุนแรงเป็นเงื่อนไข เมื่อผู้หญิงถูกกระทำความรุนแรงซ้ำๆ และหลุดออกมาจากวังวนไม่ได้ ไม่ต่างกับการติดอยู่ในกรงขังที่ไม่มีทางหนี

ภาพที่ 100 ผลงานเครื่องประดับไทล์ Chapter 7 Am I free? (ด้านหน้า)

ภาพที่ 101 ผลงานเครื่องประดับไทล์ Chapter 7 Am I free? (ด้านหลัง)

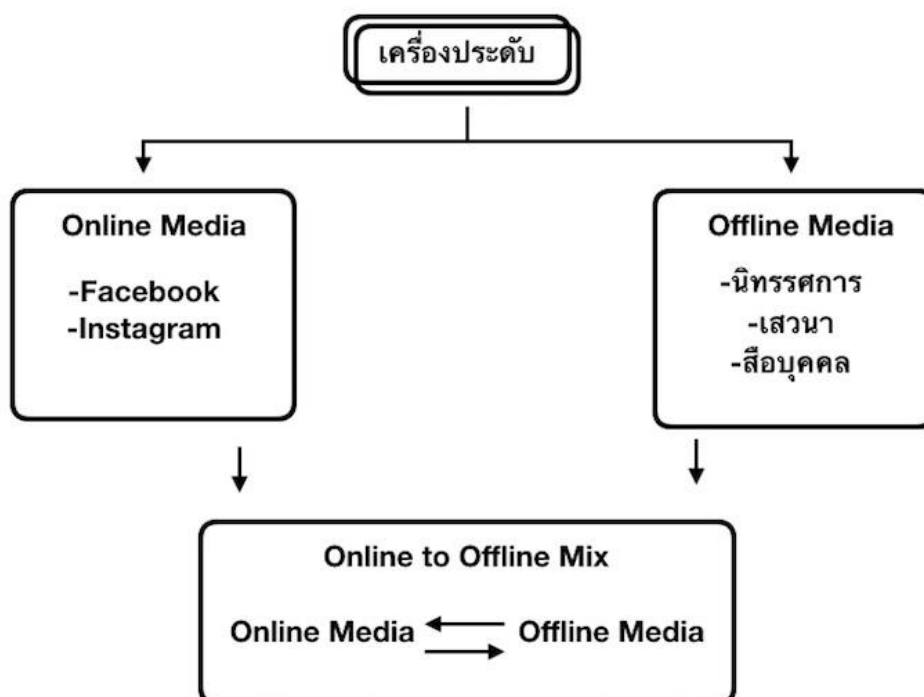

ภาพที่ 102 ผลงานเครื่องประดับไม้ Chapter 7 Am I free? ขณะสวมใส่

5.2 การรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

นอกจากจะออกแบบและผลิตผลงานเครื่องประดับเพื่อสะท้อนปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงแล้ว เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และสร้างผลกระทบในวงกว้างขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินกิจกรรมการรณรงค์ต่อสาธารณชนโดยใช้ชิ้นงานเครื่องประดับเป็นสื่อกลางการรณรงค์ในครั้งนี้ให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมาย/ผู้รับสาร ช่องทางในการสื่อสารและปฏิกิริยาของผู้รับสารเป็นหลัก โดยแบ่งยุทธศาสตร์การรณรงค์ออกเป็น 2 ช่องทางคือ 1) ช่องทางออนไลน์ผ่าน Facebook และ Instagram และ 2) ช่องทางออฟไลน์ผ่านการจัดแสดงนิทรรศการ การเสวนาวิชาการ และการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้กำหนดนโยบาย เพื่อให้ผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง รวมถึงบุคคลผู้มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลในสังคม โดยทั้งสองช่องทางการรณรงค์ต่างมีส่วนสนับสนุนและส่งเสริมกันและกัน

กลยุทธ์การรณรงค์

ภาพที่ 103 กลยุทธ์การรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

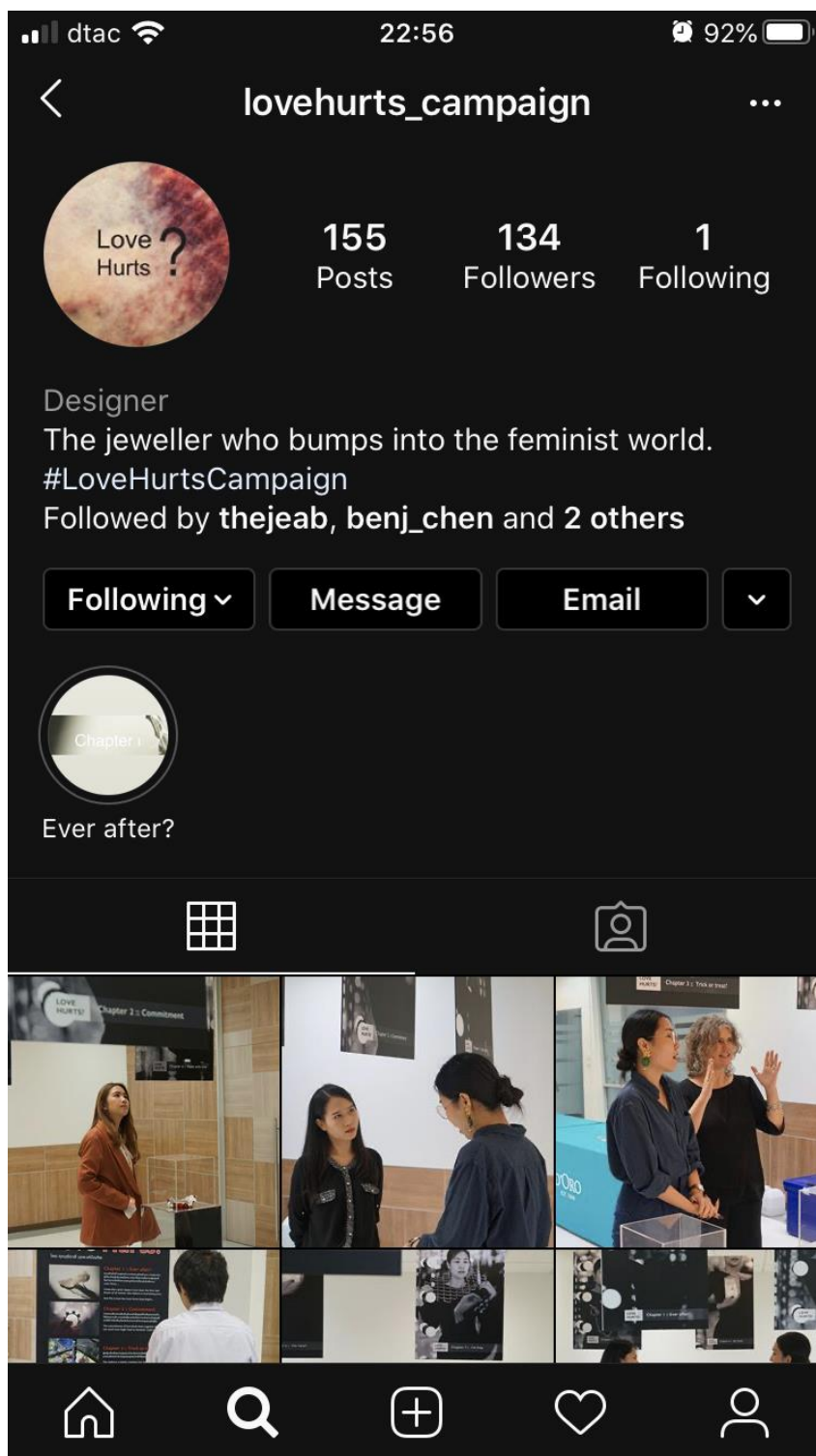

5.2.1 การรณรงค์ทางช่องทางออนไลน์

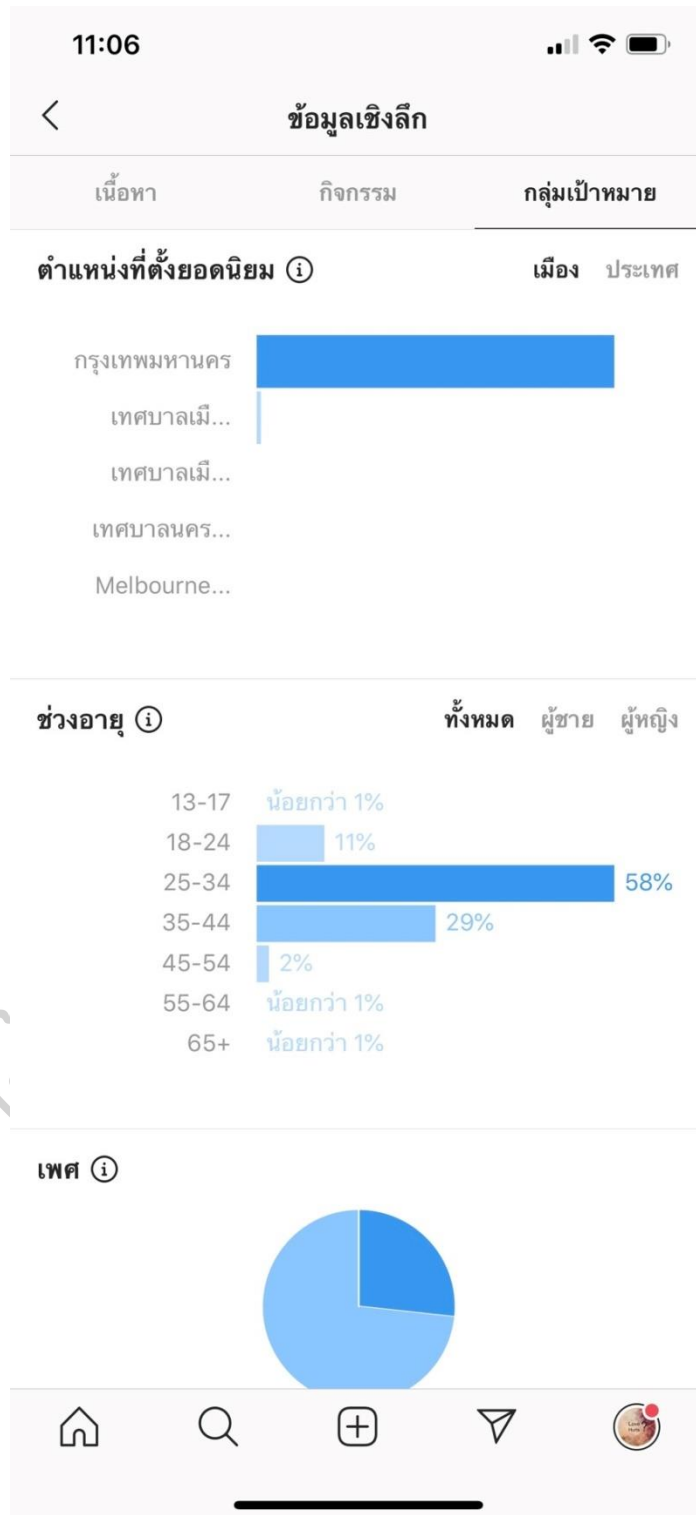
5.2.1.1 Instagram Lovehurts?_campaign

ใน Instagram ใช้ชื่อในการรณรงค์ว่า Lovehurts?_campaign เริ่มเปิดบัญชีผู้ใช้เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 โดยมีการแนะนำตัวผู้ออกแบบ นำเสนอข้อมูลการรณรงค์ รูปภาพชิ้นงานเครื่องประดับ รวมถึงแบ่งปันข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง มีการใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์แบบสองทาง ซึ่งได้ผลชัดเจน (ไม่ได้เสียเงินประชาสัมพันธ์) เนื่องจากเป็นช่องทางการสื่อสารของคนสมัยปัจจุบัน รวดเร็วสามารถวัดผลได้ง่าย ปัจจุบันมีผู้ติดตามความเคลื่อนไหวจำนวน 135 ราย ณ วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2563 ผู้ติดตามการรณรงค์ทาง Instagram เป็นผู้หญิง 73% ผู้ชาย 27% โดยทั้งหมดนี้เป็นคนกรุงเทพฯมากถึง 85% ช่วงอายุที่สนใจการรณรงค์มากที่สุดอยู่ระหว่าง 35-44 ปี มีจำนวนคนเห็นโพสต์ทั้งสิ้นจำนวน 2,783 ครั้ง ระหว่างรณรงค์มีการโพสต์รูปภาพและข้อความจำนวน 155 ครั้ง เป็น Instagram Story อีก 64 ครั้ง แม้ว่าผลตอบรับการรณรงค์ทาง Instagram จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจ แต่ก็มีข้อจำกัดคือ Instagram เน้นการเผยแพร่รูปภาพและวิดีโอเคลื่อนไหว ทำให้ไม่สามารถนำเสนอภาพรวมของการรณรงค์ รวมถึงการนำเสนอเนื้อหาข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์เนื่องจากจำกัดจำนวนตัวอักษร

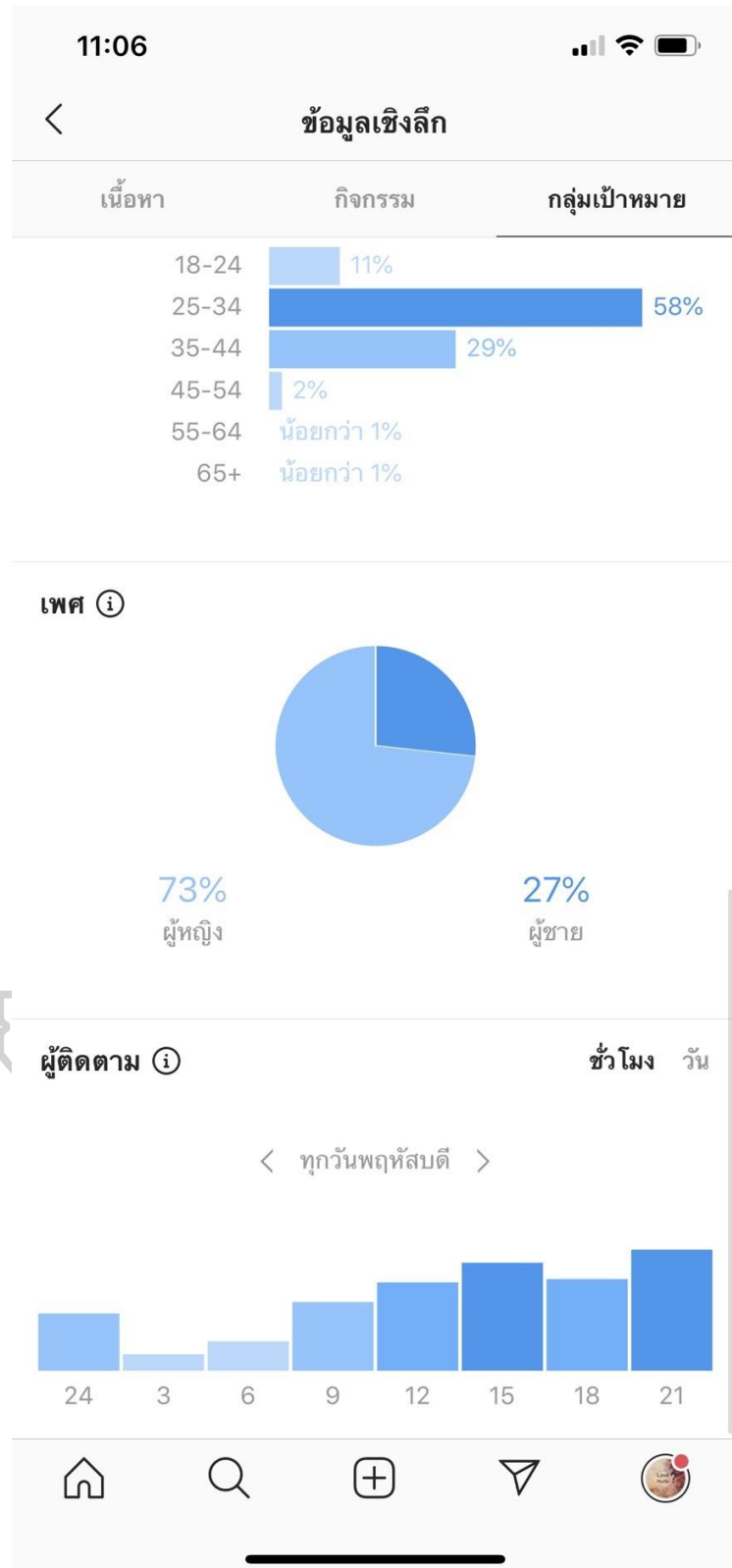

ภาพที่ 104 หน้าหลักของการรณรงค์ทาง Instagram ณ วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2562

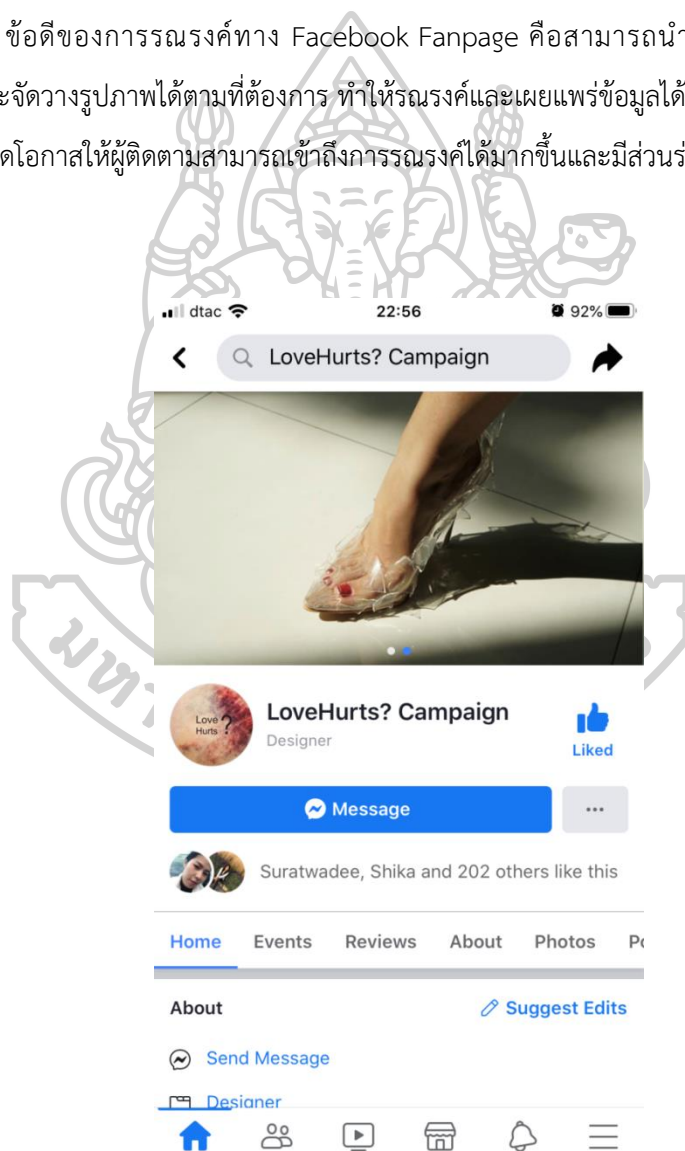
ภาพที่ 105 ข้อมูลเชิงลึกของกลุ่มเป้าหมายใน Instagram (1)

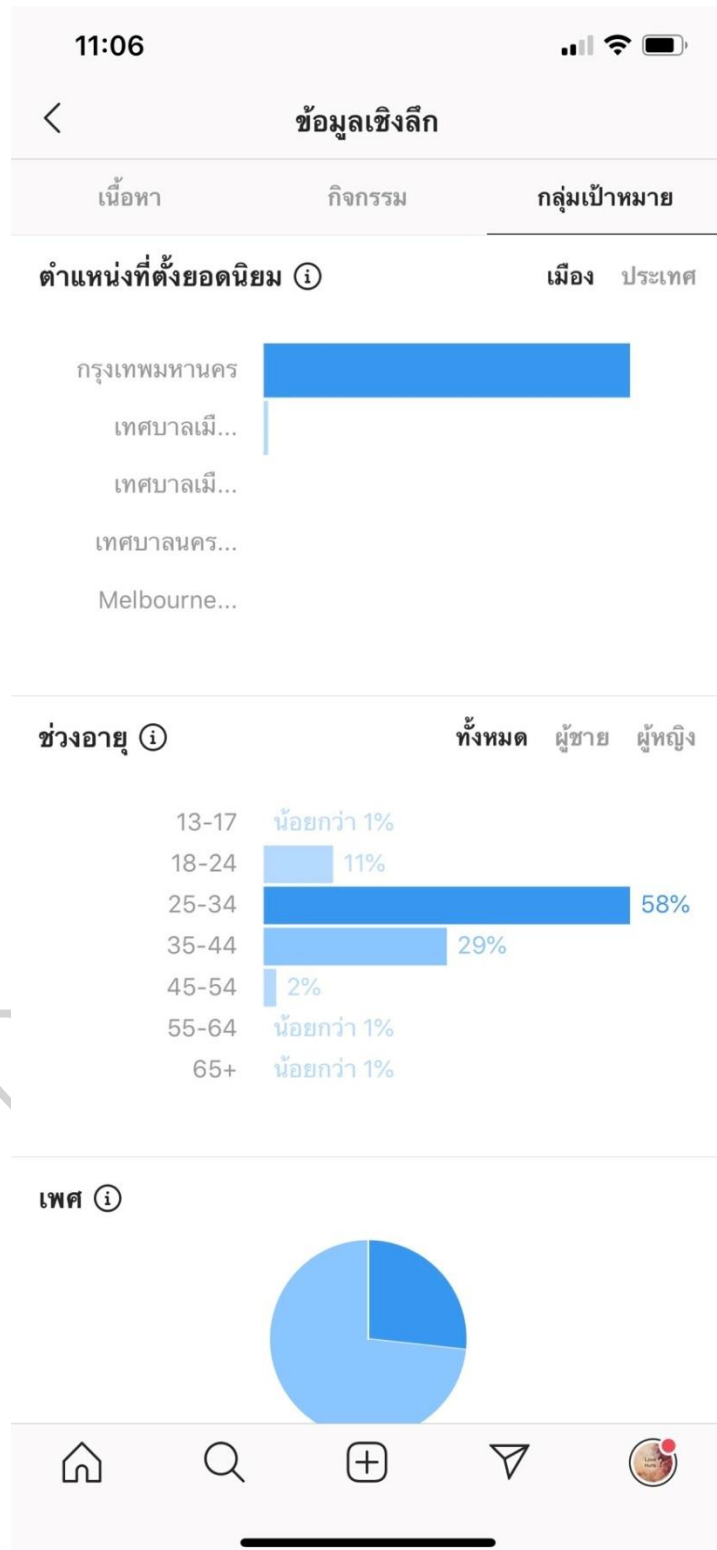
ภาพที่ 106 ข้อมูลเชิงลึกของกลุ่มเป้าหมายใน Instagram (2)

5.2.1.2 Facebook Fanpage Lovehurts?_campaign

ใน Facebook Fanpage ใช้ชื่อในการรณรงค์ว่า Lovehurts?_campaign เริ่มเปิดตัวในวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ปัจจุบันมีผู้ติดตามความเคลื่อนไหวจำนวน 200 บัญชีผู้ใช้ โดยมีการเข้าถึงการรณรงค์ทางออนไลน์ (แบบไม่เสียเงินประชาสัมพันธ์) จำนวน 9,251 ครั้ง กิจกรรมใน Facebook Fanpage มีการแนะนำโครงการการรณรงค์ แนะนำตัวผู้ออกแบบ เผยแพร่ข่าวสารและสถิติเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงทั้งในประเทศและต่างประเทศ นำเสนอผลงานการออกแบบและผลิตเครื่องประดับ รวมทั้งประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมการรณรงค์แบบออฟไลน์ ตลอดจนเป็นช่องทางการถ่ายทอดสดกิจกรรมแบบออฟไลน์ด้วย ข้อดีของการรณรงค์ทาง Facebook Fanpage คือสามารถนำเสนอข้อมูลได้ครบถ้วนหลากหลายและจัดวางรูปภาพได้ตามที่ต้องการ ทำให้รณรงค์และเผยแพร่ข้อมูลได้อย่างครบถ้วนและมีความหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้ติดตามสามารถเข้าถึงการรณรงค์ได้มากขึ้นและมีส่วนร่วมในการรณรงค์

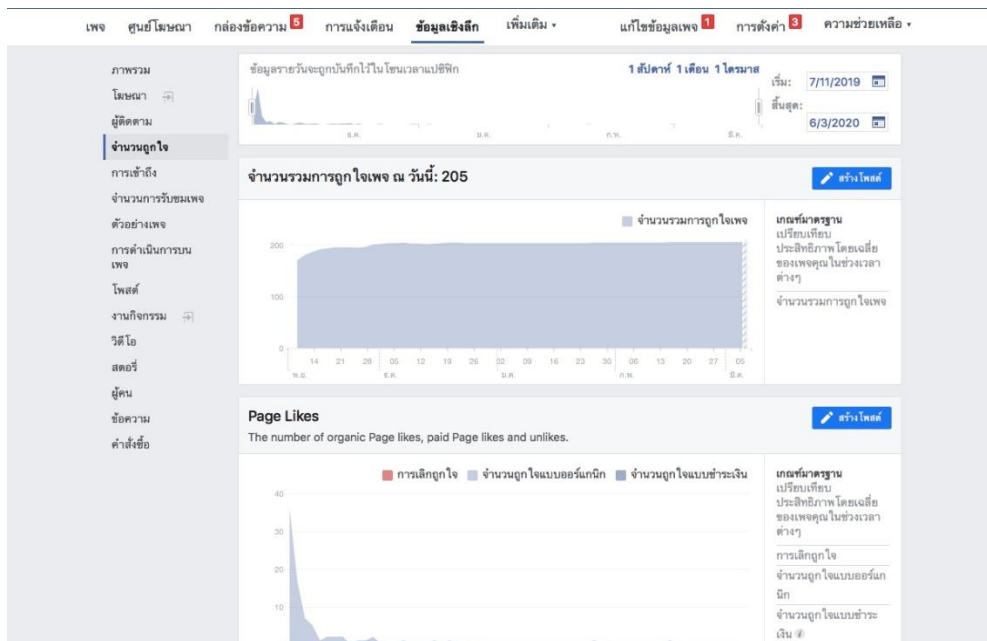

ภาพที่ 107 หน้าหลักของ Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign ณ วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ.

ภาพที่ 108 ข้อมูลเชิงลึกของการณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (1)

ภาพที่ 109 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (2)

ภาพที่ 110 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (3)

โพสต์ที่เผยแพร่แล้วทั้งหมด							สร้างโพสต์
■ การเข้าถึง: แบบออร์แกนิก/แบบชำระเงิน ■ จำนวนการคลิก โพสต์ ■ ความรู้สึก ความคิดเห็น และการแชร์							
วันที่เผยแพร่	โพสต์	ประเภท	การกำหนดเป้าหมาย	การเข้าถึง	การมีส่วนร่วม	โปรโมท	
28/2/2020 13:35	LoveHurts?	📄	🌐	31	9 8	โปรโมท โพสต์	
13/12/2019 13:27	ภาพบรรยากาศเปิดงานเมื่อวาน เป็น	📄	🌐	174	37 14	โปรโมท โพสต์	
11/12/2019 22:40	จัดเสร็จแล้ววววว พรุ่งนี้เดี๋ยวม	📄	🌐	616	41 19	โปรโมท โพสต์	
6/12/2019 15:02	ทาง @lovehurts_cam	📄	🌐	483	104 44	โปรโมท โพสต์	
3/12/2019 17:48	วันนี้ โบก มาดูสถานที่จัดงานนิทรรศการ	📄	🌐	60	6 6	โปรโมท โพสต์	
3/12/2019 15:59	❤️❤️	📄	🌐	25	0 0	โปรโมท โพสต์	
2/12/2019 13:03	@lovehurts_cam online ได้มี โอกาส	📄	🌐	1.6K	194 133	โปรโมท โพสต์	
29/11/2019 12:34	เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา (25 พ.ศ.) ตรง	📄	🌐	884	165 78	โปรโมท โพสต์	
29/11/2019 00:03	28.11.19 วันนี้ LoveHurts?	📄	🌐	507	83 64	โปรโมท โพสต์	

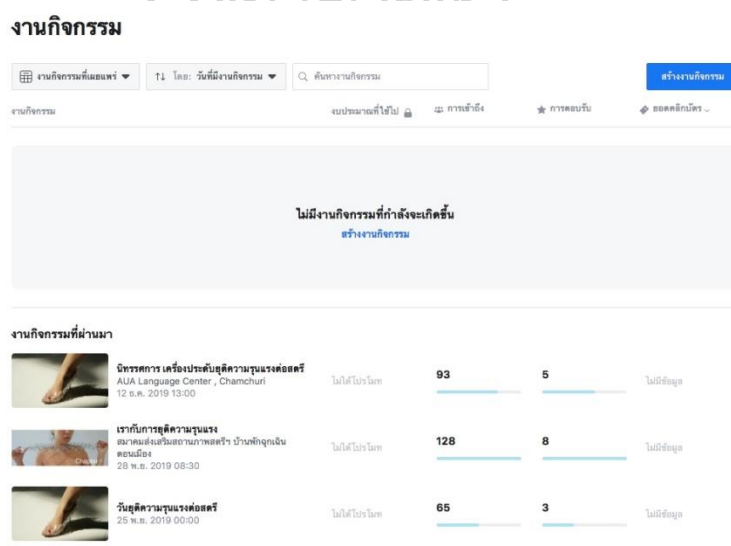
ภาพที่ 111 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (4)

25/11/2019 18:52	ปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรี	📄	🌐	1K	140 66	โปรโมท โพสต์
25/11/2019 14:30	Chapter 7 I'm free เมื่อผ่าน	📄	🌐	190	47 18	โปรโมท โพสต์
25/11/2019 07:20	Chapter 6 Her heart เมื่ออกหักกับ	📄	🌐	61	8 5	โปรโมท โพสต์
25/11/2019 02:42	Chapter 5 Victim ผู้หญิงตกถึงซึ่งรถ	📄	🌐	56	2 3	โปรโมท โพสต์
24/11/2019 08:31	Chapter 4 Made with love ? ความ	📄	🌐	193	16 21	โปรโมท โพสต์
21/11/2019 23:06	Chapter 3 Trick or treat ? ผู้หญิงเริ่ม	📄	🌐	191	31 29	โปรโมท โพสต์
19/11/2019 14:58	Chapter 2 Commitment การ	📄	🌐	310	69 25	โปรโมท โพสต์
18/11/2019 21:52	Chapter 1 Ever after ? รองเจ้าแก้ว	📄	🌐	926	158 61	โปรโมท โพสต์
18/11/2019 14:43	Chapter 1..	📄	🌐	69	1 2	โปรโมท โพสต์
11/11/2019 11:52	เมื่อวันเสาร์ที่ 9 ที่ผ่านมามีโอกาส	📄	🌐	1.5K	69 71	โปรโมท โพสต์
6/11/2019 10:45	สวัสดีค่ะ วันนี้ โบก มาบอกจุดเริ่มต้น	📄	🌐	724	43 48	โปรโมท โพสต์
4/11/2019 09:00	LoveHurts? Campaign	📄	🌐	0	0 9	โปรโมท โพสต์

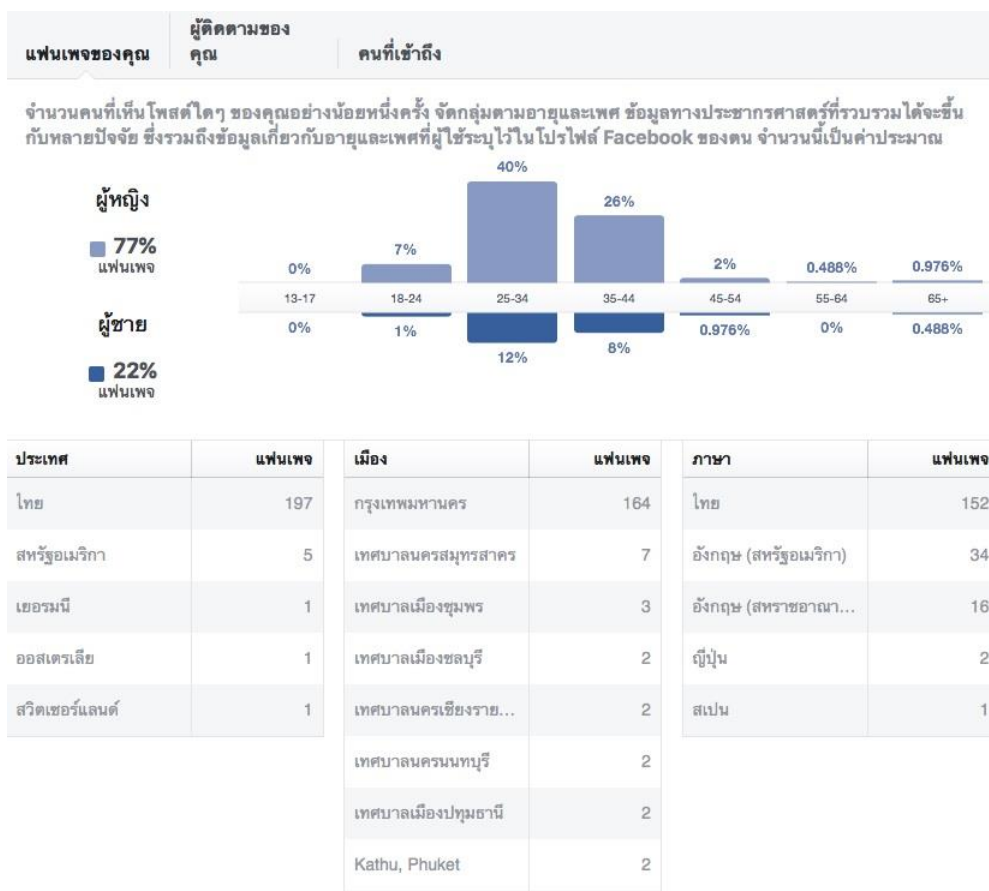
ภาพที่ 112 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (5)

ภาพที่ 113 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (6)

ภาพที่ 114 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (7)

ภาพที่ 115 ข้อมูลเชิงลึกของการรณรงค์ใน Facebook Fanpage LoveHurts? Campaign (8)

5.2.2 การรณรงค์ทางช่องทางออนไลน์

ผู้วิจัยได้ดำเนินกิจกรรมการรณรงค์ต่อสาธารณชนเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยใช้เครื่องประดับเป็นสื่อกลางผ่านช่องทางที่ไม่ได้เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตด้วยยุทธศาสตร์ต่างๆ ได้แก่ การพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง รวมถึงแนวทางการแก้ไขกับผู้กำหนดนโยบาย เพื่อให้ผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง บุคคลผู้มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลในสังคม การเผยแพร่บทความวิชาการ และการจัดแสดงผลงานในรูปแบบนิทรรศการ

5.2.2.1 การนำเสนอผลงานในเวทีวิชาการสตรีนิยม – อุษาคเนย์ ภายใต้หัวข้อ “ฉันทันทำงานยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงผ่านการออกแบบเครื่องประดับ” เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ กิจกรรมวิชาการในครั้งนี้เป็นการรวมตัวกันของกลุ่มคนที่สนใจเรื่องความเสมอภาคทางสังคม ปัญหาสังคม ปัญหาเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว โดยผู้เข้าร่วมงานเป็นนักวิชาการ อาจารย์มหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการ นักเรียนนักศึกษา ทหารพยาบาล ในงานกิจกรรมมีการถกเถียงและพูดคุยกันในหัวข้อที่ผู้ออกแบบสนใจเป็นอย่างมาก การนำเสนอ

ผลงานของผู้ออกแบบได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมงานเป็นอย่างดี ทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทดลอง
ทำการวิจัยจากอาชีพของตนเอง

ภาพที่ 116 การนำเสนอผลงานในเวทีวิชาการด้านสตรีนิยม (1)

ภาพที่ 117 การนำเสนอผลงานในเวทีวิชาการด้านสตรีนิยม (2)

5.2.2.2 การจัดแสดงผลงานการออกแบบและผลิตเครื่องประดับในงาน “ก้าวพันใจ ก้าวข้ามไปก้าวให้พันทุกซ์” เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ณ สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี นิทรรศการแบบเปิดในครั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์ให้จัดร่วมกับหลายหน่วยงาน อาทิเช่น มูลนิธิส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคม สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี บ้านพักฉุกเฉิน (ดอนเมือง) ผู้ร่วมชมนิทรรศการคือผู้หญิงที่ได้รับความรุนแรงและกำลังพิทักษ์ชีวิตอยู่ที่บ้านพักฉุกเฉิน ผู้ที่เคยใช้ความรุนแรง เยาวชนจากบ้านพักกาญจนา รวมทั้งประชาชนทั่วไป ผู้เข้าร่วมชมแสดงความคิดเห็นที่ต่างกันอย่างหลากหลายต่อผลงานและนิทรรศการเครื่องประดับในครั้งนี้ ดังเช่น เยาวชนคนหนึ่งที่เคยได้รับความรุนแรง เมื่อมาสัมผัสเครื่องประดับก็มีความรู้สึกของตัวเองโชคดีมากที่ผ่านมาได้ หรือเยาวชนชายรายหนึ่งได้ตั้งคำถามถึงประสบการณ์การได้รับความรุนแรงของผู้ออกแบบ เหล่านี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นในการสนทนาให้สาธารณชนร่วมตระหนักถึงปัญหานี้เพิ่มขึ้น เนื่องจากการรณรงค์รูปแบบใหม่และแตกต่าง โดยไม่เพียงเป็นแค่งานศิลปะ แต่เครื่องประดับยังสามารถจับต้องสวมใส่ได้อีกด้วย ทำให้ได้รับความสนใจจาก คนที่มาร่วมงานเอง และสื่อต่างๆ เป็นอย่างมาก

ภาพที่ 118 บรรยากาศการจัดแสดงผลงานในงาน “ก้าวพันใจ ก้าวข้ามไปก้าวให้พันทุกซ์”

ภาพที่ 119 การนำเสนอบทเวทีในงาน “ก้าวพันใจ ก้าวข้ามไปก้าวให้พันทุกซ์”

ภาพที่ 120 การพูดคุยแลกเปลี่ยนกับผู้เข้าร่วมงาน “ก้าวพันใจ ก้าวข้ามไปก้าวให้พันทุกซ์”

5.2.2.3 งานนิทรรศการเครื่องประดับเพื่อยุติความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งจัดขึ้นที่ AUA Language Center ชั้น 21 อาคารจามจุรีสแควร์ ระหว่างวันที่ 11 – 17 ธันวาคม พ.ศ. 2562 นิทรรศการครั้งนี้เกิดขึ้นได้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการรณรงค์ที่บ้านพักฉุกเฉินได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ทาง AUA จึงติดต่อผู้ออกแบบให้ร่วมจัดงานนิทรรศการที่ AUA Language Center กลุ่มเป้าหมายของกิจกรรมในครั้งนี้เป็นนักเรียน นักศึกษา เยาวชน ครูอาจารย์ ทั้งชาวไทยและต่างชาติ ทำให้ผู้ออกแบบต้องยกระดับเป็นนิทรรศการ 2 ภาษา และต้องมีล่ามแปลภาษาเพื่อช่วยถ่ายทอดข้อมูลให้ครบถ้วนและถูกต้องแก่ผู้ร่วมชมนิทรรศการ มีการจัดทำโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์และถ่ายแบบวิธีสวมใส่เครื่องประดับเพื่อที่จะได้เห็นภาพและเข้าใจมากขึ้น การจัดนิทรรศการในครั้งนี้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ทั้งคนไทยเองหรือต่างชาติ ทำให้ผลของการรณรงค์ขยายวงกว้างขึ้น ข้อสังเกตคือ แรกเริ่มผู้ชมงานนิทรรศการยังไม่ค่อยเข้าใจผลงานการออกแบบมากนัก แสดงออกในเชิงหยอกล้อผลงาน แต่เมื่อผู้ออกแบบอธิบายที่มาของเครื่องประดับแต่ละชิ้น ผู้ชมได้แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปและสอบถามถึงปัญหาที่มาในลึก โดยส่วนใหญ่เสนอให้ความช่วยเหลือและสอบถามช่องทางการติดตาม ข้อจำกัดของกิจกรรมครั้งนี้คือ สถานที่จัดงานเข้าถึงยาก ทำให้มีผู้ร่วมชมในจำนวนจำกัด

AUA
LANGUAGE
CENTER

AUAPlus
English For All

ยุติความรุนแรงต่อสตรี

**STOP
VIOLENCE
AGAINST
WOMEN**

“ ไม่ยอมรับ ไม่นิ่งเฉย
เมื่อเห็นการกระทำความรุนแรง
ต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ”

วันพฤหัสบดีที่ 12 ธันวาคม 2562
เวลา 13.30 น. - 16.30 น.

เชิญเข้าร่วมรับฟังการเสวนาหัวข้อ **"ยุติความรุนแรงต่อสตรี"**
นำโดย ดร. เมทินี พงษ์เวช เลขาธิการสมาคมส่งเสริมสถานภาพ
สตรีฯ และผู้อำนวยการบริหารสถานสอนภาษาอูเอ พุดคุย
ร่วมกับผู้ผ่านพ้นเหตุการณ์ความรุนแรง และนักบรรณรักษ์ ผู้ที่อยู่
ในกระบวนการให้ความช่วยเหลือเหยื่อความรุนแรง

สนใจลงทะเบียนได้ที่

และร่วมชมนิทรรศการเรื่องระดับ ยุติความรุนแรงในสตรี

โดย คุณสุรัชต์ บุรพงศ์บัณฑิต

จริงหรือ???

เพราะรักจึง...ทำ
เพราะรักจึง...ทุบตี
เพราะรักจึง...กักขัง
เพราะรักมากจึง...ทำร้าย

ร่วมค้นหาคำตอบได้ที่
AUA จามจุรีสแควร์ ชั้น 21
11 - 17 ธันวาคม 2562
เวลา 9.00 น. - 17.00 น.

Love Hurts?

ภาพที่ 121 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์แคมเปญ Love Hurts? ที่ AUA Language Center

ภาพที่ 122 สื่อประชาสัมพันธ์แคมเปญ Love Hurts? ? ที่ AUA Language Center

ภาพที่ 123 การนำผู้ร่วมงานชมเครื่องประดับซึ่งจัดแสดงที่ AUA Language Center

5.2.2.4 สำหรับกิจกรรมการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง รวมถึงแนวทางการแก้ไขกับผู้กำหนดนโยบาย เพื่อให้ผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง บุคคลผู้มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลในสังคม ได้แก่ การเข้าพบกับนางสาวพรรณนิการ์ วานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและโฆษกพรรคอนาคตใหม่ เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 (ภาพที่ 125) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อดีตนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 (ภาพที่ 126) และนางสาวอนิพรณ์ เฉลิมบูรณะวงศ์ อดีตรัฐมนตรีไทยแลนด์ นางแบบและนักแสดง ในวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2562 (ภาพที่ 127) โดยทั้งสามท่านได้แสดงความคิดเห็นที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบและผลิตเครื่องประดับ รวมถึงการรณรงค์ในครั้งนี้ว่า

“สำหรับการรณรงค์นี้ตัวเครื่องประดับในเรื่องนี้เป็น conversation สำคัญที่สุด ตั้งแต่ระดับตัวบุคคล ระดับทัศนคติ จนถึงตัวกฎหมาย จากสิ่งที่ประสบมาพบว่าการรณรงค์ด้วยโปสเตอร์ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นควรมีสื่ออะไรที่ช่วยจุดประกายเพราะฉะนั้นเมื่อมี conversation แล้วในวงกว้างทั่วประเทศจะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่มาก และเมื่อมีสังคมมีการพูดคุยกันมากพอจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย” (พรรณนิการ์ วานิช, 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562)

“สำหรับตัวเครื่องประดับเอง ผมก็ว่าแต่ละชิ้นที่ได้บรรยายมาก็ดีในแง่ที่ว่ามันสามารถสะท้อนสภาพปัญหาโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับทางจิตใจแล้วแบบที่ออกมา ก็เพื่อที่จะพยายามให้เห็นมิติของความยั่งยืนในเรื่องนี้กำลังพูดถึงความผูกพันความรักความรุนแรงอยู่ในตัว เพียงแต่ที่ผมไม่แน่ใจเท่านั้นเองว่า อันนี้มันคงไปใช้งานจริงไม่ได้ คำถามก็คือว่าแล้วคงต้องใช้ในการสื่อสารรณรงค์เท่านั้นเองตัวเหยื่อเองก็อาจจะมีความน้อยคนที่ยากจะออกมาเปิดตัวเพื่อรณรงค์เพราะบางคนสำหรับเขาก็อยากพ้นตรงนี้ไป เพราะฉะนั้นก็ไม่ง่ายแต่ก็บุคคลสาธารณะหรือการใช้ของเหล่านี้เป็นสื่อในการไปทำความเข้าใจกับเด็กกับเยาวชนต่างๆ น่าจะเป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่ง” (อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ, วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562)

“สำหรับผู้หญิงที่ยังอยู่ในความรุนแรงอยู่ คิดว่า ต่อให้เราพูดไปเขาก็ไม่ได้ออกมา สุดท้ายแล้วเชื่อว่าตัวของเค้าเองรู้ว่าตัวเองตกอยู่ในสถานการณ์อะไรอยู่” (อนิพรณ์ เฉลิมบูรณะวงศ์, วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2562)

ภาพที่ 124 กิจกรรมการเข้าพบนางสาวพรรณิการ์ วานิช

ภาพที่ 125 กิจกรรมการเข้าพบนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

ภาพที่ 126 กิจกรรมการเข้าพบนางสาวนิพนธ์ เฉลิมบูรณะวงศ์

5.3 บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและผลิตเครื่องประดับสำหรับการรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยใช้วิธีการศึกษาทบทวนวรรณกรรมและโครงการรณรงค์ทางสังคมทั่วโลก รวมถึงการเข้าร่วมสังเกตการณ์กิจกรรมการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง แล้วนำมาวิเคราะห์แนวทางการออกแบบคัดเลือกว่าสตุ เขียนแบบร่าง 2 มิติ 3 มิติ ต้นแบบ เพื่อนำไปผลิตผลงานเครื่องประดับชิ้นสมบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า แนวทางสำคัญในการบรรเทาปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงคือ การรณรงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง รวมถึงการปรับเปลี่ยนทัศนคติผิดๆ อันเป็นสาเหตุของความรุนแรง ปัจจุบันแม้จะมีการรณรงค์ในวงกว้าง แต่ยังไม่สามารถลดสถิติของการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงได้อีกทั้งส่วนใหญ่ยังเป็นการผลิตซ้ำการใช้ความรุนแรง จนนำไปสู่พฤติกรรมการลอกเลียนแบบ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบเครื่องประดับในแนวทาง #LOVEMEHURTSME ที่แปรค่าสัญลักษณ์ของความรักและความรุนแรงแล้วผสมผสานกันลงในชิ้นงานเครื่องประดับอย่างลงตัว เนื่องจากเป็นแนวทางที่มีความเหมาะสม สามารถสะท้อนปัญหาและเข้าถึงคนในสังคมได้ อีกทั้งยังมีความเป็นไปได้ในการผลิต โดยเลือกใช้วัสดุ 9 ชนิด ได้แก่ เงิน เพชร ทองคำขาว พลาสติก แก้ว ยูวีเรซิน ทองเหลือง เหล็ก และกระจกเงา

ชุดเครื่องประดับในการรณรงค์ประกอบด้วยรองเท้า แหวน ต่างหู สนับมือ กำไลมือ เข็มกลัด และเครื่องประดับไหล่ ที่ไล่เรียงลำดับของความรักและความรุนแรง เปรียบเหมือนเรื่องราวและพัฒนาการของความรักและความรุนแรงที่ผู้หญิงต้องเผชิญ โดยเริ่มจากจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ การผูกมัดพันธะ การใช้ความรุนแรงเป็นเงื่อนไขของความรัก ความสับสนในวังวนของความรักและความรุนแรง และเมื่อบาดแผลความรุนแรงทางร่างกายลุกลามสร้างบาดแผลทางจิตใจ สู่จุดจบที่ผู้หญิงต้องตกอยู่ในกับดักของความรักและความรุนแรง นอกจากการออกแบบและผลิตเครื่องประดับแล้ว เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และ

สร้างผลกระทบในวงกว้างขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินกิจกรรมการรณรงค์ต่อสาธารณชน โดยใช้ชิ้นงานเครื่องประดับ เป็นสื่อกลางผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์

เครื่องประดับในโครงการนี้ นอกจากจะเป็นการถ่ายทอดแนวคิด ทักษะคิด และประสบการณ์ของผู้ออกแบบแล้ว ยังสามารถสื่อสารให้สาธารณชนเข้าใจและรับรู้ถึงปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง รวมถึงเปิดโอกาสในการระดมแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยพิสูจน์ให้เห็นว่า เครื่องประดับสามารถทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการรณรงค์แก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ เนื่องจากสามารถสวมใส่ได้ เป็นสิ่งใกล้ตัว เข้าถึงคนในสังคมได้โดยไม่มีข้อจำกัด ช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ระหว่างเหยื่อที่เคยได้รับความรุนแรงกับผู้ที่ไม่เคยประสบเหตุการณ์ สำหรับช่องทางการรณรงค์ ผู้ออกแบบมองว่า ช่องทางการรณรงค์แบบออนไลน์กับออฟไลน์มีข้อดีข้อเสีย ข้อได้เปรียบและข้อจำกัดแตกต่างกันไป โดยช่องทางออนไลน์สามารถเข้าถึงผู้คนได้จำนวนมาก สะดวกรวดเร็ว แต่ก็มีข้อจำกัดในการนำเสนอ ไม่สามารถอธิบายชี้แจงครอบคลุมทุกบริบท ขณะที่ช่องทางออฟไลน์ทำให้สาธารณชนเข้าถึงผลงานเครื่องประดับอย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสในการตีความผลงานด้วยตัวเอง

โครงการนี้ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากสาธารณชน สามารถนำไปต่อยอดในด้านเนื้อหา ระยะเวลา และกลุ่มเป้าหมายและอื่นๆ ได้มากมาย หนึ่งในนั้นคือการสร้างการมีส่วนร่วมและเยียวยาเหยื่อผู้ได้รับความรุนแรงในรูปแบบของศิลปะบำบัด โดยให้เหยื่อที่เคยได้รับผลกระทบจากความรุนแรงสามารถออกแบบและผลิตเครื่องประดับด้วยตัวเอง โดยมีโครงการนี้เป็นแรงบันดาลใจ

รายการอ้างอิง

- Andrews M. (2008). Social Campaigns: Art of Visual Persuasion: Its psychology, its semiotics, its rhetoric. Master Thesis. เข้าถึงได้จาก http://www.mahku.nl/download/m_andrews_socialcampaigns.pdf.
- K@POOK. (2562). แฟนหนุ่มแฉ ซ่อมสาวคบ 2 เดือน จมูกทะเล ผจญมหิงหวง. . เข้าถึงเมื่อวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก <https://hilight.kapook.com/view/187081>.
- Kapook. (2562). เมียสาวสุดทน ถูกผัวแก๊ซี้ทิ้งเอาผิดพันหน้าเหวอะ - ผัวอั่งขั้วบูบ ขอคืนดีเพราะรักมาก. Kapook.com. เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://hilight.kapook.com/view/195146>.
- Lofgren G., L., T., & O'Boyle, A.,. (2008). Social campaigning: A guide for donors and funders. Critical Masses. เข้าถึงได้จาก https://www.thinknpc.org/wp-content/uploads/2018/07/Critical_masses.pdf
- Manageronline. (2562). ฟากซิง "โอเล่" เหล็กแกงอวยวะเพศแฟนสาวตาย สารภาพหิงหวงแม่เพ็งเล็ก เข้าถึงเมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/crime/detail/9620000086387>.
- TNNThailand. (2562). หิงหวง! ครูเกษียณยิงเด็กหญิงวัย14ดื่บก่อนฆ่าตัวตาย เข้าถึงเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก <https://www.tnnthailand.com/content/13082>.
- UN General Assembly. (1993). Declaration on the Elimination of Violence against Women. เข้าถึงเมื่อ วันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/violenceagainstwomen.aspx>.
- Workpointnews. (2562). หนุ่มพลังมือทำร้ายแฟนสาวศีรษะฟาดขอบประตูดับ สารภาพหิงหวงมาก เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก <https://workpointnews.com/2019/08/22/girlfriend-door-chon-buri01/>.
- ข่าวสด. (2562). ลูกเขยขี้หึงซ่อมเมีย! พ่อตาเข้าช่วยลูกสาวโดนยิงดับอนาถ เข้าถึงเมื่อ 11 กันยายน พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_2877638.
- ฐิติพร แก้ววิมล. (2559a). การสื่อสารเพื่อการรณรงค์ในโครงการ "อย่าให้ใครว่าไทย" การค้นคว้าอิสระ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. เข้าถึงเมื่อ 15 ตุลาคม พ.ศ.

2562 เข้าถึงได้จาก

http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5707010186_5054_3852.pdf.

ฐิติพร แก้ววิมล. (2559b). การสื่อสารเพื่อการรณรงค์ในโครงการ "อย่าให้ใครว่าไทย" การค้นคว้าอิสระ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เข้าถึงเมื่อเมื่อ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก

http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5707010186_5054_3852.pdf

ณรงค์ สมพงษ์. (2535). สื่อเพื่อการส่งเสริมและเผยแพร่ สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์

เดลินิวส์. (2562). ผู้คุมหึงโหดกลัวเมียปันใจชายอื่น รัว 9 มม.6 นัตดับสยอง. เดลินิวส์. เข้าถึงเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก<https://www.dailynews.co.th/crime/734949>

ทิตา ณ นคร. (2547). ความรุนแรงต่อผู้หญิง..ปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาโครงสร้าง?. ใน อุ่นเรือน ทองอยู่สุข (บก.). มิติสตรี วิถีสังคมไทย. กรุงเทพฯ สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไทยรัฐนิวส์โชว์. (2562). หนุ่มยิงหม้ายสาวเสียชีวิตปมหึงหวง เข้าถึงเมื่อเมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ.

2562 เข้าถึงได้จาก<https://www.youtube.com/watch?v=yb6NvmwGLjQ>.

ไทยรัฐออนไลน์. (2562). เมียใคร ใครก็รัก ผัวโหดซ้อมตาย อ้างไม่ได้ตั้งใจฆ่า ลงมือเพราะหึงหวง.

ไทยรัฐออนไลน์, เข้าถึงเมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก

<https://www.thairath.co.th/news/society/1469614>.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2542). นรินทร์ชัย พัฒนพงศา การสื่อสาร-รณรงค์เชิงยุทธศาสตร์เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์ เน้นการเจาะจงกลุ่ม และมีส่วนร่วม กรุงเทพฯ รั้วเขียว.

วนิดา วินิจจะกุล. (2552). แนวคิดและเครื่องมือที่ควรรู้เพื่อการ “ สื่อสารสาธารณะ ” และกรณีศึกษารณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่. เข้าถึงได้จาก

http://www.tja.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=1826:2010-06-29-10-47-04&catid=123:11&Itemid=32.

สำนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2563). ยุติความรุนแรงในครอบครัว เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2563 เข้าถึงได้จาก<http://www.surat.ago.go.th/index.php/2013-07-04-08-49-44/2013-07-07-16-36-07/16-uncategorise/34-2013-09-04-07-44-49>.

เสาวณีย์ ฉัตรแก้ว. (2551). การรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกสาธารณะของประชาชนผ่านองค์กรภาครัฐ องค์กรธุรกิจเอกชน และองค์กรไม่แสวงหากำไร. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- หทัยรัตน์ มาประณีต. (2554). การศึกษาทัศนคติด้านความรุนแรงต่อสตรีของสตรีในชุมชนเมือง. .
วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 3 (6). น.162 -
177 วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 3 (6). น.
162 - 177
- หนังสือพิมพ์แนวหน้า. (2562). รวบหนุ่มพม่าใช้ท่อนเหล็กตีแสกหน้าสาวเขมรสาหัส ตร.คาดปมหึงหวง
เข้าถึงเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก
<https://www.naewna.com/local/454069>.
- หริสุดา ปิ่นทวนันท์. (2544). การสื่อสารและเครือข่ายการรณรงค์ “เมาไม่ขับ”. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.: วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ห้องข่าวภาคเที่ยง ช่อง 7. (2562). คนร้ายบุกแทงนักศึกษาสาวปี 2 เสียชีวิต คาดสาเหตุมาจากความหึง
หวง. สถานีโทรทัศน์ช่อง 7. เข้าถึงเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2562 เข้าถึงได้จาก
<https://news.ch7.com/detail/374265?refid=line>.
- อินทรชัย พาณิชกุล. (2558). "ผิวซอมเมีย"...ใครว่าสังคมไม่เกี้ยว?. โพสต์ทูเดย์. เข้าถึงได้จาก
<https://www.posttoday.com/politic/report/405280>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

Interview point

Victim

Purpose: observe viewpoint of victim

Question

- ผลกระทบ/ ความเปลี่ยนแปลง จากเหตุการณ์ในวันนั้นจนถึงวันนี้
- การเปิดเผยเรื่องการใช้ความรุนแรง/ การทำให้เป็นประเด็นสาธารณะ/ ผลตอบกลับจากคนรอบข้างและสังคม
- ปฏิกริยาตอบโต้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากวันนั้นถึงวันนี้
- การใช้ความรักเป็นเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรง/ ทศนคติต่อความรักจากเหตุการณ์วันนั้นถึงวันนี้
- ฝาก message อะไร ถึงใคร

ภาคผนวก ข

บทสัมภาษณ์ ผู้หญิงที่โดนกระทำความรุนแรง

ผู้ให้สัมภาษณ์ Case A

สถานที่ The coffee club 208 ถนนวิฑู

วันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ.2562

คำถาม ผลกระทบ /ความเปลี่ยนแปลง จากเหตุการณ์ในวันนั้นจนถึงวันนี้

A : เรายังโชคดีที่เราไม่ได้บาดเจ็บทางกายหนัก ตั้งแต่เกิดเรื่องมันทำให้เราได้ไปตามกรู๊ปเสวนา เชิญไปพูดตามที่ต่างๆ มันมีคนที่ได้รับผลกระทบถึงขั้นแขนหัก ขาหัก คือทางกายเรามีแผลเล็กๆน้อยๆ แต่เราไม่ได้เจ็บหนักสาหัสขนาดนั้น แต่เรารู้สึกว่าผลกระทบทางจิตใจ และความเชื่อมั่นในตัวเองมันสำคัญมาก เพราะว่าตลอดระยะเวลาที่เราอยู่ในความสัมพันธ์ แบบนั้น 3 ปี มันทำให้เราเชื่อว่าเราแยะ อย่างที่เค้าบอกจริงๆ เช่นในสังคมนี้ภาพของเค้าเป็นคนที่มีความสามารถ มีศักยภาพ คนนึง แต่การที่เค้าโมโหและทำแบบนี้กับเรา แสดงว่าเราจะต้องเป็นคนที่ยั่วโมโหเค้าไข่ม้อย เพราะดูเค้าก็คิดนะ กับคนอื่นเค้าดีหมดเลย แต่ในการที่เค้าแยะกับเราแสดงว่าเราแยะมากๆไข่ม้อยเค้าถึงแยะกับเรา ซึ่งมันก็ตรงกับสิ่งที่เค้าพูด ก็เพราะว่าเรายั่วโมโหเค้าไป “เพราะเห็นม้อยพี่ไม่เคยทำร้ายคนอื่นเลยแต่เรา ยั่วโมโหพี่ก็เลยทำร้ายเรา” ผลกระทบอย่างหนึ่งขณะที่อยู่ในนั้นคือเรารู้สึกว่า เราไม่เคารพตัวเอง เรารู้สึกเราไม่มีค่าพอสำหรับโลกใบนี้ หรือสำหรับคนรอบตัว หรือแม้แต่คุณค่าในตัวเอง มันรู้สึกไม่มีคุณค่าเลย นั่นคือสิ่งที่เค้าทำให้เรารู้สึก กับอีกแบบหนึ่งก็คือตอนที่เค้าทำเราหมายถึงระหว่างที่เค้าลงมือทำ ครั้งแรกเรารู้สึกว่ามันอาจจะเป็นการบันดาลโทสะ ซ็อกๆ นิดนึง ตอนแรกๆ ปาของหรืออะไรมันเหมือนแบบอารมณ์โกรธชั่วคราว ตบ เรารู้สึกว่ามันอาจจะเป็นแค่โมโห แต่มันมีอยู่ครั้งหนึ่งที่เรามาจนถึงทุกวันนี้ แล้วเรารู้สึกว่ามันเป็นจุดสำคัญที่เป็นจุดเปลี่ยนของเรา ก็คือวันนั้นเราวิ่งหนี เค้าทำร้ายเราตรงเตียง เราเลยพยายามจะวิ่งหนี ออกไปที่ประตูเสร็จแล้วเค้ากระชากเราได้เหมือนจับตัวเราได้ เค้ากระชากเราและถีบเราลงกับพื้น พอเราล้มลงกับพื้นเค้าก็กระชากเราซ้ำๆ เอาเท้ากระชาก และใช้เข่าทั้งตัว เอาเข่าทับลงมาบนหลังเรา เพื่อที่จะค่อมเราไว้ เสร็จแล้วก็เอารองเท้าผ้าใบ ซึ่งมันอยู่ใกล้ๆ รองเท้าวิ่ง ผาดใส่หน้าเราซ้ำๆ และกัต่าเรา คือวันนั้นเรารู้สึกว่านั่นไม่ใช่การบันดาลโทสะ มันไม่เหมือนการตบทีเดียว หรือกระชากทีเดียวเพราะโมโห เรารู้สึกว่านี่เค้ากระชากเรา กระชากเรา ทำซ้ำๆ เหมือนกับเราไม่ใช่คน และการที่เอารองเท้ามาตบหน้า ซ้ำๆเรารู้สึกว่า มันไม่ใช่แค่บันดาลโทสะ แต่เค้าก็เห็นเราเหมือนสิ่งของที่จะทำอะไรก็ได้ คือเค้าเลี้ยงแมวเค้ายังไม่เคยทำร้ายแมวขนาดนี้เลย เค้าไม่เคยทำอะไรแบบนี้กับคนอื่น แม้แต่คนที่เค้าเกลียดที่สุดเค้าก็ยังสุภาพด้วยมากๆ และไม่เคยมืดที่จะทำร้ายคนที่เกลียดเค้าคนที่ทำอะไรไม่ดีกับเค้าเค้าตีมากๆกับคนอื่น ยกเว้นกับเรา ก็ยังทำให้เรารู้สึกว่าเรามีค่าน้อยกว่าสัตว์อีก นั่นคือความรู้สึกที่เป็นผลกระทบความเปลี่ยนแปลงใน 3 นั้น พอหลังจากเลิกกัน จริงๆก็ยังไม่ได้ดีขึ้นเท่าไร แต่ครั้งที่โดนรองเท้าตบหน้าเป็นจุดสำคัญที่ทำให้เรารู้สึกว่า ถ้านี่คือความรัก มันก็เป็นรักที่แยะมากเลย หรือต่อให้เราแยะจริงๆจนเค้าต้องทำแบบนี้เค้าก็ควรเลิกกับเรา เค้าไม่ควรจะทำแบบนี้ เลยมีความรู้สึกที่ว่าถ้ามันไม่เลิก เราก็ต้องเลิกกับมัน

แล้วมัย จะอยู่ในความสัมพันธ์นี้ไปทำไม ซึ่งกว่าจะคิดได้หลังจากเหตุการณ์นั้นก็ใช้เวลาอีก 6-7 เดือน กว่าจะออกมาได้

คำถาม การเปิดเผยเรื่องการใช้ความรุนแรงผลตอบกลับจากคนรอบข้าง /การทำให้เป็นประเด็นสาธารณะ / และสังคม

A : พอเราตัดสินใจว่าจะมาเปิดเผยมาพูดเรื่องนี้

1.มีคนเข้ามาด่าเยอะมาก และมีคนให้กำลังใจคนที่ให้กำลังใจเป็นส่วนสำคัญมากที่ทำให้เรา รักและเคารพตัวเอง ส่วนใหญ่เป็นคนรู้จักผิวดิน คนที่รู้จักทางออนไลน์ไม่ได้รู้จักในชีวิตจริง และคนที่ไม่ได้รู้จักเลยก็มีด่าสิ่งที่ได้รับกลับมาหลายๆคือ โง่ หนทำมา โง่เองรีเปลาอยู่ตั้ง 3 ปี ก็ถ้ามันไม่ดีทำไมไม่ออกมา

2.คือภาพลักษณ์เราใน Facebook เอง ในชีวิตการทำงาน เราเป็นผู้หญิงที่มั่นใจ เป็นผู้หญิงที่จะไม่ยอมให้ใครมาละเมิดเรา เป็นคนท้าวๆในโลกนี้ที่คนคิดว่าถ้าโดนอะไรแบบนี้และจะทน ก็เลยยิงโดนด่า แสดงว่าโง่ 2 เท่าเลย โครตรโง่เลย และก็เหมือนกับตอนปี 4 เราทำ thesis เรื่องผู้หญิง เรื่องสิทธิ์เรื่องเรือนร่างของผู้หญิงเหมือนกัน เราก็งี้โง่ด่าซ้ำเข้าไปใหญ่เลย คนมันจะชอบมองว่าความรุนแรง จะเกิดกับผู้หญิงที่อ่อนแอหรือผู้หญิงที่มีรายได้น้อย ผู้ชายขี้เหล้าเมายา ผู้หญิงอยู่ในชุมชนที่พึ่งพาตัวเองไม่ได้ ที่จะไม่ออกมาหรือกลัวว่าถ้าออกมาจะไม่มีใครเลี้ยง ซึ่งโง่อันนั้นก็ถูกแต่มันไม่ได้มีแค่นั้น คือคนชอบคิดว่าผู้ชายอย่างเค้า การศึกษาดีเป็นนักวิชาการ ไม่มีทางทำอะไรแบบนี้หรอก คนชอบคิดว่าการรุนแรงอยู่ไกลตัว มันอยู่ในสังคมที่รายได้น้อย ในสังคมที่ด้อย สังคมชนชั้นกลางสังคมที่มีรายได้น้อยไม่มีอยู่จริงหรอก หรือถ้ามีอยู่จริงก็มีอยู่ไม่กี่อย่าง ผู้หญิงโง่ผู้หญิงแรด ผู้หญิงเลว ก็เลยโดน โป๊ยั้วโมโหเค้า ซึ่งเรื่องของเราเข้าชายไปหมดทุกอย่างเลย ก็โดนด่า อันนี้คือกรณีคนที่เชื่อแล้วนะ และยังมีคนที่ไม่เชื่อ ไม่เชื่อว่าเรื่องนี้เกิดขึ้น เค้าภาพลักษณ์ดีมาก เราดูเป็นผู้หญิงไม่ติลรูปปีกีนี่ สถานะทางสังคมเราสู้เค้าไม่ได้ถ้าเทียบ กับมาตรฐานสังคมผู้ชายดีกับผู้หญิงไม่ดี มีจำนวนหนึ่งเชื่อเค้าและเชื่อว่าเราโกหก เลิกกันและเค้ามีแฟนใหม่รีเปลาถึงเราเรื่องนี้มาแฉ แต่งเรื่อง และมีอีก แนวนี้ก็คือเพื่อนของผู้ชายบอกว่าเราชอบ sex sadism และไปบังคับให้ผู้ชายตบตีเรา มาคอมเมนต์ทุก Status ของเรา ว่าเราเป็นแบบนี้ผู้ชายเลยต้องตี เพื่อนเค้าทรมานมาก โดนเราบังคับให้ตบ แต่สังคมบางส่วนก็พร้อมจะเชื่อนะ เพราะภาพลักษณ์เราเป็นแบบนี้ ภาพลักษณ์เราใส่ปีกีนี่ ภาพลักษณ์เราพูดเรื่อง sex อย่างเปิดเผยได้ เป็น วิทยากรพูดเรื่อง sex บ่อยมาก ทำให้คนอื่นเชื่อแน่นอนว่าการที่ผู้หญิงคนนึงกล้าพูดเรื่องความต้องการตัวเอง บอกว่าสิทธิ์ในเรื่องเพศตัวเองเป็นยังงไรกลายเป็นว่าผู้หญิงคนนั้นจะต้องมี sex แบบ sadism รุนแรง ในขณะที่ผู้ชายที่ดูสุขภาพโดนบังคับให้ทำ เรื่องความรุนแรงมีเรื่องของภาพลักษณ์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเทียบง่าย ๆ ว่า แอฟ กับ แมท โดนกระทำอะสังคมจะเชื่อใครมากกว่า ผู้หญิงที่ดูเรียบร้อยสังคมพร้อมจะ Support ในขณะที่เดียวกันผู้หญิงในแบบอื่นๆละ ประเทศนี้มันไม่ได้มีผู้หญิงแบบเดียว ในโลกนี้ก็ไม่ได้อีกผู้หญิงแบบเดียว แต่ว่าสังคมพร้อมที่จะ Support ผู้หญิงที่เป็นกุลสตรี บางคนบอกไม่เชื่อบ้าง บางคนบอกว่สมควรแล้ว โง่เอง เลือกลงเอง บางคนบอกว่าชั้นโดนกระชากครั้งเดียวชั้นก็เลิกแล้วนะ เหมือนเอาประสบการณ์ตัวเองมาตัดสินคนอื่น ซึ่งเค้าไม่ได้อยู่ในสถานการณ์จริงๆ ที่เราเจอ ความซับซ้อนมันเยอะแ่ไหน

และพอเราเปิดเผยเรื่องนี้ผู้ชายก็ฟ้องหมิ่นประมาณเราด้วย เราารู้สึกว่าเรื่องนี้มันเป็นภาระทางกฎหมาย กฎหมายไทยไม่ได้เอื้อเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับความรุนแรงขนาดนั้น

มีครั้งนึงเค้าทำเราตรงถนนพระอาทิตย์คนพลุกพล่านมาก ตอนที่เริ่มทำยังไม่มีคน ประมาณ4-5 ทุ่ม แต่พอเราร้องเสียงดัง มีคนมามุง แต่ไม่มีใครเข้ามาช่วยเลย และผู้ชายก็ทำต่อ และก็มีฝรั่งเข้ามาเราเลยบอกให้ฝรั่งช่วย ฝรั่งก็บอกให้เค้าหยุด และสายตรวจผ่านมาพอดี เลยนั่งรถไปสน. ชนะสงคราม พอเสร็จแล้วไปอยู่ที่สน. ตำรวจก็ให้กลับบ้าน และจะให้กลับบ้านด้วยกันด้วยนะ แบบว่าให้จับมือกันและก็กลับบ้าน เราก็แบบว่าหนูไม่ปลอดภัยมั๊ยคะพี่ เลือดก็ยังไม่ออกอยู่ เราารู้สึกว่า 1. เป็นเรื่องของกฎหมายและความเข้าใจทางสังคม ที่ไม่เข้าใจเรื่องนี้

2. เป็นเรื่องพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม เรากียืนยันว่า ขอลงบันทึกประจำวัน เค้าก็ลงให้แบบเสียมิได้ เค้าบอกว่าเดี๋ยวพู่นีก็ตีกัน เค้าอาจจะเจอเหตุการณ์อย่างนี้มาเยอะแต่ก็ไม่ควรจะคิดแบบนี้ในทุกๆ เคส

คำถาม ปฏิกริยาตอบโต้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากวันนั้นถึงวันนี้

A : จริงๆแล้วถ้าเป็นช่วงที่เราอยู่ในความสัมพันธ์นั้น ใช้คำว่าเราขอมงานน มีบ้างครั้งเลยนะที่ เค้าตบๆเราอยู่ เราไม่ร้อง ไม่ตื่นด้วย และก็อยู่เฉยๆให้เค้าตบ มันคือความชินรู้สึกที่เค้าตบเรา เดี่ยวพู่นีเค้าก็กลับมาเป็นคนเดิม เดี่ยวเค้าก็ตีกับเราเหมือนเดิม และเค้าก็จะทำเหมือนว่าเรื่องเมื่อคืนไม่เคยเกิดขึ้น เรื่องที่ผ่าน ผ่านไปแล้วไม่พูดถึง ทำตัวปกติ ครั้งแรกที่เกิดขึ้น เป็นครั้งแรกที่เราช็อกและเรารู้สึกว่าเราต้องไปแล้ว ครั้งนั้นเป็นครั้งที่แบบเค้าบอกว่าเออจะไม่มีอีกแล้วนะ เราก็โอเคกลับมา แต่ก็มีอีก ครั้งที่ 3 ที่ 4 แต่ทุกครั้งเราก็เชื่อเค้า นะ ว่ามันจะไม่มีอีกแล้ว และทุกๆครั้งที่โดนเรารู้สึกว่าครั้งนี้จะเป็นครั้งสุดท้ายแล้วจริงๆก็ได้ อยากรไปสู้อหรือ อยากรไปตะโกนหรืออย่าไปอะไรให้มันมากความเลย ถ้าอยากทำทำให้จบบๆไปเลย

I : และคนรอบๆข้างเค้ารู้มั๊ยคะว่าคนนี่เค้าตีกันบ้านนี้เค้าตีกัน

A : นี่คือความแยะของเราที่เราแบบกลัวเค้าจะเสียหาย เราไม่เคยร้องเสียงดัง ไม่เคยปรึกษาบอกเพื่อนเราพ่อแม่เรา เรากลัวเพื่อนเราจะเกลียดเค้า เรากลัวพ่อแม่เราว่าเค้า

I : เพราะเราหวังมีอนาคตร่วมกับเค้า

A : ใช่ๆ เพราะเราเคยได้ยินมาเยอะว่าหมา เพราะแบบพวกมึงทะเลาะกันเดี๋ยวตีกันแล้วหมา เราก็มียอยาก ให้เพื่อนเรารู้สึกว่าตัวเองหมา หรือในอนาคตถ้าเรามีอนาคตกับคนนี่จริงๆ

I : คือถ้าบอกใครไปเค้าจะต้องบอกให้เลิก

A : ใช่เค้าต้องบอกให้เลิกและถ้าเราไม่เลิกคือเราโง่ ผู้ชายเรามีแต่โดนด่า

และที่ 2 เราารู้สึกว่าเค้ามีตำแหน่งหน้าที่ในสังคม ถ้าเราพูดอะไรไปเรารู้สึกว่าเค้าเสีย หน้าที่การงาน เราไม่
อยาก เราอยากให้เค้ามีอนาคตต่อไป เพราะเราอยากมีอนาคตกับเค้า สำหรับเราปฏิกริยาในช่วง
ความสัมพันธ์นั้นคือความชิน ยอมจำนน รู้สึกว่านี่อาจจะเป็นครั้งสุดท้ายก็ได้ ยอมให้เกิดขึ้นไป และไม่กล้า
บอกใครเลย เพราะว่ารู้สึกว่าจะไม่อยากให้เค้าเดือดร้อน พอเลิกกับเค้ามาได้ ก็ยังทำใจไม่ได้นะ ยังไม่ได้รู้สึก
กลับมารักหรือเคารพตัวเองขนาดนั้น

I : ยังรักเค้าอยู่มั้ย ตอนที่เพิ่งเลิก

A : ก็ยังรัก แต่พอตัดสินใจออกมาพูด เราก็มาพูดเพราะเราไม่ได้คิดว่าเราจะพูดถึงชื่อเค้า พอตีต่อนั้นเพจ
มนุษย์กรุงเทพ เค้าทำเป็นซีรีย เรื่องความรุนแรงทางเพศ มันไม่ได้มีแค่เรา มีคนอื่น ๆ เราารู้สึกว่าสิ่งนี้ไม่ได้ทำ
ร้ายเค้าหรืออะไรเพราะ 1.ไม่ได้พูดชื่อ กับ 2.เราคิดว่ามันเป็นประโยชน์ต่อสังคมและผู้หญิงด้วยกัน แค่นั้นเอง
แต่พอทำไปเค้าไม่ได้คุยกับเรามาสักพักแล้วแต่พอโพสต์นั้นออกไป เค้าโทรมาเลย และสิ่งแรกที่เค้าพูดก็คือว่า
ที่ทำแบบนี้เพราะเราไม่เคยรักเค้ามาเลยใช่มั้ย คือพอพูดอย่างนี้เราแบบ เราารู้สึก ตื่นเลยว่าแบบ โอโห ถึง
วินาทีนี้แล้วอะ ก็ยังคิดว่าที่เราทนมา 3 ปีเนี่ย เราไม่รักเค้า และที่เราทำแบบนี้คือเราไม่รักเค้า หรือ คือเรา
เสียใจมาก แต่เราก็รู้สึกแบบ เราควรตื่นอะ ตาสว่างเลย ตื่นได้แล้วก็คือเค้าเป็นคนแบบนี้ คือไม่ว่าภายนอก
เค้าจะเป็นคนยังไง แต่เค้ายังไม่เคยสำนึกผิด จากการกระที่บเรา จากการทำร้ายเรา 1.เค้ารู้สึกที่เราขโมยโม
เค้า 2.ขนาดเราออกมาพูดหรือออกมาอะไรแบบนี้ เค้ายังรู้สึกว่ามันไม่ใช่ความผิดเค้า เค้ารู้สึกที่เค้ามีสิทธิ์
กระที่บ แต่เราไม่มีสิทธิ์พูด ซึ่งมันประหลาดมากในวิถีคิดแบบนี้ ตั้งแต่นั้นเลยรู้สึกว่าได้ลองดูว่าจะเป็น
ยังไง ทีนี้พอใครมาเชิญปกติก็จะไม่อยากจะออกหน้า ทีนี้ใครมาชวนก็รู้สึกไม่กลัวแล้ว ก็พูด เราารู้สึกว่ามันต้องมี
ผู้หญิงอีกเยอะมากแฉะเลย ที่เผชิญกับมันอยู่ อาจจะคิดว่าครั้งนี้ครั้งสุดท้าย อาจจะคิดว่าแค่นี้เองหรืออะไรก็
ตาม แต่เรารู้สึกว่าขอแค่นี้สักคน หรืออาจจะเป็นคนอื่นที่ไม่เคยเผชิญความรุนแรงแต่เข้าใจเรื่องนี้มากขึ้น ไป
เจอใครบนถนนแล้วอาจจะอยากหยุดเค้ามากขึ้น เรารู้สึกว่าก็น่าจะดีนะ เพราะฉะนั้นตอนนี้เรารู้สึกว่ามัน
ไม่ใช่ภาวะเราไม่ยอมแล้ว จากตอนนั้นเรารู้สึกว่าเรายอมและเราชินจนตอนนี้เรารู้สึกว่าเราไม่ยอมรักและ
เคารพตัวเองมากๆ และเราก็อยากให้คนอื่นรักและเคารพตัวเองด้วย แต่เราก็ไม่ได้คาดหวังว่าให้คุณออกมา
เดี๋ยวนี้นะ ออกมาจากความสัมพันธ์นี้ แต่เราแค่มีความรู้สึกที่พูดไปเรื่อยๆ เค้าอาจจะรู้สึกโดดเดี่ยว เรา
ก็จะพูดทุกวันที่ 25 พฤศจิกายน และถ้าอะไรจะมาที่เรา ก็จะมีความแบบว่าทำไมโพสต์เรื่องนี้อีกแล้ว
แต่เรารู้สึกว่าจะพูดต่อไป เพราะอาจจะไม่มีใครสักคนนึงซึ่งโดนเหตุการณ์นี้อยู่แล้ว และไม่รู้ว่ามีใครอยู่ข้างๆ
แต่เรารู้สึกว่า ที่คิดว่าเราไม่ได้ก้าวไป แต่จริงๆเราก้าวต่อไปแล้วและอยากมาช่วยเหลือคนอื่นด้วย เราอยาก
เห็นอะไรแบบนั้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญมากๆ เรื่องการแก้ไขปัญหากระบวนการยุติธรรมเรื่องทัศนคติ
ผู้ชายหรือสังคมต้องปรับ ก็ต้องปรับไป แต่อีกอย่างหนึ่งที่เรายากที่เราารู้สึกตอนนี้เรารักตัวเองได้ เราเคารพ
ตัวเองได้ เราก็ออยากให้คนที่อยู่ในความสัมพันธ์ที่มีความรุนแรงไม่ว่าเพศอะไร ต้องรักและเคารพตัวเอง ขึ้น
แรกก็คือต้องรับพาตัวเองออกมา ให้ไวที่สุด ไม่ต้องเดี๋ยวนั้นก็ได้ แต่ทันทีที่คิดได้ ให้รับพาตัวเองออกมา

คำถาม การใช้ความรักเป็นเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรง

A : เราารู้สึกว่าเค้าไม่ควรมีความรักไหนเป็นเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรงอยู่แล้ว เค้ามีวิถีคิดแบบนี้ เค้าคิดว่า คือนั่นมีอยู่ช่วงหนึ่งที่เราไม่ได้ทำงาน ก็อยู่บ้านเค้าด้วย เพราะฉะนั้นค่าน้ำค่าไฟ ค่าอาหารเค้าก็พาเราไปกิน เวลาเค้าทำร้ายเราเสร็จหรือระหว่างทำร้าย และเราพูดว่าพี่ พี่ทำแบบนี้ไม่ได้นะ พี่ทำร้ายหนูไม่ได้ เค้าจะพูดว่าไม่คิดถึงพี่พี่ทำดีกับเราตั้งขนาดนี้ละ คือพูดง่ายๆว่าเหมือนเค้ามองว่า การที่เค้ารักใส่ใจ ทำดีจ่ายเงินเพื่อเรา มันประมาณเท่านั้นกะอ๊ะแค่ตบมึงอ๊ะแค่นี้เอง ทำไมมึงไม่ทวนะ มันคือวิถีคิดแบบนี้ เป็นวิถีคิดกึ่งๆทวงบุญคุณ ทั้งๆที่จริงแล้ว การทำร้ายร่างกายคือความผิดทางอาญานะ

คือพี่จะทำดีให้ชีวิตหนูอีกชีวิตพี่ก็ไม่มีสิทธิ์มาทำร้ายหนูนะ เค้าคิดประหลาดมาก ตอนที่เค้าพูดแบบนี้เราก็รู้สึกอีกนะว่าเออวะ เค้าให้ข้าวเรากิน เค้าก็ดูแลเรา หรือแบบถ้าเราเลวจริง ก็ควรเลิกดีแต่เค้าก็ไม่เลิก เค้าก็จะเออไม่มีใครเห็นด้านแยะพี่ได้ขนาดนี้เลยนอะ เห็นด้านแยะพี่แต่ก็ทน อยู่กลายเป็นเรารู้สึกว่าถ้าอย่างนั้นเราต้องอยู่ช่วยเหลือเค้า เค้าป่วยรีเปลา กลายเป็นว่าเราเห็นใจเค้าเข้าไปอีกว่าชั้นอยากจะอยู่ดูแลเธอจนเธอหาย และอยากมีอนาคตกับเธอ ในวันที่เธอหาย เหมือนเราเป็นช่วยเค้า และวันที่เราออกมาเปิดเผยนอกจากบอกว่าเราไม่เคยรักเค้าแล้วเค้าก็บอกว่า เราไม่เคยเห็นความดีเค้าเลยหรือ เราคิดว่าความดีก็ส่วนความดี เค้าจะชอบเอามารวมๆกัน

คำถาม ทศนคติต่อความรักจากเหตุการณ์วันนั้นถึงวันนี้

A : สำหรับเรา เราไม่ได้รู้สึกเปลี่ยนแปลงอะไร เราารู้สึกว่าการที่จะมีความสัมพันธ์กับใคร จะรักหรือไม่รักก็ตาม พูดง่ายๆว่าไม่ได้กลัว แต่แค่ที่เพิ่มมากขึ้นคือเรารู้สึกว่าเราต้องรักและเคารพตัวเอง เปลี่ยนเมื่อก่อนนั้นเรารู้สึกว่าเวลาเรารักใครชอบใคร เราก็จะชอบแบบเค้า แต่มันโชคไม่ดีที่ก่อนหน้านี้คนเนี่ย มันก็มีแต่คนโอเครมาตลอด เช่นเราเจอคนชอบเที่ยว เราก็จะกลายเป็นคนชอบเที่ยว

I : เหมือนเราปรับตัวเข้าหาเค้า

A : ใช่แต่คนที่เค้าทำร้ายเราเค้าไม่ชอบเที่ยว เราก็ไม่ไปไหนเลยนะตลอดเวลา 3 ปี จนเพื่อนก็ถามว่าเป็นอะไร ไม่ออกไปเที่ยวเลย เราก็ไม่ได้สังเกตตัวเองนะ เราแค่รู้สึกว่าอ้อก็เรามีความสุขใจ ชั้นมีความสุขแล้ว แต่หลังจากเหตุการณ์นั้น เรารู้เลยว่ารักใครก็ได้เหมือนเดิม ไม่ต้องกลัวอะไรเลย แต่ว่าต้องรักและเคารพตัวเองให้มากที่สุด

I : เหมือนเรารู้ว่าอะไรเหมาะกับตัวเรา เราเลยไม่ปรับตัวเพื่อเค้ามากเกินไป เกินเส้นของเรา

A : ใช่ และถ้ามีอะไรที่มันล้าออกมา อาจจะไม่ต้องถึงขั้นลงไม้ลงมือ เพราะว่าคำพูดหรือความรุนแรงมันมีแม้กระทั่งคำพูดหรือจิตใจ ก็คือไม่ยอมแล้ว ถ้าเรารักและเคารพตัวเองเป็นและรู้ว่าจะไม่ให้ใครมาละเมิดสิทธิ์ตัวเอง ก็จะไม่ยอมแล้ว เช่นจะมาบอกว่าแต่ตัวแบบนี้กระโปรงสั้นไปรีเปลา ไมโอเคเลยนะ อาจจะไม่ถึงขั้นไล่ไปเปลี่ยนกระโปรงหรือ ตบ เราก็จะถามว่าอึดอัดใจมากรีเปลาที่เราแต่ตัวแบบนี้ ถ้าอึดอัดใจมาก ไปก่อนก็ได้นะ เมื่อไรที่เราเคารพสิ่งที่เราเป็น รักสิ่งที่เราเป็น เราก็จะรู้สึกว่าเมื่อไรเราจะไม่ยอมให้ใครมาละเมิด

ตัวเอง และเราก็ไม่รู้สึกว่าการที่ผ่านมาจะต้องปกปิดเวลาคนมาคุย ส่วนใหญ่เค้าจะรู้อยู่แล้ว ว่าเราเจออะไรมา

คำถาม ฝาก message อะไร ถึงใคร

A : จริงๆอยากฝากถึงผู้หญิงทุกคนที่อยู่ในความสัมพันธ์ที่มีความรุนแรงไม่ว่ามากหรือน้อย จริงๆอันนี้จะพูดตลอดซึ่งเรารู้สึกว่ามันสำคัญมาก คืออย่างกรณีเราพอเราคิดว่า เราจะแจ้งความอะมันก็สายไปแล้ว ไม่ว่าจะหลักฐานหรืออะไร เพราะฉะนั้นเราจะบอกว่า โอเคถ้าวันนี้ยังไม่อยากออกมาจากความสัมพันธ์ ยังไม่อยากจะแจ้งความ เพราะไม่อยากให้เค้าเดือดร้อน ยังไม่อยากจะเพื่อนเราเกลียดเค้า พ่อแม่เราเกลียดเค้า อย่างหนึ่งที่ทำให้เราอยากให้อดใจสักทีคือ เบบี้ว่าอ่านอย่างเดียวกันได้ ว่าวันนี้เค้าทำอะไรเรา ทำอะไรบ้างเหตุการณ์เป็นยังไง วันที่เท่าไร สถานที่เป็นยังไง จดไว้เสมอ คือ 1.นอกจากมันจะเป็นหลักฐานได้ในอนาคต 2.เราเป็นคนจด จะมีวันหนึ่งที่เราเปิดกลับมาอ่านตอนนั้นยังไม่เลิกกับเค้าเลยนะ เปิดกลับมาอ่าน เรารู้สึกว่าโอโห มันหนักมากเลยนะ ทนทำไมเนี่ย ทนขนาดนี้เพื่ออะไร สิ่งนี้เรียกว่าความรักหรือ นอกจากจะใช้เป็นหลักฐานแล้ว มันยังช่วยพอที่เราหลายๆโดยที่อาจจะยังไม่มีใครมาพูดอะไรเลยก็ได้ เราอาจจะรู้ตัวเองเลยก็ได้ เพราะฉะนั้น 1.อยากให้อดใจสักทีว่าเสมอทั้งอารมณ์ ความรู้สึก ความรู้สึกทางกาย เวลาสถานที่ บรรยากาศเรารู้สึกว่ามันแย่มากๆ หรือเรารู้สึกว่าเราไร้ค่าแค่นั้น จดไว้ให้หมดเลย 2.เวลาโดนอยากให้ออกไปหาหมอและขอใบรับรองแพทย์ไว้ทุกครั้ง อาจจะยังไม่ต้องใช้ตอนนี้ แต่เราไม่มีทางรู้เลยว่าวันหนึ่ง ที่เราเข้มแข็งถ้าเราอยากใช้ มีให้พร้อมดีกว่าอยากใช้แล้วไม่มีเลย เพราะอย่างกรณีเราคือไม่มีเลย มันเอาอะไรคืนมาได้แล้ว เพราะฉะนั้นมีไว้ก่อนติดตัว ไม่ใช่ก็ไม่ใช่ไปไหน จะไปเผาทิ้งหลังจากนั้นก็ตามใจ แต่ต้องมี ถ้าเป็นไปได้อยากให้อดใจสักทีประจำวันด้วย ไปขอลงไว้เลยจริงๆพนักงานสอบสวนไม่ได้ซีเรียสกับการแจ้งลงบันทึกประจำวัน หลังจากหาหมอไปลงบันทึกประจำวันไว้ เพราะว่าในทางกฎหมายบันทึกเราอาจจะไม่พอบันทึกประจำวันชั่วคราวอีกอย่างอยากให้อดใจสักทีคนรอบตัวฟัง มันควรพูดมันควร speak out ออกไป วันนี้คุณอาจจะยังไม่กล้าออกมาประกาศที่สาธารณะหรือทำให้เริ่มจากเล่าให้คนใกล้ๆตัวฟังก่อน ให้มันรู้สึกที่เราไม่ได้อยู่คนเดียว ข้อนี้ถ้ายังไม่พร้อมเรารู้สึกว่าก็อดใจไว้ก่อน อดใจน้อยก็เล่าให้ตัวเองฟัง ซึ่งทั้งหมดนี้ถ้าเรารักเค้าอยู่ก็เก็บไว้บ้าง ไม่ต้องทำอะไร อย่างน้อยเราก็จะไม่เสียตาย อย่างน้อยเราก็รู้ว่าเรารักตัวเองในจุดๆหนึ่ง ที่ทำได้ยากมากๆ อันนี้คือฝากให้คนที่อยู่ในความสัมพันธ์ ที่เป็นผู้ถูกรกระทำ ส่วนข้อความที่อยากฝากถึงสังคมคือเรารู้สึกว่าสังคมไม่ยอมรับว่าสิ่งนี้มันมีอยู่จริง อย่างเช่นที่เราพูดออกไปสิ่งแรกคนจะปฏิเสธก่อนเลย คนดีมันมีทางเกิดขึ้นหรือหรือเราเป็นผู้หญิงมันใจไม่มีทางหรือที่เราจะอยู่ในความสัมพันธ์แบบนี้ หรือแบบมันไม่จริงก็มึงใจอีกต่างหากมันถึงจริงถ้ามันออกมามันก็ไม่จริงแล้วไง เรารู้สึกว่าสังคมไม่ยอมรับว่ามันมีความรุนแรงอยู่จริง ซึ่งมันเป็นปัญหามาก หรืออย่างเช่นเราเดินไปแล้วมีคนโดนตบหัว เราอาจจะคิดว่าเค้าเล่นกันหรือเปล่าเค้าเป็นแฟนกัน เค้าตบอีกตบอีก คือจริงๆ เราควรจะต้องตั้งแต่นั้นแล้วว่าเป็นความรุนแรงเราต้องเข้าไปเตือนมันเลย แล้วห้าม แยก หรือพูดอะไรซักอย่างให้เขาตระหนักว่าสิ่งที่เขาทำไม่ถูกต้อง แต่คนไทยจะรู้สึกว่ามันไม่เข้าใจ จะเข้าไปเมื่อไหร่ดี เรื่องผัวเมียหรือเปล่า คือมันมีความคิดอื่นๆที่ไม่ยอมรับว่าสิ่งนี้มีอยู่ ข้อความนี้

อยากฝากถึงทุกคนเลยผู้หญิงผู้ชายเพศสภาพไหนก็ตามเราต้องยอมรับนะว่ามันมีอยู่จริงและเห็นก็อย่าล้งเลที่
จะเข้าไป

บทสัมภาษณ์ ผู้ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้ แต่มีอิทธิพลต่อการสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคม

ผู้ให้สัมภาษณ์ Case B

สถานที่ คอนโดผู้ให้สัมภาษณ์

วันที่ 22 ตุลาคม 2562

คำถาม ทศนคติต่อปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

B : ทศนคติต่อปัญหาความรุนแรงของสตรี พี่ก็รู้สึกว่ามันเป็นสามัญสำนึกอยู่แล้ว ว่าทุกคนก็รู้ว่ามันเป็นสิ่งไม่ดีเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำแต่รู้สึกว่าเมืองไทยมีปัญหาเนี่ย ถ้าดูผิวเผินเหมือนจะน้อยกว่าประเทศอื่นๆ แต่ว่าจริงๆ พี่ว่ามันไม่น้อยกว่า แครู้สึกว่าคนไทยคิดว่าเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ ตอนนี้อยอมรับได้น้อยลงแต่เมื่อก่อนเป็นสิ่งที่ยอมรับได้มากๆ การที่จะโดยตบตีกันในครอบครัวคนจะรู้สึกว่าตบตีกันเฉยเฉยตามปกติ แต่ว่าตอนนี้คนก็มีความรู้สึกมากขึ้นว่ามันไม่ควร เพราะฉะนั้นการที่พี่บอกว่าโดยผิวเผินคนไทยดูเหมือนจะไม่มีปัญหา เพราะว่าคนก็รู้สึกว่ามันรับได้มันเป็น เป็นในครอบครัว เพราะฉะนั้นคือเราก็คงไม่รู้ว่ามีอะไรเกิดขึ้น แต่ว่าถ้าจะดูเหมือน Serial Killers อะไรประเภทนั้นพี่รู้สึกว่า สังคมไทยเรายังโชคดีที่ไม่ได้เป็นขนาดนั้น แบบเมืองนอก อาจจะด้วยเราเป็นศาสนาพุทธที่ก็ไม่รู้ว่ามันมีส่วนไหนนะ ก็รู้สึกว่ามันยังน้อยกว่า เมืองนอกที่โดนโหด ที่เขาจับขังอะไรแบบนี้

B : ส่วนอันที่รู้สึกว่ามันเป็นมากกว่าเมืองนอกคือทางจิตใจมากกว่าทางร่างกาย เหมือนกับคนไทยจะมีพูด กระแจะกระแจะ แบบว่ารู้สึกว่าเหยียดสตรีเพศในความรู้สึกอยู่แล้ว มันไม่เท่าเทียมกันเท่าเมืองนอก

I : อันนี้สำคัญมากเลยคะ

B : เมืองนอกจะรู้สึกว่ามีความเสรีภาพอะไรแบบนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้พี่รู้สึกว่าเราเป็นมากกว่า เรื่องความรุนแรงอะไรแบบนี้พี่ก็คิดว่าเป็นเรื่องของสามัญสำนึกมาก ก็คงไม่มีใครบอกว่าอันนี้เป็นสิ่งที่ดี เพราะฉะนั้นมันก็เป็นเรื่องปกติ

คำถาม แบ่งปันประสบการณ์ในการสร้างแรงบันดาลใจความสนใจกับปัญหา

พี่ไม่มีประสบการณ์อะไรโดยตรงกับเรื่องพวกนี้เลย ทางด้านร่างกายก็ไม่มี โตขึ้นมาในโรงเรียนก็ไม่เคย มีเรื่องตบตีกันกับผู้ชายอะไรแบบนี้ ไม่เคย แต่พี่ว่าส่วนมากในโรงเรียนไทย ต่อให้ผู้ชายที่พี่บอกว่าเราจะกดเหยียดเรามากกว่า แต่มันก็ยังดีที่มีกฎธรรมเนียมนปฏิบัติว่า ถ้าเกิดไม่ใช่สามีภรรยา ผู้ชายจะไม่ตบตีเรา เหมือนกับเด็กๆ ที่เราจะเห็นผู้หญิงตบกัน แต่จะไม่เห็นผู้หญิงมาชกผู้ชายไม่มี และก็ก็เป็นสิ่งสามัญสำนึกเช่นกัน ผู้ชายจะไม่รังแกผู้หญิง มันก็เป็นได้อย่างเสียงอย่าง เขาคดเรา แต่เขาทำอะไรเราไม่ได้นะ เพราะเราเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า มีทั้งชมทั้งว่า เพราะเขาเห็นเราอ่อนแอกว่า ว่าเขาต้องปกป้องเรา

I : เป็นจุดอ่อน และจุดแข็ง

B : ความสนใจต่อปัญหา ความสนใจมีผิวเผินมาก เพราะรู้สึกว่า จริงๆ ก็ฟังดูแย่นะ แต่มันเป็นเรื่องไกลตัว เหมือนกับคนในครอบครัว เพื่อนเรา ไม่มี แต่ว่าพี่คิดว่าพี่ให้ความสำคัญกับปัญหานี้มาก เพราะถ้าพี่มีแฟน พี่

จะบอกว่าเหตุผลเดียวที่จะเลิกเลยทันทีคือ ดี คือแค่บที่ตีแขนพี พีเลิกเลย แต่ผู้ชายมีก็เราอาจจะแค่เสียใจ ร้องไห้ เพราะฉะนั้นพีรู้สึกว่พีให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก เพราะพีรักตัวเอง

I : อันนี้คือชัดเจนเลยว่ทำร้ายกันจริงๆ

B : ไม่รู้สิ พีให้ความสำคัญกับปัญหานี้มาก ผลักก็ไม่ได้นะ ถ้าผลักคือเลิกเลย

แล้วกั่ด่ากั่ได้ พีให้ความสำคัญกับการกดขี่ทารุณ ทั้งทางวาจาและทางร่างกาย พุดกั่มึงกับพี พีเลิก พุดเหยีย กับพี พีเลิก ต่อให้ตอนนั้นอารมณ์เสียหรืออะไร พีเลิกทันที แล้วกั่พีเคยคิดนะ ว่อย่างว่พีบอกสังคมไทยเห็น ว่การตบตีกันในครอบครัวเป็นเรื่องปกติ แต่พีเคยคิดมาตลอดว่ ถ้าข้างบ้านพีเค้ตบกัน หรือเห็นคนตบกัน บนถนนพีคงเข้าไปยุ่ง โดยการแจ้งตำรวจ หรือทำอะไร คิดมาตลอด แต่ยังไม่เคยเจอในชีวิตนี้

คำถาม เรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง มีความสำคัญอย่างไร ทำไม่ต้องพุดถึง ต้องรณรงค์

B : มันก็มีความสำคัญอยู่แล้วเรื่องความรุนแรงต่อใครก็ตาม ต่อเด็ก ผู้ชาย ผู้หญิง พีก็รู้สึกว่ความรุนแรงเป็น สิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้นไม่ว่จะกับใคร พีไม่เห็นด้วยกั่กับความรุนแรงต่อใคร จะตีเด็กตีหมาตีแมว ทำร้ายสัตว์ ทำ ร้ายคน พีว่ว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ

I : เหมือนกับบางกรณีผู้หญิงที่มีสถานะที่ดีโดยท่มีผู้ชายเลี้ยงเหมือนเป็นสิ่งแลกเปลี่ยน เราโดนทำร้ายแต่เขา เลี้ยงเรา คือผู้หญิงบางคนจะไม่รู้ ว่คุณมีทางเลือก ถ้าคนนี้ไม่เลี้ยงเรามีสิทธิ์ที่จะไปทำอย่างอื่นได้ โบ พยายามเสนอทางเลือก งานโบจะไม่ได้แสดงออกมาว่ผู้ชายทำร้ายฉัน แต่โบอยากจะบอกว่ผู้หญิงมี ทางเลือกที่จะไปต่อได้ยังไง

B : สิ่งท่โบบอก พีก็เข้าใจโบ แต่ในมุมมองมุมมองพี มีคิดว่คนท่รู้สึกแบบนี้ คือคนท่มีการศึกษาน้อยกว่าเรา ถ้าคนท่มีการศึกษาเท่าเรา ไม่น่าจะกลัวเขาเลี้ยงไม่ได้ เขาตี แต่กั่อยู่ในระดับความตี เพราะว่อย่างบางคน เขาก็ได้ชื่อว่เขาตีทุกคนท่ผ่านมา ซึ่งทุกคนท่เขาเดท กั่มีการศึกษาแต่กั่ยังทนอยู่

I : เหมือนกับบางคนท่เขามีการสถานะดีมากๆ ท่เขาไม่พร้อมจะแลก

B : น่าจะใช่ ถ้าคนได้ปละร้อยล้าน ชั้นกั่โดนตบนิดหน่อย เราไม่ได้อยู่ใน position เขาเราก็ไม่รู้

I : โบว่เรื่องจิตใจก็เหมือนกันคะ เรื่องจิตใจมันหนักกว่าร่างกายอีก โบอยากเน้นเรื่องจิตใจมากกว่า เพราะว่ ร่างกายมันชัดเจน เพราะ Jewelry มันมีคุณค่าต่อจิตใจมากกว่า ในการท่คนใส่เครื่องประดับ ไม่จำเป็นต้องใส่ เครื่องประดับ ไม่เหมือนเสื้อผ้าท่จำเป็นต้องใส่ ซึ่ง Jewelry ถ้าเราจะใส่ แสดงว่มันมีความหมายต่อเรา

B : พีคิดว่าถ้าพีสามารถทำโครงการอะไรได้ พีคงไม่ได้ไปในแนวทางแบบกล่าวโทษคนอื่น พีอาจจะเป็นแนวท่ ฟังแล้วอาจจะดู ไม่ได้เซิตชูเพศหญิงด้วยซ้ำ เพราะพีรู้สึกว่ผู้หญิงการควรจะรักษาตัวเอง ดูแลตัวเอง กั่เลย อาจจะเป็นว่พีไม่ได้ แบบเฟมินิส เพราะพีรู้สึกว่ ผู้หญิงกับผู้ชาย หรือทุกคนควรจะดูแลตัวเอง ทุกคน ควรมีความสำนึก พีใช่เรื่องสำนึกกับทุกๆเรื่อง ตัดคนท่โดนทำร้ายตั้งแต่เด็กหรือคนท่ป่วยโดยสารเคมี ในสมองซึ่งน่าจะมี 1-2% พีพุดคนส่วนใหญ่ในโลก พุดถึงคนปกติ คนป่วยพีไม่ได้พุดถึง

คำถาม ในฐานะผู้ท่มีอิทธิทางสังคม สังคมไทยควรมอง หรือแก้ปัญหานี้้อย่างไร

B : ถ้ามีท่ทำอะไรได้พีก็คงทำ แต่พอดี 1.พียังไม่มื่ออะไรท่แบบพีเห็นหรือจุดประเด็นให้รู้สึกต่อทำไปในแนวนี้

2. ถ้าพี่จะทำโครงการแบบที่พี่บอกบ่อย พี่ก็อาจจะเสี่ยงโดนด่า เพราะพี่อยู่ตรงกลางของสังคม และพี่มีคนรอบตัวมากมาย และแนวโน้ม ของสังคมคือไปในแนว แพมินิสมากๆ มากกว่า ทางพี่จะดูแลแบบหัวโบราณทำไมถึงต้องมาโทษผู้หญิงด้วยกันเอง เพราะฉะนั้นถ้าพี่ทำไปพี่ก็โดนด่า พี่ก็รู้สึกว่ามีคนสนใจในเรื่องของตัวเองดีกว่า ก็คือถ้าพี่เจอ พี่จะไม่อยู่เฉยแน่ๆ พี่จะต้องแจ้งตำรวจหรือช่วยหรือทำอะไร แต่พี่ก็ไม่ได้อุทิศตัวขนาดพี่เอาตัวไปกั้นเค้านะ พี่ไม่ทำเพราะพี่ก็ห่วงตัวพี่เหมือนกัน

คำถาม ฝาก message อะไร ถึงใคร

B : พี่รู้สึกว่าการณรงค์เรื่องนี้ได้ พี่อยากณรงค์ให้ทุกคนคิดว่าตัวเองเป็นยูนิท ยูนิทนึงเล็กๆ ทำของตัวเองให้ได้ และถ้าทุกคนคิดแบบนี้ พี่ว่ามันก็ดีนะ

บทสัมภาษณ์ ผู้หญิงที่โดนกระทำความรุนแรงและปัจจุบันเป็นอาสาสมัคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ Case C

สถานที่ กสทช

วันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ.2562

คำถาม : ผลกระทบจากเหตุการณ์ในตอนนั้น

C : สิ่งที่มีนเกิดขึ้นเมื่อ 20 ปีที่แล้ว ย้อนกลับไป 20 ปีก่อน เราทำงานสายงานด้านพยาบาล แต่พอเราเจอปัญหานี้ ทำให้ปัญหานี้เป็นการปรับเปลี่ยนชีวิตจากงานด้านพยาบาลมาเรียนกฎหมาย มาเป็นทนายความ จนถึงขั้นปริญญาเอก ทำให้เราได้เปลี่ยนมุมมองความคิดในการใช้ชีวิตด้วย ทั้งชีวิตคู่ และการตัดสินใจอะไรหลายๆ ประสบการณ์มันสะท้อนมุมมองความคิดจากเด็กที่มองโลกสดใส ทำให้เราเข้าใจว่ามันไม่ได้สดใสขนาดนั้น ต้องเจอหลุมบ่อ เหว การป็นขึ้นจากเหวมาถึงบนยอดเขา มันเหนื่อยยาก แต่ตลอดเส้นทางการเดิน มันทำให้มีมุมมองสะท้อนหลายๆอย่าง เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้เราเข้มแข็งและมีความอดทน ทำให้เวลาเจอปัญหาอื่นๆแล้วมันไม่ได้ร้ายแรงอะไร มุมมองเลยเปลี่ยนไปจากคนอื่น ไม่ว่าเราเจอปัญหาแค่ไหนทำให้เรารู้สึกว่าปัญหามันเล็กน้อยทีเดียว เพราะเจอแต่ปัญหาใหญ่ๆมาแล้ว

ปัญหาในชีวิตมองไปก็เหมือนมูลส์ตว์ เป็นเรื่องที่แย่มากๆ ทำให้เกิดความเสียหาย ในช่วงเวลานี้รู้สึกว่าการประเภนี้ไม่ควรยกมาพูดในที่สาธารณะในช่วงสิบปีที่แล้ว แต่ที่มองว่าเรื่องของมันจะเป็นบุญที่ดี เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้

คำถาม การเปิดเผยเรื่องการใช้ความรุนแรงเมื่อเปิดเผยไปในสาธารณะได้ feedback ยังไงบ้าง

C : เมื่อเปิดเผยไปแล้วได้รับผลกระทบที่ค่อนข้างยากกับตัวเอง เหมือนตอนไปเดินตลาด ช่วง 2-3 ปีแรกที่เกิดเรื่อง มีแต่เสียงซุบซิบนินทา เป็นขี้ปากชาวบ้าน ทำให้เรารู้สึกแย่ว่าสิ่งที่เราทำไปได้รับผลกระทบที่รุนแรง แม้กระทั่งญาติก็ยังย่ำว่าอย่าไปบอกใครนะ ว่าเป็นญาติกัน เพราะเขารู้สึกเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูลได้ เราต้องคอยสร้างคำอธิบายให้เขาเข้าใจในหลายๆฝ่ายทั้งสื่อ หรือบุคคลทั่วไป

I: ที่ทำงานด้านนี้มาตลอดเลย?

C: ที่เปิดในปัญหาที่เกิดขึ้น จนมีมูลนิธิมาช่วยเหลือ ซึ่งมูลนิธิมีประสบการณ์ และเข้าใจปัญหาที่เราเจอ หรือเคยดูแลปัญหาเหล่านี้มาก่อน เราก็เลยร่วมทำงานกับเขามาเรื่อยๆต่อเนื่องกันมา ซึ่งองค์กรเหล่านี้จะช่วยเหลือดูแลและจิตใจ ดูแลปัจจัยสี่ ต่างๆให้ ซึ่งเรื่องจิตใจจะเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องเยียวยาให้เขาก้าวผ่านปัญหานั้นไปก่อน ทำให้เขารู้สึกมีคุณค่า

คำถาม ภาพรวมสถานะความรุนแรงของสตรีในปัจจุบัน

C: ความรุนแรงมันมีหลากหลายรูปแบบ เช่น คำพูด ความรุนแรงในความครอบครัวยุคใหม่ อนาคตหรือการคุมคามทางเพศ ก็ถือว่าเป็นความรุนแรงต่อสตรีเช่นเดียวกัน ถ้าถูกแยกย่อยแล้วมันรวมเป็นก้อนใหญ่ ก็ต้องบอกว่าความรุนแรงต่อสตรีไม่น้อยลงเลย มีแต่มากขึ้นๆเรื่อยๆ ถ้าถามว่าทำไมไม่ลดลงเลย พี่คิดว่ามีสองมุมคือ มุมที่หนึ่งคือ ยิงนำเสนอ ยิ่งเพิกเฉยด้านชา มุมหนึ่งนำเสนอแล้วหวังจะได้ลดลง แต่กลายเป็นการเลียนแบบพฤติกรรม เช่น การนักเรียนตบตีอัดสังสรรค์กัน ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมกัน อาจจะเกิดจากความสำนึกคิดที่ผิด เรื่องวัย แต่ตัวเลขการเลียนแบบพฤติกรรมมันมีมากขึ้น มีการขยายเป็นวงกว้างขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งการนำเสนอของสื่อจะมีส่วน และอีกด้านหนึ่งมานั่งคิดว่าการนำเสนอมันมีการสอดแทรกเรื่องการวิเคราะห์ด้วยหรือป่าว? เพราะฉะนั้นสื่อต้องมีการปรับให้คนเข้าใจเจตนาารมณ์ของสิ่งที่จะสื่อสารด้วย ซึ่งมันเป็นสิ่งที่สำคัญมากๆ

ภาคผนวก ค

Interview point

Working groups

Contact:

มูลนิธิเพื่อนหญิง	https://www.facebook.com/มูลนิธิเพื่อนหญิง Tel. 025131001
มูลนิธิผู้หญิง	http://womenthai.org/ 10700 .บางพลัด กทม 62 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 295โทร5149-2433-0 ., -0 1246-2435
มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่อง สุขภาพผู้หญิง	http://www.whaf.or.th/ 86/58 ซอย 5 โครงการวิชั่น สมาร์ท ซิตี ถนนนครอินทร์ ต.ตลาดขวัญ อ. เมืองนนทบุรี จ นนทบุรี.11000 โทรศัพท์ 0 2525 4922 – 23
มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	50/6 รัชดาภิเษก 42-44 แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 Tel. 0 2513 2889 e-mail : info@wmp.or.th

Purpose: observe ตัวกลางประสานงานระหว่างเหยื่อและกลไกต่าง ๆ ในสังคม

Question

- ภาพรวมของสถานการณ์ความรุนแรงต่อสตรีในปัจจุบัน
- แบ่งปันเรื่องราวหรือประสบการณ์กรณีการใช้ความรุนแรงต่อสตรีที่ประทับใจหรือน่าสนใจ
- ปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการใช้ความรุนแรงต่อสตรี
- ทางออกในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี
- อะไรคือแรงบันดาลใจในการทำงานด้านนี้
- ฝาก message อะไร ถึงใคร

ภาคผนวก ง

บทสัมภาษณ์ ตัวกลางประสานงานระหว่างเหยื่อและกลไกต่างๆในสังคม

ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณศุภกานต์ บุรพงศ์บัณฑิต

นักจิตวิทยา บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร

สถานที่ปรึกษาอาชีพการพิมพ์

วันที่ 5 พฤศจิกายน 2562

คำถาม ภาพรวมของสถานการณ์ความรุนแรงต่อสตรีในปัจจุบัน

คุณศุภกานต์ : จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้หญิงหรือสตรีมักเป็นฝ่ายที่ต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจของชาย ไร้ซึ่งสิทธิและเสรีภาพอย่างที่ควรจะได้รับ การถูกกดขี่ข่มเหง การใช้ความรุนแรงทั้งต่อบุคคล และภายในครอบครัว รวมทั้งการเอาไรต์เอาเปรียบที่มีต่อสตรีในสังคมได้กลายเป็นแรงผลักดันให้สตรีส่วนหนึ่งลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิอันชอบธรรมและความเท่าเทียมกันในสังคม อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังคงมีปัญหาความรุนแรงต่อสตรีมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่ความไม่เสมอภาคระหว่างหญิงชายในสังคมไทย ที่มีค่านิยมชายเป็นใหญ่ มีความคิดตายตัว ดิตยิด ตอกย้ำความเชื่อดั้งเดิมของผู้คนในสังคม ที่เห็นว่าอะไรเหมาะสมกับหญิง อะไรเหมาะสมกับชาย ผู้ชายเป็นเพศที่แข็งแกร่งกว่าผู้หญิง จึงทำให้ผู้ชายต้องมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง จึงทำให้ปัญหาความรุนแรงต่อสตรียังคงไม่หมดไปในสังคมไทยปัจจุบัน

คำถาม แบ่งปันเรื่องราวหรือประสบการณ์กรณีการใช้ความรุนแรงต่อสตรีที่น่าประทับใจหรือน่าสนใจ

คุณศุภกานต์: ดิฉันเคยพบสามีภรรยาคนหนึ่ง ซึ่งสามีกำลังตบตีภรรยาอยู่ตรงป้ายรถโดยสารประจำทาง ขณะนั้นดิฉันอยู่บนรถโดยสารประจำทาง ซึ่งอยู่ตรงข้ามป้ายรถโดยสารประจำทางที่เกิดเหตุการณ์ ดิฉันเห็นผู้คนที่พบเห็นเหตุการณ์อื่นนิ่งเฉยเฉย ไม่กระทำอะไรเลย ดิฉันไม่ได้อยู่ตรงจุดที่เกิดเหตุการณ์ และรถโดยสารประจำทางหมุนล้อเรื่อยๆ จนผ่านสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้นไป ดิฉันจึงโทรแจ้งตำรวจ ๑๑๑ ต่อทางสถานีตำรวจไม่รับ ดิฉันรู้สึกเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะดิฉันไม่สามารถช่วยภรรยาคนนั้นได้ และดิฉันคาดหวังว่าผู้หญิงคนนั้นจะไม่เป็นอะไร

คำถาม ปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการใช้ความรุนแรงต่อสตรี

คุณศุภกานต์ : ปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่แล้วถ้ามองจากเหตุการณ์ที่พบเห็นกันบ่อยๆ ในปัจจุบัน การใช้ความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างสามีภรรยา ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจาก การมีพฤติกรรม คบขู้ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เมื่อมีฝ่ายใดจับได้จึงมีการทะเลาะวิวาทกันเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกาย ทางจิตใจหรืออาจรุนแรงไปถึงขั้นการทำให้อีกฝ่ายถึงแก่ความตาย และสาเหตุอีกอย่างที่มีผลให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวระหว่างสามีภรรยา คือ การมีทัศนคติค่านิยม ความเชื่อที่ผิดๆว่า ผู้ชายเป็นผู้นำและมีอำนาจเหนือผู้หญิง จึงเป็นสาเหตุให้ภรรยา มักจะถูกสามีกดขี่ข่มเหง ทำร้ายร่างกาย และอาจถูกปิดกั้นไม่ให้ได้รับอิสระภาพ รวมทั้งการเสพสารเสพติด และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ทำให้ผู้ชายขาดสติจนทำร้ายผู้หญิงได้

ทางออกในการแก้ปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

1. ตั้งสติ อย่าใช้อารมณ์

หากเกิดการทะเลาะวิวาทกัน ควรใช้สติและเหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์ พุดคุยสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างกันด้วยเหตุผล

2. ไม่ตอบโต้ด้วยความรุนแรง

หากเกิดการทะเลาะกันหรือเกิดปัญหาขึ้น ควรที่จะหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงทั้งทางร่างกาย และทางจิตใจ หากทำให้ใจเย็นลงก่อน หลังจากนั้นค่อยพุดคุยเพื่อหาข้อยุติกัน

3. หาทางเอาตัวเองออกจากพื้นที่เกิดเหตุ

ผู้หญิงต้องกล้าลุกขึ้นมาสู้กับผู้ชาย อย่ามองว่าเป็นเรื่องธรรมดาหรือเรื่องปกติ หรือคิดว่าเราไม่สามารถที่จะสู้ผู้ชายได้ เพราะหากคิดเช่นนั้น ปัญหาดังกล่าวก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่ในสังคม

4. แจ้งเหตุ

ขอรับการช่วยเหลือโดยสามารถแจ้งศูนย์ช่วยเหลือสังคม เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 1300

5. อย่าเก็บเรื่องไว้คนเดียว

ขอคำปรึกษา หาตัวช่วย โดยสามารถขอคำปรึกษาและการช่วยเหลือมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ได้ที่ 0-2513-2889

คำถาม อะไรคือแรงบันดาลใจในการทำงานด้านนี้

คุณศุภกานต์ : เพราะปัญหาของสังคมเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเรา

คำถาม ผากข้อความอะไรถึงใคร

คุณศุภกานต์ : ผากถึงคนไทยทุกคน อยากให้มองว่า ปัญหาความรุนแรงในสตรีไม่ได้เป็นเรื่องส่วนตัวแต่เป็นส่วนรวม ที่ผู้ถูกระทำต้องกล้าที่จะพุดหรือขอความช่วยเหลือ รวมถึงผู้พบเห็นที่จะต้องเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือ เช่น แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น หากเป็นผู้ใกล้ชิดของผู้ถูกระทำก็สามารถเข้าไปช่วยเป็นตัวกลางไกลเกลี่ยพุดคุยให้ลดความตึงเครียดในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ จะเห็นได้ว่าทุกคนในสังคมสามารถเป็นส่วนหนึ่งที่จะยุติความรุนแรงต่อสตรีไม่ให้เกิดขึ้นได้ เพียงแค่อย่ามองข้าม

ภาคผนวก จ

Interview point

Media/ influencer

Purpose: observe ผู้ที่มีประสบการณ์หรือไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้ แต่มีอิทธิพลต่อการสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคม

Question

- ทักษะคิดต่อปัญหาความรุนแรงต่อสตรี
- แบ่งปันประสบการณ์การรณรงค์หรือแรงบันดาลใจ/ ความสนใจในต่อปัญหา
- เรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง มีความสำคัญอย่างไร ทำไมต้องพูดถึง ต้องรณรงค์
- ในฐานะผู้มีอิทธิทางสังคม สังคมไทยควรมอง หรือแก้ปัญหาอย่างไร
- ฝาก message อะไร ถึงใคร

ภาคผนวก ฉ

บทสัมภาษณ์ ผู้ที่มีประสบการณ์หรือไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้ แต่มีอิทธิพลต่อการสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคม

ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณเบญญู วิบูลศิลป์ Freelance Journalist

สถานที่ Eden's หลานหลวง

วันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ.2562

คำถาม ทศนคติความรุนแรงต่อผู้หญิง

คุณเบญญู : เห็นด้วยกับเรื่องความเท่าเทียมทางสังคมมาก ซึ่งแบ่งเป็นสองทาง ทางร่างกาย ทางจิตใจ มันเกิดขึ้นได้ทั้งสองทาง ซึ่งไม่ว่าใครในสังคมนี้ไม่ควรจะโดน ไม่ว่าจะเพศใด ร่างกาย ใจเป็นอย่างไรก็ตาม ไม่ควรที่จะมีใครทรมานเรื่องนี้ มันเป็นการลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ มันไม่ต้องพูดถึงเฉพาะผู้หญิง ก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะมาใช้ความรุนแรงมาบังคับขืนใจ โดยที่เราไม่เต็มใจ มันไม่มีใครชอบอยู่แล้ว จึงไม่เห็นด้วยต่อต้าน แล้วก็ไม่อยากให้มันมีอยู่

ถาม: ความรุนแรงอย่างชัดเจนทางกายภาค เช่นตบตี หรือความรุนแรงทางจิตใจ คำพูด การดูถูก คิดว่าอะไรรุนแรงกว่ากัน

คุณเบญญู : คิดว่าทั้งสองอย่างรุนแรงพอๆกันหนักหนาพอกัน

ถาม: แบบไหนถึงเรียกว่าความรุนแรงทางจิตใจ

คุณเบญญู : คำพูดหรือคำวิพากษ์วิจารณ์ที่มีอารมณ์ร่วม น้ำเสียง การออกท่าทางด้วยร่างกาย มันมีหลายหลายรูปแบบ

คำถาม: แบ่งปันประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมรณรงค์ หรือประสบการณ์เกี่ยวกับงานด้านผู้หญิง

คุณเบญญู : โชคดีที่ทำงานด้านสื่อ เราเคยทำงานเรื่องความเท่าเทียม หรือ Women power มันอยู่ในสายงานมาโดยตลอด และชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เรารู้สึกว่าได้ถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ออกไปสู่สังคม

คำถาม เวลาเห็นปัญหานี้ตามสื่อแล้วรู้สึกยังไง

คุณเบญญู : ส่วนตัวไม่ใช่คนที่ลุกฮือขึ้นไปกับเรื่องเหล่านั้น แต่เราจะใช้หน้าที่การงานของเราเป็นสื่อหนึ่งที่สื่อออกไปให้เห็นแล้วเปลี่ยนไปได้ เราก็มองว่าประสบความสำเร็จ

คำถาม คิดว่าเรื่องความรุนแรงมีความสำคัญยังไง ทำไมต้องหยิบปัญหาเหล่านี้ขึ้นมาบรรจง

คุณคุณเบญญ์ : เพราะว่าอย่างที่บอกไม่ควรไม่มีใครต้องมาเจอสถานการณ์แบบนี้ ไม่ต้องการให้ใครมาตกในอารมณ์ที่ต้องหวาดผวายุ่งตลอดเวลา แค่เอาชีวิตให้รอดไปแต่ละวันก็ยากแล้ว ถ้าต้องมาเจอแบบนี้ก็ไม่ต้องทำอะไรแล้ว ทุกคนควรได้อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิต ซึ่งความรุนแรง มันไม่ใช่

คำถาม:มีคนรอบตัวเคยเจอเหตุการณ์แบบนี้ไหม

คุณคุณเบญญ์ : พี่นี่แหละ เราเคยคบกับ ผู้ชายคนหนึ่งที่เราต้องการเลิกกับเขา แต่เขาไม่ต้องการเลิกกับเรา เขาไม่เคยทำร้ายร่างกายนะ แต่เขาขู่ ทำให้เรากลัว ให้หวาดผวา ตะหวาดตะคอก เราตลอดเวลา เป็นการทำร้ายจิตใจเราอยากหนัก จนกระทั่งวันหนึ่งเขาเจอคนอื่น ที่คนนั้นรักเขา เขาก็เลยทิ้งเราไป

!แล้วสมมุติเราย้อนเวลากลับไปได้ จะเปลี่ยนอะไรใหม่ ประสบการณ์เปลี่ยนอะไรเราไหม

คุณคุณเบญญ์ : ถ้าเราไปแบบในสภาวะนี้ ผลลัพธ์คงไม่เป็นแบบนี้แล้ว หลังจากนั้นถ้าเจอผู้ชายที่มีลักษณะแบบที่ผ่าน เราก็ไม่เอา

คำถาม : ในฐานะที่เป็นผู้มีอิทธิพลทางสังคมคิดว่าจะแก้ปัญหานี้ยังไง

คุณคุณเบญญ์ : ถ้ามันจะเกิดการแก้ไขหรือทำให้ปัญหาให้มันลดลง คิดว่าผู้หญิงควรดูแลตัวเองให้มากขึ้น ฟังระลึกเสมอว่าเราสิ่งที่มันเกิดขึ้น มันสมควรแล้วหรือที่เราจะโดน ต้องรู้ในคุณค่าตัวเองเสมอ

คำถาม อยากฝาก message อะไรถึงใครหรือป่าวผู้หญิง ผู้ชาย ที่เคยเจอปัญหาหรืออะไรก็ได้

คุณคุณเบญญ์ : ใครก็ตามที่ได้อ่านได้เห็น ควรจะคิดก่อนว่าอะไรที่มันถือว่าถูกและเป็นสิ่งที่ดี มันต้องใช้ได้กับทุกคนเป็นมาตรฐานเดียวกัน ถ้าคุณคิดว่าการทำร้ายร่างกายมันถูก แปลว่าการทำร้ายร่างกายคุณมันก็ถูกใช้ไหม เพราะฉะนั้นให้ฟังระลึกถึงใจเขาใจเรา ทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

บทสัมภาษณ์ ผู้ที่มีประสบการณ์หรือไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้ แต่มีอิทธิพลต่อการสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคม

ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณวิไลดา เอี่ยมสะอาด

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน กองการต่างประเทศ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สถานที่ เกษรวิลเลจ

วันที่ 2 พฤศจิกายน 2562

คำถาม ภาพรวมของสถานการณ์ความรุนแรงต่อสตรีในปัจจุบัน

คุณวิไลดา : คิดว่าจริงๆแล้วเราไม่ต้องแบ่งว่าเป็นสตรีหรือไม่สตรี วิธีการคิดเหมือนมนุษย์ปฏิบัติกับมนุษย์ธรรมดา ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย เด็กผู้ใหญ่ คนทุพพลภาพ ว่า เท่าเทียมกันหรือเปล่าแค่นั้นเอง

l: แบบว่าปกติพื้นฐานนะ ว่าคนเรามันไม่ควรทำร้ายกันอยู่แล้ว

คุณวิไลดา : ใช่มันคือจริยธรรมพื้นฐานเลย กฎแห่งมนุษย์พื้นฐานเลย ว่าเราจะไม่ตบตีใครก็แค่นั้นเอง ไม่ว่าจะเกิดผลอะไรก็ตาม

คำถาม แบ่งปันเรื่องราวหรือประสบการณ์กรณีการใช้ความรุนแรงต่อสตรีที่ประทับใจหรือน่าสนใจ

คุณวิไลดา : เคยเห็นปัญหาเช่น Campaign #metoo อันนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งเรื่องความรุนแรงต่อสตรี ด้วยความสตรีเราถูกหล่อหลอมในสังคมตั้งแต่สมัยโบราณว่าเราแบบ น่าทะนุถนอม การละเมิดทางเพศเป็นสิ่งที่น่าอับอายเราจะไม่พูดอะไร เราจะไม่ Speak out แต่จริงๆมันก็คือความผิด ผิดถูก Whatever มันก็คือต้องลงโทษตามระบบ ก็คือเรื่องที่ชัดเจนอยู่แล้วว่านี่คือสิ่งที่ผิดนี่คือสิ่งที่ถูก ไม่ใช่สิ่งที่น่าอายหรือไม่หน้าอายอะไร โครงการนี้สังคมปกติจะเคยบอกว่าถูกทำร้าย มาแล้วและไม่เคยพูด พอมีคนนึงออกมาพูดก็จะ #metoo ว่าเรา ก็เคยโดนเหมือนกัน ส่วนตัวที่ไม่ได้ metoo แต่รู้สึกว่าการละเมิดสิทธิทั่วไปหรือแม้กระทั่งอันนี้ ที่ดูเป็นเรื่อง Sexual-harassment จะต้องเป็นสิ่งที่ถูกสังคมเปลี่ยนแปลง concept ใหม่ว่า มันไม่ใช่เรื่องที่น่าอาย มันจะต้องเป็นเรื่องที่ถูกทำให้เข้าสู่ระบบกระบวนการยุติธรรม

l: ในปัจจุบัน Feminist รุ่นใหม่ที่เป็นกลุ่มที่มีความเข้มแข็งทางแนวคิดมากๆ สมมุติเค้าโดนข่มขืน พรังนี้ก็สามารถออบน้ำและทำงานได้เลยดำเนินชีวิตต่อไปได้เลย คือหมายถึงว่าเรื่องนี้ไม่มีผลกระทบต่อจิตใจเค้า ไม่ได้มาลดคุณค่าอะไรในตัวเขาเลย ซึ่งมันยากมากเพราะว่าคนที่โดนโดนทำร้ายทางร่างกายและจิตใจ มันเลยยากมากๆ

คุณวิไลดา : ใช่ ซึ่งด้วยกรอบสังคมไทยที่กันไว้อยู่แล้ว

คำถามใจปัญหาเรื่องความรุนแรงกับผู้หญิงไหม

คุณวิไลดา : สนใจนะ เพราะความรุนแรงมันมีหลาย layer มีความซับซ้อน สังคมไทยแบบสังคมเมืองในวงการที่ทำงานอยู่ผู้หญิง ขึ้นมาทำงานได้มากขึ้น แต่ในบางบริบทผู้หญิง ก็ไม่มีบทบาทเลย อาทิเช่น ข้าราชการ ผู้หญิงกลายเป็นเครื่องมือบางอย่างของผู้ชาย เช่น ทหารจะขึ้นมาได้สำคัญที่เมีย สูดท้ายแล้ว ก็อยู่ที่บริบท ต่างๆ

คำถาม ความรุนแรงของผู้หญิงมีความสำคัญไหม และจำเป็นไหมที่ต้องรณรงค์

คุณวิไลดา : จำเป็น เช่นการแต่งกาย ผู้หญิงมักจะถูกกระทำ แต่ก็อยากให้ educate ตัวเองด้วยว่า แค่นั้นถึงเหมาะสม กาลเทศะ ตามงานที่ต้องไป อีกฝ่ายที่กระทำก็ไม่ควรจะมีสิทธิ์มากกว่า เพราะฉะนั้นต้องเป็นต้องทั้งสองฝ่าย ไม่ก้าวก่ายกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย

คำถาม ในฐานะเป็นผู้อิทธิพลในสังคมไทย มันควรจะทำยังไงให้มันน้อยลง

คุณวิไลดา : กฎหมายต้องมีความชัดเจน แข็งแรงมากกว่านี้ มีการนำไปใช้อย่างจริงจัง ในทางกลับกันให้ความรู้เหล่านี้เป็นความรู้พื้นฐานของด้วย เพราะฉะนั้นต้องมีทั้งกฎหมาย ผู้ถูกกระทำ และผู้กระทำ

คำถาม อยากฝากอะไรให้สังคมบ้าง ไม่ว่าจะ เป็น ผู้ถูกกระทำ หรือผู้กระทำ หรือสังคม หรือทุกๆเพศ

คุณวิไลดา : ฝากให้สังคมที่เราควรวาง mindset ว่าเราควรจะทำอะไรกับปัญหานี้ดี นั่นคือการวางพื้นฐานทางความคิดใหม่ ว่าสิ่งเรานี้มันเป็นสิ่งที่ควรหรือปฏิบัติอย่างไร เช่น เคสข่มขืน กฎหมายต้องให้ความสำคัญ ยุติธรรมแบบเท่าเทียมกัน ให้กฎหมายแข็งแรง แต่ในขณะเดียวกัน ผู้หญิงไม่ควรนำช่องโหว่ของกฎหมายมาเป็นเครื่องมือ แบบกรณี ผู้หญิงข่มขืนผู้ชายไม่ผิด เพราะฉะนั้นทุกคนควรใช้สิทธิในการใช้สิทธิ์ของตัวเอง

ภาคผนวก ข

กิจกรรมพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงรวมถึงแนวทางการแก้ไขกับผู้กำหนดนโยบายบุคคลมีชื่อเสียง มีอิทธิพลต่อการสร้างการเปลี่ยนแปลงในสังคม

คุณพรณิการ์ วานิช อดีตสมาชิกผู้แทนราษฎร พรรคอนาคตใหม่

สถานที่ พรรคอนาคตใหม่

วันที่ 19/11/2562

I : แนะนำ Thesis โบทำเรื่องเครื่องประดับยุคความรุนแรงต่อผู้หญิง และได้ ลงพื้นที่ ไปเก็บข้อมูลผู้หญิงได้รับความรุนแรงจริงๆ ส่วนหนึ่งและมาจากคู่รัก

คุณช่อ : รักแล้วและโดนทำร้ายด้วย

I : ใช่ค่ะ และพอหลังจากโดนทำร้ายก็จะได้ความรัก ความสนใจกลับมาเยอะ และความรักตัวนี้จะเป็นเงื่อนไขที่คู่รักอ้างให้คู่รักทำร้ายผู้หญิง ความรุนแรงเลยมีความเกี่ยวโยง เกื้อหนุนกันกับความรัก วิธีการออกแบบชิ้นงานเลยมาจากความรักและความรุนแรงโดยที่คนทั่วไปรู้อยู่แล้วว่ามันคืออะไร มาออกแบบใหม่ให้ ชี้ น ง า น เดิ ย ว กั น มี ท้ ง ค ว า ม ร้ ก แ ล ะ ค ว า ม รุ น แ ร ง เป็นชุดเครื่องประดับทั้งหมด 7 ชิ้น เป็นความรุนแรง ตั้งแต่ Chapter 1-7 เป็นเส้นทางเริ่มต้นตั้งแต่ก่อนเข้าไปอยู่ในความรุนแรง จนถึงจุดจบของความรุนแรงถ้าผู้หญิงยังไม่ได้ก้าวออกมา และที่ผ่านมามีการรณรงค์มากมายโดยทุกสื่อมีหน้าที่ มีข้อจำกัดของแต่ละแบบ และไม่ว่าเราจะช่วยรณรงค์กันมากแค่ไหน สถิติความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ได้รับตามโพลต่างๆ ก็เพิ่มขึ้นตลอด เพราะฉะนั้นโพลเลยอยากสร้างการรณรงค์ในรูปแบบใหม่ให้เข้าถึงคนตัวคนมากขึ้น และหน้าที่ของเครื่องประดับเองก็ตอบโจทย์พอดีเพราะมันมีหน้าปฏีสัมพันธ์กับมนุษย์ และสามารถสะท้อนปัญหาเรื่องนี้ และโบเชื่อว่า เครื่องประดับจะส่งเสียงออกไปได้ค่ะ อาจจะเริ่มที่กลุ่มคนเล็กๆ แต่ตรงจุดเป็นกระบอกเสียงจริงๆ ค่อยๆกระจาย น่าจะเป็นวิธีการใหม่สร้างช่องทางใหม่ๆ ในการรณรงค์ที่สนใจมากขึ้นค่ะ

คุณช่อมีความรู้สึกหรือความคิดเห็นยังไงบ้างคะ ?

คุณช่อ : ดีมากค่ะ คือสถิติความรุนแรงที่มีต่อผู้หญิง รวมถึงการล่วงละเมิดทางเพศด้วยนะ เป็นสถิติที่มีปัญหามาก ในประเทศเอเชียโดยเฉพาะประเทศไทย เพราะว่ามัน Under report อย่างมหาศาล ถูกโหมคะ และอย่าง Domestic Violence เรารู้กันดีว่า โฉ้โหม้น Under report สุด เพราะว่า อย่างที่คุณโบล่ามาตอนอธิบายเครื่องประดับหละ ผู้หญิงรู้สึกตัวเองถ้าจะเป็นผู้หญิงที่ดี จะต้องมีความรักที่ดี ความรักที่ดีคือการอดทน และถ้าเราไม่อดทนพอเราเป็นผู้หญิงที่ไม่ดี ไม่ทุ่มเทให้กับความรักมากพอ และสิ่งนี้มันทำให้ อย่างขึ้นต่างๆ เวลาชั่งน้ำหนักอะ สุดท้าย มันจะไปชั่งแล้วเก็บไว้ที่ตัวเองเสมอ และก็ไม่ว่าจะด้วยความรัก

หรือความรู้สึกกดดันของสังคมก็ตาม บางคนรักมากและรู้สึกว่าเราต้องอดทนเพื่อความสัมพันธ์นี้ บางคนไม่ได้รักแต่สังคมกดดันว่า คุณต้องเป็นเมียที่ดี เป็นแม่ที่ดี ถ้าเกิดคุณทนไม่ได้คุณอย่า คุณล้มเหลวในชีวิตการรักหาความสัมพันธ์ ควรรักษาชีวิตคู่ และลูกคุณจะเป็นยังไง นั่นคือสิ่งที่สังคมกำหนด เพราะฉะนั้นปัญหาใหญ่มากของเรื่องนี้มันคือ Under report ปัญหาที่ 2 ก็คือ เรื่องทัศนคติ เรื่องนี้กลับไปสู่ทำให้เกิดปัญหาแรก คือสังคมคาดหวัง คนจำนวนมากเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่ดีปกติ ผัวเมียก็เหมือนลื่นกับพื้น ต้องมีการกระทบกระทั่งกันบ้าง กระทบกระทั่งกันบ้างในที่นี้บางคนก็รู้สึกว่าก็ต้องมีการติดกับบ้างเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งไม่ใช่ใจ โดยเฉพาะพูดว่าการติดกับบ้างเป็นเรื่องธรรมดาการพูดแบบนี้มันแปลว่า Chronic ถูกไหม คือมันจะเกิดซ้ำๆก็เป็นเรื่องธรรมดาไม่เห็นเป็นอะไรเลย ทัศนคติแบบนี้ในปัจจุบันน้อยลงนะ ข้อคิดเห็นว่าน้อยลงถามว่ามันยังมีไหม คือยังมี น้อยลงนี่ถือว่าน้อยไหมก็ไม่ มันแค่น้อยลง แต่ก็ยังเยอะอยู่ดี ผู้หญิงพัฒนามากขึ้นในแง่การทำงานนอกบ้าน แต่ความคาดหวังในแง่ความเป็นแม่และเมียไม่ได้ลดลงนะ ความเป็นผู้หญิงได้รับการยอมรับมากขึ้นว่าเป็นหมอ เป็นทนาย เป็นตำรวจ เป็นแบบทหารได้ เป็นนักบินได้ แต่ความคาดหวังความเป็นแม่และเมียในตัวคุณมันยังอยู่ ก็คือคุณต้องทำ 2 ขาเนี่ยควบคู่กันไป ถ้าคุณไปเป็น นักบิน เป็นตำรวจเป็นทหาร และความเป็นแม่และเมียของคุณบอกพร้อมคุณจะโดนหนักกว่าผู้หญิงที่เป็นพยาบาลหรือเป็นครู ถูกมั้ย

1 : ถูกค่ะ

คุณขอ : และเรื่องเนี่ยก็เป็นปัญหาใหญ่เรื่องของการ Stereotype เรื่องที่ 3 กฎหมายบอกว่าเป็นเรื่องของทัศนคติคงต้องปรับทัศนคติ แต่ถามว่ากฎหมายมีปัญหาใหม่ ก็มีปัญหา ทั้งในเชิงตัวบทกฎหมายเอง และในเชิงผู้ปฏิบัติ คือขอคุยกับ ตำรวจกับเจ้าหน้าที่ ที่เค้าทำงานด้านที่ต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ คนที่เป็นเหยื่อหลายๆครั้ง ถ้าถามว่ามีความพัฒนาใหม่กับกระบวนการเยียวยาจิตใจคนที่เป็นเหยื่อ ก็พัฒนาขึ้น แต่ ก็เหมือนไม่พัฒนา ตำรวจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมหาศาลเลยไม่เข้าใจเรื่องนี้ ว่าเค้าต้องจัดการยังไง หรือว่าต้องพูดกับคนที่ ถูกกระทำความรุนแรงยังไง เรื่องที่เรารู้ว่านั่นอีกนะ บางทีรู้ว่าต้องทำอะไรแต่ไม่มีงบ ขอเคยกทำงานเกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนแล้วพื้นที่ ที่เราไปบ่อยคือสามจังหวัดใช้แดนภาคใต้ และในพื้นที่ตรงนั้นทุกคนรู้ว่าตำรวจได้งบน้อยมาก เพราะเค้าจะอ้างอิงทหารเป็นหลักตำรวจก็จะค่อนข้างไม่มีงบประมาณความแ่ก็คือคนที่ถูกกระทำความรุนแรงในสังคมมุสลิมเราก็ต้องพูดกันตามตรงว่าปัญหาเรื่องนี้เยอะมาก ทั้งความรุนแรงและความรุนแรงทางเพศ

อย่างกรณีข่มขืน ซึ่งข่มขืนส่วนใหญ่ 80% ก็คือคนในครอบครัว ตำรวจให้คนที่โดนเนี่ยเดินไปโรงพยาบาล และตำรวจร่างกายเองเพื่อเอาหลักฐานมาว่าโดนข่มขืนหรือโดนทำร้าย ซึ่งอย่าว่าแต่ในสังคมมุสลิม เอาสังคมปกติผู้หญิงที่โดนทำร้ายหรือโดนข่มขืน และคุณต้องเดินไปที่โรงพยาบาลเอง จะให้หมอตรวจร่างกายคุณและเอาใบเอกสารว่าคุณโดนเพื่อมาแจ้งตำรวจ คุณคิดว่าสุดท้ายเค้าจะแจ้งปะ เค้าต้องมีความกล้าหาญถึงระดับไหน เดินเข้าไปให้หมอตรวจเอาเอกสารและจ่ายตั้งค์เองด้วยนะ เป็นเงินที่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะมีด้วยอันนี้คือเรื่องของแนวทางการปฏิบัติ ในเรื่องของตัวบทกฎหมายมีปัญหาอีก เพราะเดิมเนี่ยความรุนแรงในครอบครัวนำไปโทษอาญาได้แต่ตัวบทกฎหมายล่าสุดที่ออกมาใหม่ตัว พรก ส่งเสริมรุนแรงครอบครัว ยกเลิกความเอาผิดทางอาญากับผู้ที่กระทำ Domestic

Violence ซึ่งเขาให้เหตุผลว่าต้องการส่งเสริมสถาบันครอบครัวต้องการให้ใกล้เคียงนอกลานที่ จะได้ไม่เป็นคดี ความฟ้องร้องกันไม่ต้องมีโทษทางอาญาเป็นการรักษาสถาบันครอบครัว ในความเป็นจริงก็คือ ถ้าต้องการ รักษาสถาบันครอบครัวมันก็ต้องมีกลไกแต่ทำไมคุณต้องตัดความเอาผิดทางอาญาถ้ามันถึงจุดที่สุดแล้วนะคนที่ ถูกสามีซ้อมมา 20 30 ปีอะบางคนโดนกระทำจนบาดเจ็บสาหัสเค้าไม่มีสิทธิ์ เอาผิดทางอาญากับคนที่คนที่ ทำร้ายเขาเพียงเพราะว่าคนที่ทำร้ายเขาเป็นสามีหรือเป็นพ่อของเขาหรือนี่คือสังคมแบบไหนมนุษย์เท่ากัน ภายใต้กฎหมายหรือเปล่า กับคำที่พูดว่าเพื่อส่งเสริมสถาบันครอบครัวหมายความว่าถ้าพ่อหรือสามีคุณทำ ร้ายคุณเอาผิดไม่ได้อันนี้เรียกส่งเสริมสถาบันครอบครัว ? มันก็คือการลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของ ผู้หญิงที่ถูกทำร้ายอันนี้ไม่ได้พูดถึงผู้หญิงอย่างเดียวด้วยซ้ำทุกเพศ แต่คนที่ถูกทำร้ายโดยคนใกล้ชิดโดยคนที่ ตัวเองรัก โดยคนในครอบครัวถ้ามันถึงที่สุดแล้วคุณก็ไม่มีสิทธิ์หอร ที่คือปัญหาตัวบทกฎหมายมันเยอะมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของตัวเองภายในคุณยอมทนอยู่กับสิ่งนี้เพราะว่าคุณรักหรือคุณคาดหวัง หรือสังคมเอง ทศนคติของคนในสังคม ทำให้คุณต้องยอมทนกับสิ่งนี้ กฎหมายเองก็ไม่ได้เอื้อทางเจ้าหน้าที่ระดับการ ปฏิบัติการที่ไม่ได้ใส่ใจมากพอหรือไม่ได้มีงบประมาณที่จะปฏิบัติด้วยความอบรมที่มากพอ ตัวกฎหมายเองก็ สะท้อนมาจากทัศนคติของสังคมก็ติดอยู่กับคำว่าคุณต้องรักษาสถาบันครอบครัว อันนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าเป็น ห่วงอยู่เหมือนกัน และอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องคือการเพิ่มโดนข่มขืนให้เท่ากับประหารชีวิตเนี่ย คุณจะเอาความ รุนแรงมาลบความรุนแรงไม่ได้ เพราะความผิดพวกทำร้ายร่างกายหรือข่มขืนเป็นความผิดที่คนไม่ได้คิดถึงผล การกระทำ เวลาทำเค้าจะไม่ได้มาคิดก่อนว่าโทษนี้หนักมากเค้าเลยจะไม่ทำ มันเลยแทบจะไม่มีประโยชน์ อะอะไรในการที่จะเอาความรุนแรงมาเพิ่มเพื่อยุติความรุนแรง

1. ผู้หญิงที่ดี รู้สึกว่าความรักคือความอดทน ถ้าเราอดทนไม่พอทำให้เป็นผู้หญิงที่ไม่ดี บางคนรักมาก เพื่อเลยทำให้ต้องทน แต่บางคนไม่ได้รักแต่สังคมกดดันที่ต้องทำให้เป็นผู้หญิงที่ดี
2. เรื่องทัศนคติ คนจำนวนมาในสังคมรู้สึกไม่ใช่เรื่องที่ผิดปกติ อาจจะมีกระทบกระทั่งกันบ้างของ คู่สามี แต่จริงมันเป็นเรื่องที่ไม่ใช่ มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นๆ ซึ่งทัศนคติแบบนี้ ในปัจจุบันน้อยลง แต่ก็ ยังถือว่ายังเยอะอยู่
3. กฎหมายมีปัญหา ทั้งเชิงตัวกฎหมายเอง และการปฏิบัติ ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ ที่ดูแลเรื่องนี้มีการ พัฒนาขึ้นในเรื่องจิตวิทยาที่ดูแล กลุ่มคนที่โดนกระทำรุนแรง แต่มันก็ยังถือว่าน้อยๆมากก แทบจะถือว่าไม่มีเลย และที่น่าเศร้ากว่านั้นคือ รู้แต่ไม่มีงบประมาณ เช่น สามจังหวัด ชายแดนใต้ ผู้หญิงที่โดนข่มขืนต้องเดินไปตรวจร่างกายเองเพื่อมาเป็นหลักฐานเพื่อมาแจ้งตำรวจ เรื่องตัว กฎหมายเอง ก็อยู่ดีมายกเลิกการเอาผิดทางอาญาไปอีก แนะนำให้ไปไกลเกลี่ยกันนอกลาน ไม่ต้อง ฟ้องร้องกัน เพื่อรักษาสถาบันทางครอบครัว โอเคอาจจะเพื่อรักษาสถาบันครอบครัว แต่ก็ไม่ควร เอาโทษทางอาญาออก ตอนสมัยเป็นนักข่าวเคยไปสัมภาษณ์นักโทษประหารเยอะ ข้อสรุปอย่างหนึ่ง ที่เจอคือทุกคนที่อยู่ในกระบวนการพูดเหมือนกันหมดว่า ไม่มีใครคิดหรือกว่าทำแล้วจะโดนโทษ การเพิ่มโทษสำหรับคนที่กระทำการผิด มันไม่ใช่การกระทำที่ถูกต้อง เป็นการแก้ในจุดที่ไม่ควรแก้

กลับมาที่ชิ้นงาน เรื่องของ conversation สำคัญที่สุด ตั้งแต่ระดับตัวบุคคล ระดับทัศนคติ จนถึงตัว
 กฎหมาย จากสิ่งที่ประสบมาพบว่าการรณรงค์ด้วยโปสเตอร์ไม่ได้ มีสถิติที่น่าตกใจมากคือ 1 ใน 2 เคยโดน
 กระทำความรุนแรงมา อย่างน้อย 1 ครั้งในชีวิต เพราะฉะนั้นควรมีสื่ออะไรที่ช่วยจุดประกาย เป็นสื่อต่อ
 สังคมให้กลุ่มที่โดนกล่าวหาตลบมากขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อมี conversation แล้วในวงกว้างทั่วประเทศจะเป็นการ
 เปลี่ยนแปลงที่ใหญ่มาก และเมื่อมีสังคมมีการพูดคุยกันมากพอจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย

อย่างชิ้นเครื่องประดับสนับรูปหัวใจที่มีรอยแล้ว มีรูปไปแล้ว มันยังเป็นหัวใจที่มีความหมายหรือป่าว ความรัก
 ยังมีคุณค่าอยู่หรือป่าว หรือในทางกลับกันไม่มีอะไรที่สมบูรณ์แบบในความรักคุณยังทนกับมันได้อยู่ งาน
 ศิลปะมันคืองานคิดที่ไม่เหมือนเจ้าของงานคิด ถ้าความคิดแบบเดียวจะมีพลังเท่ากับความคิดสามหมื่นแบบ
 ใหม่

แหวนหมั้นที่เพชรแหงออกไปนี้ แบบไหนที่เรียกว่ามากเกินไปจนทำร้ายใคร ผู้หญิงมากเกินไป หรือ ผู้ชาย
 มากกว่าแล้วมันลดได้ไหม ถ้ามันลดไม่ได้ทำยังไง commitment ที่ไม่นำไปสู่ความรุนแรงจะอย่างไร

กิจกรรมพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อ
 ผู้หญิงรวมถึงแนวทางการแก้ไขกับผู้กำหนดนโยบายบุคคลมีชื่อเสียง มีอิทธิพลต่อการสร้างความเปลี่ยนแปลง
 ในสังคม

คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อดีตนายกรัฐมนตรีไทย

สถานที่ เกสรวิลเลจ

วันที่ 25/11/2562

เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน ตรงกับวันยุติความรุนแรงต่อสตรีสากล ผู้ออกแบบได้รับเกียรติให้เข้าพบกับ คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เพื่อนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องประดับและเรียนเชิญคุณอภิสิทธิ์เข้าร่วมโครงการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

คุณอภิสิทธิ์ : เครื่องประดับกลายเป็นสัญลักษณ์ในการยุติความรุนแรง คำถามก็คือ ยังคงสถานะของเครื่องประดับอยู่ไหม สองคือ เครื่องประดับจะเข้าไปช่วยเหลือหรือเยียวยาคนที่โดนกระทำความรุนแรงได้อย่างไร

1 : เครื่องประดับชุดนี้จะถูกนำไปจัดแสดงผลงานในวันพฤหัสบดีที่ 28 พฤศจิกายนนี้ที่งาน เรากับการยุติความรุนแรง ที่บ้านพักฉุกเฉินค่ะ เป็นงานที่เปิดโอกาสให้ห้องๆ ที่อาศัยอยู่ในบ้านพักที่ก้าวผ่านความรุนแรงไปแล้ว มาร่วมออกแบบงานศิลปะในหัวข้อ “ฉันทก้าวผ่านความรุนแรง” โดยเป็นการใช้ศิลปะบำบัด และสื่อสารพูดคุยถึงสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้ว พูดถึงความรุนแรงในมุมมองที่ก้าวผ่านความรุนแรงมาได้แล้ว และเปิดโอกาสให้ห้องๆ ร่วมใส่เครื่องประดับเพื่อสะท้อนสาเหตุของความรุนแรงในก่อนที่จะก้าวผ่านด้วยค่ะ

โดยโอบอยากให้เครื่องประดับบอกเล่าเรื่องราวความรุนแรงที่ผู้หญิงโดนกระทำ ผ่านเครื่องประดับ โดยในชุดจะมีทั้งหมด 7 ชิ้น เป็นการไล่เรียงระดับดีกรีความรุนแรงที่ เพิ่มขึ้นตั้งแต่เริ่มแรกก่อนที่ความรุนแรงจะเข้ามาในความสัมพันธ์จนถึงจุดสิ้นสุดของความรุนแรง โดยเครื่องประดับตัวนี้ จะเข้าไปมีส่วน ที่ได้พอเห็นและเล่าเรื่องจากชิ้นงานค่ะ

คุณอภิสิทธิ์ : เบื้องต้นต้องบอกว่าปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ ในเกือบทุกสังคม ในประเทศไทยเองแม้กระทั่งช่วงที่เพิ่งผ่านมานี้ กฎหมาย ผ่านใช้ใหม่ เข้าสภาไปแล้ว อาทิตย์ที่แล้วน่าจะผ่านเรียบร้อย ผมอยู่จินพอดี ปัญหาของการทำนโยบายและออกแบบกฎหมายที่เหมาะสม ก็ยังเป็นปัญหาอยู่ เพราะว่าปัญหาที่มีความละเอียดอ่อน และมีความสลับซับซ้อน รวมไปถึงจนถึงมีปัญหาในแง่ที่เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับค่านิยมทัศนคติที่ฝังอยู่ในสังคมมานาน ที่มันละเอียดอ่อนและซับซ้อนเพราะว่า ในแง่ของปัญหาที่เกิดขึ้น หลายคนก็ยังมองว่ามันเป็นเรื่องส่วนตัว ของแต่ละคน เพราะฉะนั้นก็เลย ไม่คิดว่าเป็นธุระของตัวเองของสังคมที่จะต้องแก้ปัญหา และอย่างที่แม้กระทั่งเครื่องประดับนี้มันสะท้อนออกมา ผู้ที่เป็นเหยื่อความรุนแรง เนื่องจากมีความผูกพันกับผู้ที่กระทำความรุนแรง เพราะฉะนั้น ก็ยังอยู่ใน ภาวะที่เหมือนกับชังใจ และไม่แน่ใจว่า วิธีที่จัดการกับมันจะเป็นอย่างไร และมันเลยเพิ่มความสลับซับซ้อนขึ้นในทางกฎหมาย

เพราะในทางกฎหมายในแง่หนึ่ง ก็คือมองว่าพอเกิดความผิดแบบนี้ ซึ่งก็ควรจะเป็นความผิดทางกฎหมาย แต่ก็เป็นความผิดที่ละเอียดอ่อนเกี่ยวกับครอบครัวต้องเปิดโอกาสให้เกิดการไต่ถ้อย เพื่อที่จะสามารถประสานรอยร้าวได้ แต่ขณะเดียวกันพอออกแบบกฎหมาย ที่มุ่งไปสู่ตรงนั้นก็ยิ่งเหมือนเป็นแรงกดดันคนที่ถูกกระทำก็ไม่เรียกร้องความยุติธรรม หรือสามารถตัดสินใจที่จะก้าวออกมาได้ เพราะฉะนั้นปัญหานี้ยังเป็นปัญหาที่ใหญ่มาก และทุกสังคมก็ต้องพยายามที่จะเรียนรู้ว่าจะแก้มันยังไง และในแง่ของทัศนคติที่ฝังอยู่ ก็เป็นปัญหา

ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับความไม่เสมอภาคทางเพศ และภาพจำ ภาพลักษณ์ว่า หญิงต้องเป็นอย่างไร ชายต้องเป็นอย่างไร ลักษณะความสัมพันธ์ต้องเป็นอย่างไร ซึ่งตรงนี้ก็ต่อใช้เวลาที่ต้องปลุกฝังเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้น การรณรงค์เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ

ปัญหาที่อยู่เพียงแค่ว่า การรณรงค์จะทำยังไงที่จะเข้าสู่เป้าหมายในวงกว้างได้ แล้วก็งานทางด้านนี้มันก็มีงานหลายส่วนซึ่งต้องแยกกลุ่มเป้าหมาย ด้วยการที่จะเข้าไปช่วยดูแลเยียวยาสรางความเข้มแข็งให้กับเหยื่อหรือในเชิงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการที่รับรู้สิทธิอะไรต่างๆได้ส่วนหนึ่งแต่อีกส่วนหนึ่งก็คือทำยังไงให้สังคมในวงกว้างมีความตื่นตัวกับเรื่องนี้ และมองว่ามันคือปัญหาที่เราต้องช่วยกันขจัดและรวมไปจนถึงเรื่องของการปลุกฝังค่านิยมให้มันถูกต้อง เพื่อที่จะไม่ให้ปัญหาเหล่านี้มันเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต

เพราะฉะนั้นการรณรงค์สร้างความตื่นตัวผมว่าก็เป็นเรื่องสำคัญกับปัญหาที่ยังเป็นปัญหาใหญ่และอีกอย่างที่เป็นปัญหาในเรื่องนี้ก็คือว่าขนาดของปัญหามันไม่ได้เป็นที่รับรู้ได้ง่ายเพราะมันถูกปิดบังอยู่เยอะมากบางที่ยากที่จะรู้ว่าสถานการณ์มันดีขึ้นหรือแย่ลงหรืออะไรต่างๆเหล่านี้

ที่นี้ก็มาถึงตัวเครื่องประดับ ผมก็ว่าแต่ละชิ้นที่ได้บรรยายมาก็ดีในแง่ที่ว่ามันสามารถสะท้อนสภาพปัญหาโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับทางจิตใจแล้วแบบที่ออกมา ก็เพื่อที่จะพยายามให้เห็นมิติของความอ่อนแอในเรื่องนี้กำลังพูดถึงความผูกพันความรักความรุนแรงอยู่ในตัว เพียงแต่ที่ผมไม่แน่ใจเท่านั้นเองว่าอันนี้มันคงไปใช้งานไม่ได้ไม่ได้ใส่จริงคำถามก็คือว่าแล้วคงต้องใช้ในการสื่อสารรณรงค์เท่านั้นเองตัวเหยื่อเองเค้าก็อาจจะมีความน้อยคนที่ยากจะออกมาเปิดตัวเพื่อรณรงค์เพราะบางคนสำหรับเขาก็อยากเข้าพันตรงนี้ไป เพราะฉะนั้นก็ไม่ง่ายแต่ก็บุคคลสาธารณะหรือการใช้ของเหล่านี้เป็นสื่อในการไปทำความเข้าใจกับเด็กกับเยาวชนต่างๆน่าจะ เป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่ง และมีการเล่าเรื่องเดินเรื่องด้วยผมก็ว่าชัดเจนดี และเป็นวิธีการที่สร้างสรรค์ในการนำเสนอในการสะท้อนออกมา

คุณอภิสิทธิ์ กล่าวถึงถึงการที่ปลุกฝังให้เยาวชนได้รับรู้ปัญหาต่างๆ และการที่พวกเราต้องช่วยกันออกมาพูดเพื่อเรียกร้องสิทธิแทนเหยื่อที่ยังไม่ได้ออกมาพูดอีกมากมาย

กิจกรรมพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงรวมถึงแนวทางการแก้ไขกับผู้กำหนดนโยบายบุคคลมีชื่อเสียง มีอิทธิพลต่อการสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคม

คุณอนิพรณ์ เฉลิมบุรณะวงศ์ อดีตนิสยูนีเวิร์สไทยแลนด์ นางแบบและนักแสดง

สถานที่ SIAM SQ1

วันที่ 6/12/2562

เครื่องประดับสีออกมาดีนะ ความหมายมันชัดเจนดี จริงๆทุกอย่างมันก็เพราะความรักที่ทำให้ ผู้หญิงยอมถูกกระทำ แต่โดยส่วนตัวสนใจในเรื่องความรุนแรงในเรื่องของครอบครัว เช่นระหว่าง พ่อเลี้ยงลูกเลี้ยง ความรุนแรงทางเพศ ต้นเหตุของมันจริงก็มาจากตัวบุคคล จริงๆที่ ผู้หญิงไม่กล้าออกมาอาจจะเพราะไม่มั่นใจในตัวเองมากพอ แต่จริงๆก็อาจจะมาจากปัจจัยอื่นๆด้วย เช่น ถ้าออกจากสามีคนนี้จะไม่มีงานทำจะเลี้ยงลูกได้อย่างไร ผู้หญิง อาจจะไม่มี ความมั่นใจในตัวเอง

เรารู้ว่าจริงๆบางครั้งเราไม่ต้องการคำตอบ บางทีอาจจะต้องเข้าใจตัวเองมากขึ้น มันถึงจะกลับไปแก้ปัญหาคได้ บางทีปัญหาอาจจะไม่ต้องหาทางแก้ไข บางทีกลับมามองตัวเอง รักตัวเองมากขึ้นเรารู้

ความกดดันของสังคม มีเหมือนกัน ณ ตอนนั้น เช่นโดนบูลลี่เรื่อง สีผิว หุ่น ภาษา แต่ ณ ตอนเราอายุแค่ 21 ปี และฐานครอบครัวเราแข็งแรงมาก เราจะไม่ฟังคนอื่น เพราะไม่รู้จักว่าเขาเป็นใคร จะฟังคนที่เคารพนับถือ หรือคนที่เราใส่ใจจะฟังจริงๆ

สำหรับผู้หญิงที่ยังอยู่ในความรุนแรงอยู่ หนูคิดว่า ต่อให้หนูพูดไปเขาก็ไม่ได้ออกมา สุดท้ายแล้วเชื่อว่าตัวเองของเองรู้ว่าตัวเองตกอยู่ในสถานการณ์อะไรอยู่ ขอเป็นกำลังใจให้ดีกว่าให้ก้าวข้ามจุดนั้นออกมา มีคนอื่นหลายร้อยล้านคนที่คอย support ขอเป็นกำลังใจให้ค่ะ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นส.สุรัชวดี บุรพงศ์บัณฑิต
วัน เดือน ปี เกิด	28/09/2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพ
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	1/215 Life One Wireless ถนนวิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
ผลงานตีพิมพ์	งานประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติครั้งที่ 10 บัณฑิตวิทยาลัย ศิลปากร

